

የሕይወት መስታወት

በኢትዮጵያውያን የወንጌል አገልግሎት በዓመት ስድስት ጊዜ በተናጠል ተዘጋጅተው የሚቀርቡ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶች

መጨረሻቸው

ካላማረ

አገልጋዮች

ስህተት

እንማር

የ 1999-2000 ዓ.ም. ዝግጅት

የትምሕርቱ አዘጋጅ

ዶክተር መለሰ ወጉ

የሕይወት መስታወት

የሕይወት ምሥክርነት

የ2000 ዓ.ም. እትም

አዘጋጅ
መለሰ ወጉ

የሕይወት መስታወት

"Yéhiwot Mēstawot"

"Mirror of Life"

የመጀመሪያ እትም I ግምገማ ሪፖርት ዓ.ም.

First Edition, April 2000

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰኑት ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው እትም የአግርኛ መጽሐፍ ቅዱሶች ነው።

ይህን መጽሐፍ በስራልም ይሁን በሙሉ በማንኛውም ዓይነት መንገድ ለማዛት፣ በቅድሚያ ከኢትዮጵያውያን የወንጌል አገልግሎት ዋና ጽሕፈት ቤት የጽሑፍ ፈቃድ ማግኘት ያስፈልጋል።

Copyright © 2000 by Ethiopian Outreach Ministry

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any manner without written permission from Ethiopian Outreach Ministry except in the case of brief quotations in critical articles and reviews.

Produced by:

Ethiopian Outreach Ministry

P.O.Box 2241

York, PA 17405

United States of America

Ethiopia Office Address:

P.O.Box 7888, Addis Ababa, Ethiopia.

Printed in the United States of America

የሕይወት መስታወት

በዓመት ስድስት ጊዜ

እየታተመ የሚወጣ

የመጽሐፍ ቅዱስ

ዋናት ነው።

ይህ ልዩ እትም

እ.አ.አ. በ2000 ዓ.ም.

ታትመው የወጡትን

ስድስት እትሞች ያጠቃልላል።

በነጠላ ታትመው የሚወጡትንና

ይህንን በልዩ ዝግጅት የቀረበውን

እትም ለማግኘት፣ በአድራሻችን

በመጻፍ፣ በሰልክ፣ በፋክስና

በኢ-ሜይል ማዘዝ ይቻላል።

የሕይወት ምስክርነት

^{*ፕሮ} 79 “የሎጥ ሚስት”፡ በሁለት አሳብ ለሚያነክሱ ^ፖ 9

^{*ፕሮ} 80 “ርብቃ”፡ በትዳራቸው “አንድነት” ለሌላቸው ^ፖ 22

^{*ፕሮ} 81 “ዲቦራ”፡ እግዚአብሔርን “እሺ!” ማለት ሳቃታቸው ^ፖ 35

^{*ፕሮ} 82 “ደሊላ”፡ ኃጢአት የሚያስከትለው ውድቀት ላልታያቸው ^ፖ 50

^{*ፕሮ} 83 “ሱሃማዊት”፡ አገልግሎት “በአደባባይ” ብቻ ለሚመለከቱት ^ፖ 64

^{*ፕሮ} 84 “አቡቴር”፡ በሕይወታቸው የእግዚአብሔር ፅቅድ አልታይ ላላቸው ^ፖ 78

የሕይወት ምስክርነት..... ቁጥር 79

“የሎጥ ሚስት” በሁለት አሳብ ለሚያክብሩ

መጽሐፍ ቅዱስ የወንዶች ብቻ ሳይሆን፤ የሴቶችም ታሪክ ያለበት መጽሐፍ ነው። በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ዘመን፤ ጎልቶ የሚታይ ታሪክ የነበራቸው ሴቶች እንደ ክላሪ እናውቃለን። በ2000 ዓ.ም. በምናቀርበው “የሕይወት መስታወት”፤ ጎልቶ የሚታይ ታሪክ ካላቸው ሴቶች መካከል፤ የጥቂቶቹን የሕይወት ታሪክ ለመመርመር እንሞክራለን። የእነዚህን ታላላቅ ሴቶች ታሪክ የምናጠናው፤ የታሪክ ምርምር ጥማት ይዞ፤ ወይም “የታሪክ ምሁራን” እንድንሆን የሚያስችለንን ዕውቀት ለመስጠት ሳይሆን፤ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን እንኳ ሆኑ ጠቃሚ ትምህርቶችን ለመቅለም ብቻ ነው። ታሪኳ አሳዛኝ ቢሆንም፤ ከነዚህ ባለታሪክ ሴቶች መካከል አንዷ የሆነችውን “የሎጥ ሚስት” ታሪክ በቅድሚያ እንመረምራለን። ይህኛ ሴት የምትታወቀው በባሏ ስም መሆኑ ብዙዎቻችንን ሳይደንቀን አይቀርም። በአዲስ ኪዳን ውስጥም በእርሷ ሕይወት የደረሰው እሳዛኝ ሁኔታ እንዳይደርስብን ለማስጠንቀቅ ኢየሱስ ይህኛን ሴት የጠቀሳት፤ በስሟ ሳይሆን “የሎጥ ሚስት” (ሉቃስ 17፥32) በማለት ነው። ይሄም፤ ስጥንት ዘመን ሕብረተሰቡ ለሴቶች ይሰጥ የነበረው ደረጃ ምን ያህል ዝቅተኛ እንደነበረ መገመት ያስችለናል። በዘመናችን ሴት “በራሷ ማንነት” ሳይሆን እንደ ብሉይ ኪዳን ዘመን “በባሏ ማንነት” እንድትታወቅ ቢደረግ ኖሮ፤ ከፍተኛ የሴቶችን “ርዕዮተ ዓለም” ይቀሰቀስ እንደነበር አንጠራጠርም።

① የሎጥ ቤተሰብ የታሪክ ምዕራፍ

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ “ሎጥ ሚስት” ብዙ ስለማያወራ፤ ስለ እርሷ ብዙ ነገር እናውቅም። የአብርሃም የወንድሙ ልጅ ሚስት ከመሆኗ በስተቀር፤ ምን ዓይነት ሴት እንደነበረች መጽሐፍ ቅዱስ አይናገርም። እግዚአብሔር አብራምን ከካራን አንዲወጣ ቢያዘው፤ የወንድሙ ልጅ ሎጥ

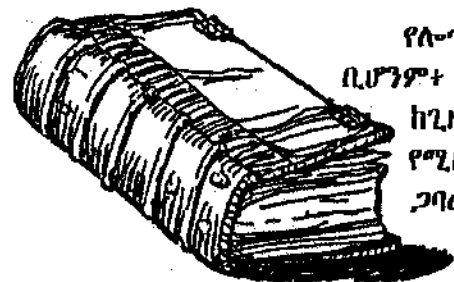
ከነቤተሰቡ አብሮት እንደ ወጣ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ዘፍ. 12+4-5)። እግዚአብሔር አብራምን በሀብት እንደባረከው ሎጥንም ባርከት ነበር። “ከአብራም ጋር ይጓዝ የነበረው ሎጥም በበኩሉ ብዙ በጎችና ፍየሎችና ከብቶች ነበሩት” (ዘፍ፡፲፭፡5)። የአብራምና የሎጥ የከብት መንጋ እየበዛ ሲመጣ ባለፈው መካከል ተደጋጋሚ የሆነ ግጭት ይፈጠር ሰለነበረ አብሮ መኖር አቃታቸው። በተፈጠረው መጥፎ ሁኔታ ያልተደሰተው አብራም ሎጥን እንዲህ አለው። “እኛ ወንድማማች ስለሆንን በእኔና በአንተ መካከል እንዲሁም በእኔ እረኞችና በአንተ እረኞች መካከል ጠባ ሊነሣ አይገባም፤ ስለዚህ ተለያይተን ለየብቻ ብንኖር የተሻለ ነው፤ ከምድሪቱ የፈለግኸውን መርጠህ ወደ አንድ በኩል ሂድ፤ እኔም ወደ ሌላው በኩል እሄዳለሁ” (ዘፍ. 13+8-9)። ሎጥ በመምረጥ የመጀመሪያውን ዕድል ሊያገኝ የሰደምና የገሞራ ከተማ የተመሠረተበትን የዮርዳኖስን ሸቀቆ መረጠ (ዘፍ. 13+11)። “አብራም በከነዓን ኖረ፤ ሎጥ ግን በሸቀቆው ውስጥ ባሉት ከተሞች መካከል ተቀመጠ፤ በሰደምም አጠገብ ድንኳኑን ተከለ” ይላል (ዘፍ. 13+12)።

ሎጥ የምድሪቱን ልምላሜ እንጂ በሰደም ይኖሩ የነበሩት ሰዎች ምን ዓይነት እንደነበሩ የተረዳ አይመስልም። “በዚያን ዘመን የሰደም ሰዎች እጅግ ከቶዎችና እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑ ጎጠአተኞች ነበሩ” ይላል (ዘፍ. 13+13)። ቢያውቅም እንኳን ይሄ ሁኔታ ሎጥን አላሳሰበውም ነበር። እግዚአብሔር ሰደምና ገሞራን ከማጥፋቱ በፊት ለሎጥና ለቤተ ሰቡ እንዲህ የሚል ማስጠንቀቂያ ሰጥቷቸው ነበር። “ኢይወታችሁን አድኑ፤ ወደ ኋላ አትመልከቱ፤ በሸቀቆው ውስጥ አትዘገዩ እንዳትሞቱ ወደ ተራራው ሸሹ” (ዘፍ. 19+17)።

እግዚአብሔርም በተናገረው መሠረት ከሰማይ እሳት አዝንሞ በሰደምና በገሞራ ይኖሩ የነበሩትን ሰዎች ሁሉ በምድሩም ላይ የበቀለውን ሁሉ ማጥፋት ጀመረ። ከሰማይ በሚወር ደው እሳት እንዳትጠፋ ሸሸታ ሰማ ምለጥ ፈንታተ የሎጥ ሚስት በሁለት ሀሳብ ላይ ማነክ፤ ጀመረች። ይሄም ከፍተኛ ዋጋ አሰከፈላት። “የሎጥ ሚስትም ወደ ኋላም ስለተመለከተች የጨው ወምድ ሆና ቀረች” (ዘፍ. 19+26)።

2 የእግዚአብሔርን ባሕሪ እንወቅ

የሎጥ ሚስት ታሪክ በጣም የቀየ ታሪክ ቢሆንም በአሁኑ ዘመን ላለነው አማኞችም ከጊዜው ጋራ የሚሄድ ጠቃሚ ትህርትን የሚሰጥ ነው። እኔና እናንተ ግራ የምንጋባው አዕምሮአችን በጥያቄ የሚሞላው ታሪኩ ለምን እንደተጻፈ ምን ዓይነት ትምህርት በውስጡ

እንደያዘ በጥልቀት ማየት ስለማንችል ብቻ ነው። “እንዲህ ዓይነት ጥያቄ በመጠየቄ እግዚአብሔር ይቀየመኝ ይሆናል” ብለን ካልፈራን አንዲሁም የሚሰማን ሰው ካገኘን በውስጣችን የሚመላለሱትን አንዳንድ ጥያቄዎች መጠየቃችን አይቀርም። ከጥያቄዎቻችን አንደኛው “የሎጥ ሚስት አንድ ጊዜ ወደ ኋላ ዞር ብላ በመመልከቷ ብቻ እግዚአብሔር ስለሎች እንደሚያደርገው ሁለተኛ ዕድል ሳይሰጣት የጨው አምድ አድርጎ እንዴት ያስቀራታል?” የሚለው ነው። ያልገባንን በመጠየቃችን እግዚአብሔርን ቅር እያሰኘውም ስህተትም የለበትም። ስህተት የሚሆነው ጠይቀን እውነቱን በመረዳት ፈንታተ በራሳችን ግምት ብቻ የእግዚአብሔርን ፍቅሩንና ትዕግሥቱን የተጠራጠርን እንደሆነ አንዲሁም የሌለውን ዓይነት ባህሪና መልክ እንዳለው አድርገን ያየው እንደሆነ ብቻ ነው። “የሎጥ ሚስት” ማስጠንቀቂያውን ሰምታ ከቤተ ሰቧ ጋር ዕኩል ጉዞ እንደጀመረች እናውቃለን። ለደም ከተማ ውስጥ ብዙ ዓመት ስለኖረች ብዙ ትዝታዎች እንደሚኖሯት ለማንም ግልጽ ነው። የቅርብ ወዳጆቿና ጎረቤቶቿ ትዝታ ሊሏት ይችላል። በአንድ ጊዜ ሁሉን ነገር እርግፍ አድርጋ መጣል እንደሚያቅታት የታወቀ ነው። ትታቸው የወጣቸው ጎረቤቶቿ “ይሄ ምን ሆነው ይሆን?” ብላ ዞር ብላ መመልከቷ እንዴት እንደ ወንጀል ይቆጠር ባታል? “ወደ ኋላ ዞር ብላ መመልከቷ ብቻ እንደ ከባድ ወንጀል ተቆጥሮ ይሆን ዓይነት ከፍተኛ ቅጣት ሊደርስባት አይገባም ነበር” ብለን እግዚአብሔርን ጨካኝ አምላክ አድርገን መመልከታችን አይቀርም።

አዕምሮአችን ውስን ስለሆነ ውስን ያልሆነውን የእግዚአብሔርን ሀሳብ መረዳት አይቻለንም። የእግዚአብሔርን ትክክለኛ ባህሪና ማንነት ካልገባን አንዳንድ ሁኔታዎች እኛ ከጠበቅናቸው ውጪ ለምን እንደሚፈጸሙ ምክንያቱ በቀላሉ አይገባንም። ሀሳቡን እኛን መዋጥም አይሆንልንም። “የፍቅር አምላክ” ተብሎ የሚጠራው ይሄ ታላቅ ጌታ “ወደ ኋላ ተመለ

ከትሽ ብሎ አንዴት ይህን የመስለ ከፍተኛ አደጋ እንዲደርሰባት ይፈቅዳል? ብለን ብንጠይቅ፣ ጥያቄያችን ከልብ የመነጨ ከሆነ፣ ያሰወቅስናል ብዬ አላምንም። “እግዚአብሔር ይህን የመስለ ክፉ ነገር በሰው ላይ እንዲደርስ ፈጽሞ አያደርግም” ብለን የምናምን ከሆነ ደግሞ፣ የሎጥ ሚስት ታሪክ አውነትነት የሌለው፣ የእግዚአብሔርን ፍቅር ፈጽሞ ያልተረዳ ሰው የጻፈው ነው ማለታችን ይሆናል። ታሪኩን በጥንቃቄ ሳንመረምር፣ ቸኩለን ያለአግባብ በእግዚአብሔር ላይ አስተያየትና ፍርድ ብንሰጥ፣ ራሳችንን ችግር ላይ እንጥላለን። በአዲስ ኪዳን ውስጥ፣ የተሰጠውን መክሊት ሠር ተብት በማትረፍ ፈንታ ቀብሮ ያስቀመጠው እንደ አገልጋይነት ስለ ጌታው የሰጠውን አስተያየትና የደረሰበትን ቅጣት እናስታውሳለን። ይህ አገልጋይ ጌታውን ያስቀየመው፣ መክሊቱን በመቅበሩ ብቻ ሳይሆን፣ ስለ ጌታው በሰጠው መጥፎ አስተያየትም ጭምር ነበር። “ጌታ ሆይ! ካልዘራሀበት የምታዋድ፣ ካልበተንሀበት የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን ወውቃለሁ፤ ስለዚህ ፈራሁና ሂጄ ገንዘብህን በመሬት ውስጥ ቀበርሁት፤ ይኸውልህ ገንዘብህ አለው” (የማቴ. 25:24-25)። ጌታውም ተቆጥቶ “አንተ ከፋና በነፍ አገልጋይ! ካልዘራሀበት እንደማዋድ፣ ካልበተንሀበት እንደምሰበሰብ የምታውቅ ከሆነ፣ ገንዘቤን በባንክ ማስቀመጥ ክረብህ እኔም በመጣሁ ጊዜ ገንዘቤን ከከወለዱ እወስድ ክረ” እለው (የማቴ. 25:26-27)። እኔና እናንተም ቃሉን እንደሚገባው የማንመረምር ከሆነ፣ ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የሌለውን ባሠረና መልክ ልክ እንዳለው አድርገን በእዕምሮአችን መሳላችን እይቀርም። ስለዚህ፣ “እግዚአብሔር የሎጥን ሚስት የጨው ዓምድ ያደረጋት ያለአግባብ ነው” ብለን ከመፍረዳችንና አስተያየት ከመስጠታችን በፊት፣ እግዚአብሔር ለምን ይህን ዓይነት ውሳኔ እንደወሰነ ጠለቅ ብለን መመርመር ይገባናል።

③ ምርጫችን የሕይወታችንን አቋም ይወስናል

ከብዙ ዓመት በፊት “እግዚአብሔር አብራምን አለው፤ ከአገርህ ከዘመዶችህም፣ ከአባትህም፣ ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ። ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ እባርከሃለሁ ስምህንም አክብረዋለሁ” (ዘፍ. 12:1-2) ብሎ ጠራው። አብራም የእግዚአብሔርን ተስፋ አምና ጉዞ ሲጀምር፣ የራዕዩ ባለቤት አብራም ቢሆንም፣ ሎጥ ሳይጠራጠር አብራምን ተከትሎ መውጣቱ ጥሩ ምርጫ ነበር። አብራም የእግዚአብሔርን የተስፋ ድምጽ ስምቶ ቢወጣም፣ ተስፋው ወዲያው አልተፈጸመም። “የብዙ ሕዝብ እባት ትሆናለህ” የሚል ተስፋ ቢኖረውም፣ ወራሽ

የሚሆነው አንድ ልጅ እንኳን አልነበረውም። በሀብት ግን አብራምና ሎጥ በጣም ባለጠጋ ሆነው ነበር። ይሁን እንጂ የነበራቸው ሀብት በእረኞቻቸው መካከል ግጭትን፣ አለመስማማትን እየፈጠረ መጣ። ይሄ ሁኔታ እየከፋ ከመጣ፣ በመካከላቸው ያለውን ዝምድና ያበላሻል ብለው ሰለፈሩ፣ መለያየቱን መረጡ (ዘፍ. 13:6)። ተለያይተው ወዴት መሄድ እንዳለባቸው ስመወስን ሲወያዩ፣ አብርሃም “እኔ ታላቅ ነኝ፤ ባለራዕዩም እኔ ነኝና መጀመሪያ እኔ መምረጥ አለብኝ” አላለም። የመጀመሪያውን ምርጫ ለሎጥ ሰጠው። “ሎጥም ዓይኑን አኑረ፤ በየርዳናስ ዙሪያ ያለውንም አገር ሁሉ ውጎ የሞላበት መሆኑን አየ፤ እግዚአብሔር ሰዶምና ነጥራን ከማጥፋቱ አስቀድሞ እስከ ዞፃር ድረስ እንደ እግዚአብሔር ገዥ በግብጽ ምድር አምሳል ክረ። ሎጥም በየርዳናስ ዙሪያ ያለውን አገር ሁሉ መረጠ፤ ሎጥም ወደ ምሥራቅ ተጓዘ፤ አንዱም ከሌላው እርስ በርሳቸው ተለያዩ” (ዘፍ. 13:10-11)።

ሎጥ ሰዶምን መረጠ። የምድሩን ልምላሜ ሲያይ በሀብት የሚበላጽግ መሆኑን እንጂ፣ “መንፈሳዊ ኪሳራ” ውስጥ የሚጥለው መሆኑ አልታየውም ነበር። ሎጥ ይህን ዓይነት ከፍተኛ ውሳኔ ወይም ምርጫ ሲያደርግ ይሄ የመጀመሪያው ጊዜ አልነበረም። ከአብራም ጋር ካራንን ለቆ ለመውጣት መወሰን የነበረበት ጊዜ ነበር። ከአብራም ጋራ ለመውጣት ሲወስን በምርጫው አልተሳሳተም። ምክንያቱም ያኔ የማይታየውን በእምነት መነጽር ማየት ስለቻለ ነበር። አሁን ግን “ሰግብግብ” በሆነው ዓይኑ ከላይ ብቻ የሚታየውን ዓይቶ በመምረጡ፣ ወደ ሳይሆን ተገፍቶ እንዲወጣ ሆነ። እኔና እናንተ በየቀኑ ምርጫችንን የሚጠይቁ ብዙ ነገሮች ይገጥሙናል። “በየትኛው አቅጣጫ ብሄድ ይሻለኛል? የትኛው ሀብት ያዋጣኛል?” ብለን ራሳችንን እንድንጠይቅ የሚያደርገን ሁኔታ ውስጥ እንገባለን። በውሳኔያችን ውስጥ ጣልቃ ለመግባት፣ እጁን ለመከተት የሚፈልግ የጠላት ንይል እንዳለብን መርሳት የለብንም። ይሄ ጠላት ያባብሰናል፣ እውነትነት የሌለው ሀሳብና ምክር ይስጠናል እንጂ፣ ከማንፈልገው ምርጫ ውስጥ በግድ ገፍቶ እንደማይከተን ማወቅ ያስፈልገናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ሎጥ “ድንኳኑን ሰዶም ላይ ተከለ” (ዘፍ. 13+12) ይላል። ሎጥ የመጀመሪያው ዕቅዱ በሰዶም በኩል ለማለፍ እንጂ፣ ሰዶም ለመኖር አልነበረም። ይሁን እንጂ፣ የከተማውን ኑሮ ቀስ በቀስ እየለመደው ሲመጣ፣ ወደደው። ኑሮው ተመቸው። በኋላም፣ በከተማው በር ላይ የሚቀመጥ የከተማው ከንቲባና በሰዶም ከተማ አሉ ከሚባሉት ሀብታሞች መካከል አንዱ ሆነ። ሎጥ ድንኳኑን ሰዶም ላይ የተከበው የሰዶምን የረከበ አኗኗር ላያውቅና ሳይሰማ ቀርቶ ሳይሆን፣ “ይህን ሕዝብ መለወጥ አለብኝ” ብሎ ሳይሆን እንዳልቀረ እንገምታለን። ይሁን እንጂ፣ ሎጥ ሰዶምን በመለወጥ ፈንታ፣ ሰዶም እርሱን ለወጠው። ዛሬም አንዳንድ ክርስቲያኖች ምን ያህል ደካማዎች እንደሆኑና እንዲሁም ዓለም እነርሱን ለመጣል የሚያስችል ትልቅ ኃይል እንዳላት ባለመረዳት፣ ራሳቸውን ፈተና ውስጥ ሲከቱ እናያለን። ይሄም እጅን እሳት ውስጥ ከትቶ፣ “ያቃጥሰኝ እንደ ሆነ ለማየት ነው” እንደማለት ይቆጠራል። ሎጥ ድንኳኑን ሰዶም ላይ ሲተክል፣ ሰዶም የነበራትን ኃይል አሳንሶ በማየቱ እንደሆነ መገመት አያስቸግረንም። “ሰይጣንን አልፈራም” ብሎ በራሱ ጉልበት ተማምኖ ከሰይጣን ጋር ትግል ለመግጠም የሚሞክር አማኝ ቢኖር፣ ያ ሰው ሞኝ ነው።

በሰዶም ከተማ ውስጥ አንድ ጊዜ፣ ብዙዎች ሊሰሙት የማይፈልጉት መጥፎ ወሬ መንፈስ ጀመረ። ወሬውም “ከከፋቷ የተነሳ ሰዶም ትጠፋለች” የሚል ነበር። የሚገርመው ወሬው የሰዶምንና የገሞራን ነዋሪዎች ያሳስደነ ገጣቸው መሆኑ ነው። በተደጋጋሚ ቢሰሙትም፣ ቀልድ በሰመሰላቸው መንገዳቸውን መለወጥ አልፈለጉም። “ንጢአት የምትመራ ነፍስ እርሷ ትጠፋለች” የሚለው ማስጠንቀቂያ በዘመናት ሁሉ ፈሪሃ እግዚአብሔር በሌላቸው አገሮችና ከተማዎች ውስጥ ሲሰማ ቆይቷል። ቃሉ ከባድና አሰፊ ቢሆንም፣ መልዕክቱ ሰሚ አላገኘም። “ሞት ያለበትን ማስጠንቀቂያ አልሰማም” ማለት ለሰው ልጅ አዲስ ነገር አይደለም። ብዙ የመቃብር ሥፍራዎችን ያጣበቡት፣ ማስጠንቀቂያውን ሰምተው “ዕምቢ!” ያሉት ሰዎች ናቸው። ዮሐንስ ቡንያን የማይታዘዙ ሰዎች የሚኖሩበትን ዓለም “የጥፋት ከተማ” ብሎ የጠራበት ዋና ምክንያት ይሄ ነው። ሎጥ ሰዶምና ገሞራ እንደምትጠፋ ሲሰማ፣ ከፋቷንና ንጢአቷን ስለሚያውቅ፣ “ይሄ በሰዶም ከተማ ላይ ፈጽሞ ሊደርስ የማይችል ነው” አላለም። ሎጥን የሚያስደንቀው ነገር ቢኖር፣ ሊመጣ ያለው የእግዚአብሔር ፍርድ ባልጠበቀው ሰዓት ቶሎ መምጣቱ ብቻ ሊሆን ይችላል። ሎጥና ቤተሰቡ ከሚመጣው ጥፋት ማምለጥ እንዲችሉ ዕድል ተሰጣቸው። ከከረብታው ባሻገር ርጠው በመሄድ አዲስ ሕይወት እንዲጀምሩ መልዕክተኛ ተላከባቸው። ሎጥ በሰዶም የነበረው ኑሮ ይመቸው እንጂ፣ የሕዝቡ የንጢአት ኑሮ ሳያንገፈግፈው እንዳ

ልቀረ እንገምታለን። ሎጥ ከአብራም ጋር በሚኖርበት ዘመን ምን ያህል ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንደነበረው ሳያስታውስ አልቀረም። ሰዶም ከመጣበት ጊዜ ጀምሮ ልቡ ሳይጨነቅ በሰላም የኖረበት ጊዜ ይኖራል ብለን እናስብም። ይሁን እንጂ ከሚመጣው ጥፋት ሸሽቶ የመዳን ዕድል ሲሰጣቸው፣ ሎጥና ቤተ ሰቡ ሀሳቡን በደስታ የተቀበሉት አይመስሉም። በረከትና ሰን ሕይወት ከሞላበት ዓለም ውስጥ እግዚአብሔር ገፍቶ የሚያስወጣቸው መስሎ ተሰማቸው። ልቧ ከሰዶም ጋር ስለተጣበቀ፣ ሰዶምን ለቆ ስመውጣት ከሎጥ ይልቅ፣ “የሎጥን ሚስት” የበለጠ አስቸግሯት ነበር። ዓይኗን ቀና አድርጋ ከፊት ሰፊቷ ያለውን ኮረብታ በትመለከት፣ ልቧን ሲማርክ የሚችል ነገር ማየት በላልቻሰች፣ በፍጥነት ሰዶምን ለቃ እንድትወጣ ቢነገራትም፣ እርምጃዋ “የኤሊ” እርምጃ ሆነ። የተወቃት ሰዶም ምን እንደምትመለል ለመጨረሻ ጊዜ ለማየት ፈቷን ዞር በታደርግ፣ እግዚአብሔር የሰጣትን ማስጠንቀቂያ ችላ በማለቷ፣ ወዲያው የጨው አምድ ሆና ቀረች።

④ እምቢተኝነት ዋጋ ያስከፍላል

“የሎጥን ሚስት” ታሪክ ስንሰማ ውስጣችን የሚረበሽብን፣ የእግዚአብሔር ደግነትና ትዕግሥተኝነት የማይታየን አማኞች ጥቂቶች አይደለንም። “ለምን ይህን የመስለ አደጋ እንዲደርስባት ፈቀደ?” ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ችግሩ ከእግዚአብሔር ሳይሆን፣ ከእኛ ነው። ወደ ኋላ ፈቷን በማዞሯ ብቻ እግዚአብሔር ተቆጥቶ እንደ ቀስፋት አድርገን ስለ

ምናምን፣ “እንዴት በዚህ በማይረባ ምክንያት፣ ለረጅም ዘመን የኖረችበትን ከተማ ዞር ብላ አየች ብሎ ያጠፋታል?” እንላለን። ይህጅ ሴት የተቀጣቸው “ፈቷን በማዞሯ” ምክንያት ሳይሆን፣ ስለ ንጢአቷ ነው። ንጢአቷም “እምቢተኝነት” ነው። እኔና እናንተ ያልተረዳነው ነገር ቢኖር “እምቢተኝነት” ምን ያህል ቅጣት እንደሚያስጥ ነው። የሎጥ ሚስት ትታው ወደመጣቸው ሥፍራ ፈቷን መለስ ያደረገችው ሰአንድ አፍታ ነው። ይሁን እንጂ፣ ለአጭርም

ጊዜ ቢሆን፤ እምቢታዋ “እም ቢታ” ነው። በክርስቶስ ውስጥ የሚገኘውን ደህንነት ከቀመሱ በኋላ ወደ ኋላ የተመለሱ ክርስቲያኖች፤ “ከጌታ ጋር ያለኝ ግንኙነት ዛሬ አበቃ” ብለው ቆርጠው የሄዱ እንዳልሆኑ እናውቃለን። “እንድ ጊዜ ወደ ዓለም ሂጄ በዓለም ውስጥ ያለውን ካየሁ በኋላ ቶሎ እመለሳለሁ” ብለው እንደሆነ መርሳት የለብንም። በእግዚአብሔር ጸጋ እንዳንደቹ መመለስ ቢችሉም፤ እብዛኛዎቹ ግን እንደጠፉ ቀርተዋል። የሎጥ ሚስት ከነዚህ የተለያዩ ለይደለችም። የእንዴ አለመታዘዝ አደጋ ላይ ጣላት።

የሎጥ ሚስት ችግሯ ወደ ኋላ መመልከቷ ለይደለም። “ወደ ኋላ መመልከቷ” በውስጧ ያለውን አለመታዘዝ የሚገልጽ ምልክት ብቻ ነው። ትንሽ ቢመስልም “አለመታዘዝ” አደጋ ያስከትላል። ሁለተኛው ልጄ አማኑኤል የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ በነበረበት ወቅት ቀጭን ብዙ ስፖርተኞች የሚቀኑበት ጥሩ የሰውነት ለቋም የነበረው ልጄ ነበር። ኮሌጅ ሲገባ፤ “ትንሽ መወፈር አለብኝ” በማለት ከዚህ በፊት የማይበላውን መብላት ጀመረ። አማኑኤል በወቅቱ ቀጭን ስለነበረ ትንሽ ውፍረት ቢጨምር ይህን ያህል ከፋት አልነበረውም። ይሁን እንጂ፤ “ትንሽ” ብሎ የጀመረውን ከየት ላይ ማቆም ወይም ማብቃት እንዳለበት ሳላወቀ፤ ቀስ በቀስ የማይፈልገውን ዓይነት ውፍረት አመጣበት። መጀመሪያ ከነበረበት ሁኔታ ላይ እንደገና ለመመለስ አቃተው። በመንፈሳዊ ሕይወታችንም፤ እግዚአብሔር የማይፈቅደውን ትንሽ ነገር መስማመድ ስንጀምር፤ ልንወጣው ከማንችልበት መንፈሳዊ አዘቅት ውስጥ እንገባለን።

ከእፋችን ከፋ ነገር እንዳይወጣ ኢየሱስ እኔና እናንተን ያስጠነቅቀናል። ይሁን እንጂ፤ “ምላስ፤ ማንንም አይኅዳም” በማለት ምላሳችን ከፋ እንዲናገር ስንፈቅድለት፤ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ መጣሳችን ይሆናል። “ምላስ እንደ እሳት ናት፤ ምላስ በእካል ከፍሉኝችን መካከል የምትገኝ ከፋ ዓለም ናት፤ ሥጋችንንም ሁሉ ታረክላለች፤ እንደ ገዢው እሳት ሰውነታችንን ሁሉ ታቃጥላለች” (የያዕቆ. 3+6)። ምላስ እውነተኛውን እኛነታችንን የሚያሳይ መስታወት ነው። ሰው “ከልቡ ሞልቶ የተረፈውን” በእፋ ይናገራል” ቢል ከፋ ንግግር ከምን ዓይነት ልብ ውስጥ እንደሚወጣ

ያሳየናል። ምላሳችን እውነተኛውን ማንነታችንን እንደሚያሳየው ሁሉ፤ የሎጥ ሚስትም እግዚአብሔርን ያበቁጣችው ወደ ኋላ ዘራ በማየቱ ላይ ሆን፤ በውስጧ “የእምቢተኝነት” መንፈስ ስለነበረባት ነው።

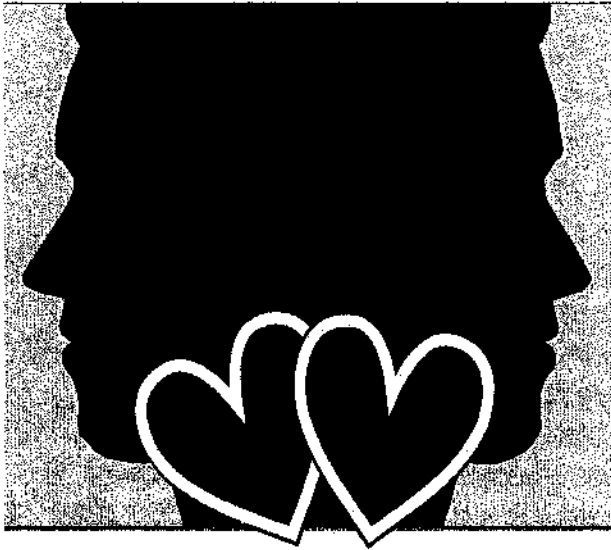
5 እግዚአብሔር ወላዎይነትን ይጠላል

የሎጥ ሚስት ንጢአቷ “ወደ ኋላ ዘራ ማየቷ” ሳይሆን፤ ሁለት ልብ የነበራት ሌት መሆኗ ነው። “ሁለት ልብ ያለው ሰው” ሁልጊዜ ራሱን ለአደጋ ያጋለጠ ሰው መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ሥፍራ ይናገራል። የተከፋፈለ ልብ እንዳይኖረን ኢየሱስም አጥብቆ ይመክረናል። የተከፋፈለ ልብ ስንሆን፤ ታማኝ እንሆንም። ታማኝ ሳንሆን ደግሞ፤ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር መሆን እንችልም። “ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል፤ ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል፤ ሁለተኛውንም ይጎቃል፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም” (የማቴ. 6+24)። እንድ ጊዜ ሦስት የተለያዩ ስዎች ኢየሱስን ለመከተል መርጠው ሁለት ልብ በመሆናቸው ምክንያት ሳይሳካ ላቸው እንደቀረ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

(ሀ) እንድ የሙሴ ሕግ መምህር ወደ ኢየሱስ መጥቶ “መምህር ሆይ፤ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው” (የማቴ 8+19)። ጌታ ግን ወደ ውስጥ ዘለቅ ብሎ የዚያን ሰው ልብ ቢመለከት፤ ሌላ ነገር በውስጡ እንዳለ ስለተገነዘበ፤ “...ለቀበሮዎች ጉድጓድ፤ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፤ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም” አለው (የማቴ. 8+20)። ኢየሱስ ያን ወጣት እንዲህ ሲለው ምን ማለቱ ነው? ኢየሱስ ይህን ያለው ምስኪንነቱን (ድሃነቱን) መግለጹ፤ ቀበሮዎች ያላቸውን ዓይነት መጠ ሊያ፤ ወፎች ያላቸውን ዓይነት ጎጆ እንኳን የሌለው በረንዳ አዳረ መሆኑን በመግለጽ ስዎች እንዲያዝኑለት ፈልጎ የተናገረው ለይደለም። ኢየሱስ “የሰው ልጅ ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም” ቢል ያለውን ሙሉ ነጻነት ማወጁ ነበር። “ምንም የሚያስረኝ ነገር የለም፤ የምንም ነገር ባረያ አይደለሁም፤ የእኔ ደቀ መዝሙር ለመሆን ከፈለግህ፤ እኔ ያለኝን ዓይነት ነጻነት ይኑርህ። እግዚአብሔርንና ቁሳቁሳዊ ነገርን እንድ ላይ ማገልገል አትችልም” ማለቱ ነበር።

(ለ) ሌላ እንድ እርሱን ለመከተል የጓጓ ሰው አይቶ ኢየሱስ “ተከተለኝ” አለው። ሰውየውም ኢየሱስን መከተል ደስ ቢለውም፤ እንድ ችግር

ነበረበት። አባቱን በጣም ይወድ ስለነበረ፣ አባቱን ትቶ መሄድ አልፈለገም ነበር። በዚህ ምክንያት ኢየሱስን “ጌታ ሆይ! አስቀድሜ ልሂድና አባቴን እቀብር ዘንድ ፍቀድልኝ አለው” (ሉቃ. 9+59)። “አባቴን እቀብር ዘንድ ፍቀድልኝ” ሲለው በዚያን ጊዜ አባቱ ሞቷል ማለት አይደለም። “ደቀ መዝሙርህ ለመሆን አባቴን ትቼ ብመጣ፣ አባቴ ብቸኝነት ተሰምቶት ልቡ ይሰበራል” ማለቱ ነበር።

ጊዜው ደርሶ እስኪሞትና እስክቀብረው ድረስ ግን ትንሽ ብትታገለግ፣ ደቀ መዝሙርህ እሆን ነበር” ማለቱ ነው። ኢየሱስ በዚህ ዓይነት ሁለት ልብ የሚዋልልን ሰው ደቀ መዝሙር ማድረግ ሰላልፈለገ “መታናቸውን እንዲቀብሩ መታንን ተዋቸው፤ እንተሰ ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ሰበክ አለው” (የሉቃ. 9+60)።

- (ሐ) ሦስተኛው ሰው ደግሞ “ጌታ ሆይ እኩለሃለሁ፤ ሃገር ግን አስቀድሜ ከጤቱ ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድልኝ አለ” (ሉቃ. 9+61) ይሄኛውም ሰው ኢየሱስን ለመከተል ከፍተኛ ጉጉት ነበረው። በቅድሚያ ግን እቤቱ ውስጥ ያሉትን ሰዎች መሰናበት ፈለገ። ኢየሱስ ግን “ግንም ዕርፍ በእኛ ይዞ ወደ ጊሳ የሚመለከት ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም አለው” (ሉቃ. 9+62)። ይህን ያለው እውነቱን በቀጥተኛ ቋንቋ መናገሩ እንጂ መቆጣቱ አልነበረም። የተከፋፈለ ልብ ይዞ ለእግዚአብሔር መንግሥት ብቁ ለመሆን ካለመቻሉም ሌላ ቀጋ ወይም ቅጣት ያስከፍላል። ይኸውም፦

- ① የሚያወላውል ልብ ያለው ሰው እውነተኛ ደስታ የሸሸው ሰው ነው። እኔና እናንተ ስሕይወታችን አባዛኝ ኑሮ የምንኖረው በሁለት ዓለም መካከል ለመኖር ስንዋክር፣ የሁለት አገር ባንዲራ ስንይዝ ነው። ሁለት ዓይነት ምርጫ ኖሮን፣ ከሁለት አንዱን መምረጥ ሲያቅተን፣ ሁለቱንም እናጣለን። “የሎጥ ሚስት” የሚያወላውል ልብ ስለነበራት የጨው አምድ ሆነች። የሎጥ ሚስት “የጨው አምድ” የሆነችው ሰዶም ከተማ ውስጥ፣ ወይም ተራራው ላይ ሆኖ ባይሆን፣ በሁለቱ መካከል በነበረችበት ወቅት ነው። ሁለቱንም ለመያዝ በመሞከሯ ሁለቱን ዓለም አጣች።
- ② የተከፈለ ልብ መያዝ ጉልበትን የሚሠርቅ በመሆኑ ለማንኛውም የሥራ ጎሳፊነት ብቁ አያደርገንም። “ማድረግ የምፈልገው ይሄንን ነው” ማለት ካልቻሉ፣ ብርቱ የሚባሉት ሰዎች እንኳን የሚያከናውኑት ትንሽ ነው። አንድ ዓላማና አንድ ልብ ያለው ለው፣ ተራ ሰው እንኳን ቢሆን፣ የማይቻለውን እንዲችል ይሆናል። ዓይኖችንን በዓለም ላይ ካባረፍን፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ወደ ፊት መግፋት አይሆንልንም። ሁለት ልብ ሲኖረን ደስታችንና ጉልበታችን ስለሚቀነስ፣ ወደ ፊት መራመድ አንችልም።
- ③ ሁለት ሀሳብ መያዝ ትልቅ አደጋ ውስጥ ይከታል። ይህን ሰንል አደጋ ሁልጊዜ እንደ “ሎጥ ሚስት” ብርቱ ሆኖ ጎልቶ እየታየ ይመጣል ማለት አይደለም። ሎጥ ሚስት የደረሰባት ትልቁ ጉዳት ሥጋዋ ላይ ሳይሆን በነፍሷ ላይ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ኢየሱስ “የሎጥን ሚስት አባታውሉ” ብሎ ሲያሳስብን ትክክል ያልሆነ ውሳኔ መወሰን የሚያስከትለውን አደጋ እንድናይ ለማድረግ እንደ ሆነ ግልጽ ነው። ሎጥና ቤተ ስሎ አዲስ የሆነ ጅማሪ እንዲኖራቸው እግዚአብሔር ዕድል ሰጥቷቸው ነበር። ዕድሉን ለመጠቀም እርምጃ ወስደዋል፤ የሎጥ ሚስት ግን በወሰደችው እርምጃ እስከ መጨረሻው ስለገፋችበት፣ ሁለት ልብ እንዲኖራት ስለፈቀደች አደጋ ላይ ወደቀች። በኤልያስ ዘመን ይኖሩ የነበሩትም እስራኤላውያን በሁለት ሀሳብ ላይ ሆነው በማክላቸው እግዚአብሔርን እንዳስቆጡት እናውቃለን። ስዚህ ነው ኤልያስ “ባዓል ወይም እግዚአብሔርን”፣ ከሁለት አንዳቸውን እንዲይዙ በጎይለኛ ቃል የተናገራቸው። “እስከ መቼ ድረስ በሁለት ልብ ስታወላውሉ ትኖራላችሁ፣ እንግዲህ እግዚአብሔር እውነተኛ እምላክ ከሆነ እርሱን አምልኩ፣ ወይም ባዓል እውነተኛ አምላክ ከሆነ እርሱን አምልኩ አላቸው” (1ኛ ነገሥት 18+21)።

6

ሁላችንም “የምርጫችን” ውጤቶች ነን

የሎጥ ሚስት “የጨው አምድ” ሆና የቀረችው “ፊቷን ወደ ኋላ በማዞሯ” ብቻ እንዳልሆነ ተረድተናል። ሁለት ዓይነት ምርጫ ነበራት። ይኸውም ሶዶም መቅረት፣ ወይም ከሶዶም ወጥታ ወደ ኮረብታው መሄድ ነበር። እርሷ ግን በምርጫዋ መወሰን እትቷት መካከል ላይ ቆመች። ያም በሕይወቷ ከፍተኛ ዋጋ አስከፈላት።

እኛም በሕይወታችን ባስተላለፍናቸው ውሳኔዎች፣ በመረጥናቸው ምርጫዎች፣ ማድረግ ላይገባን ባደረግናቸው መሥራት ሲገባን ሳን ሠራቸው በቀራናቸው ነገሮች ምክንያት እንደ ውሳኔያችን መጠን ትንሽም ሆነ ትልቅ ዋጋ ያስከፈሉን ሁኔታዎች አጋጥመውናል።

ሁላችንም የትላንትና ምርጫችንና ውሳኔዎቻችን ውጤቶች መሆናችንን አናውቃለን። ዛሬ ሆነ የምንታየው የትላንትናው ውሳኔያችን የቀረጸንን መልክና አቋም ይዘን ነው።

ከዚህ በፊት በሕይወታችን የወሰንናቸው ውሳኔዎች፣ የመረጥናቸው ምርጫዎች አብዛኞቻችን ያላፍሩናል። እንደ ገና የመኖር ዕድል ቢኖረን በሕይወታችን ብዙ ነገር እንለውጥ ነበር። ከዚህ በፊት የመረጥናቸውን ምርጫዎችን አንመርጥም ነበር። ትላንት በሄድን ባቸው መንገዶች ተመልሰን እንሄድባቸውም ነበር።

ሌላው ቀርቶ “እግዚአብሔር ተናግሮናል” ብለን ያደረግናቸው እንዳንድ ነገሮችም፣ ዛሬ ውጤታቸውን በንመለከት፣ ያደረግነው እግዚአብሔር መርቶን እንዳልነበረ በንረዳ በራሳችን እናፍራለን።

ወደ ኋላ ተመልሰን ያበላሸናቸውን ነገሮች አብዛኞቻችን ማስተካከል አንችልም። እግዚአብሔርም ከዚህ በፊት አበላሸታችንን ሁለተኛ መመሪያ አልሰጣችሁም ስለማይለን፣ በወደፊቱ ውሳኔያችን ላይ እግዚአብሔርን ለማስቀደም መወሰን ይገባናል።

በመንፈሳዊ ሕይወታችን በተደጋጋሚ መበቀልያ መንገድ ላይ የምንቆምበት፣ ወደ ፊት ወይም ወደ ኋላ፣ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ መሄድ እንዳለብን፣ ወይም እንደሌለብን ማወቅ የማንችልበት፣ ፈጽሞ ግራ የምንጋባበት ሁኔታ ያጋጥመናል።

በብዙ ነገር አርግጠኞች ባልሆንበት ዘመን፣ እውነት የሚመስሉና አሳላች የሆኑ ነገሮች በበዙበት ዘመን፣ መመሪያን ሊሰጠን የሚችል

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን ማወቅ ትልቅ ጥበብ ነው።

እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ ትክክለኛ ውሳኔ እንድናደርግ የሚረዳን መመሪያ የሚሰጠን፣ በግልጽ የሚታይ ትላልቅ ችግሮችና ዕንቅፋቶች ሲያጋጥሙን ብቻ ሳይሆን፣ ጎልተው በማይታዩ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍም ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ የማይሰማ እማኝ፣ ትክክለኛ ያልሆነ፣ ጥበብና ማስተዋል የሳይለው ውሳኔ ይወስዳል። ውሳኔው ትክክል ሲሆን እንኳን፣ ጊዜውን ያልጠበቀ በመሆኑ፣ ጉልበቱንና ገንዘቡን ያለአግባብ ያባከናል።

እግዚአብሔር ሲናገረን ለመስማት ከእርሱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት እንዲኖረን ያስፈልጋል። የተቀራረበ ግንኙነት ሲኖረን፣ ዓላማውን፣ ዕቅዱን፣ በእኛ ሕይወት ምን ለመሥራት እንዳለበ መረዳት እንችላለን።

ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ከሌለን፣ ለመንፈሳዊ ነገር ፍጹም ግዴታችን እንሆናለን። ግዴታችን ስንሆን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም ፈንታ የራሳችን ፈቃድ እንፈጽማለን። በዚያም ሞት እንጂ ሕይወት የለበትም።

በውሳኔያችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ መከተልን በሕይወታችን በን ለማመድ፣ የእግዚአብሔርን በጎነትና ታማኝነት ማየት እንችላለን።

የሕይወት ምሥክርነት..... ቁጥር 80

“ርብቃ” በትዳራቸው “አንድነት” ለሌላቸው

“ሴትን ማወቅ” ከባድ እንደሆነ አዋቂዎች ይናገራሉ። የ“ሳይክላይክሎስ” ሲቅ ወይም አባት ተብሎ የሚጠራው “ፍሮይድ” “የሴትን ልብ ለማወቅ 30 ዓመት የፈጀ ጥናት (ምርምር) ባደርገም፤ “ሴት የምትፈልገው ነገር ምንድነው?” ለሚለው ጥያቄ የሚያረካ መልስ አላገኘሁም” አለ። ወንዶች የሴቶችን ልብ ማወቅ ያቃታቸው ለምን ይሆን? ሴት ራሷን እንደሚገባው የማትገልጽ በመሆኗ ይሆን ወይንስ ሴትን ለማወቅ ወንድ ጥረት ስለማያደርግ ይሆን? ባልና ሚስት አብረው በመኖራቸው ብቻ እርስ በርሳቸው ይተዋወቃሉ ማለት አይደለም። አንዳንድ ባልና ሚስት ለአንድ ዓላማ የቆሙት የአንድ ቡድን አባል በመሆን ፈንታተ ለተለያዩ ቡድን የተለሰፉ ይመስላሉ። ከዚህም የተነሳ ሴት ስቡ የተከፋፈለ ነው። እርግጥ ነው አንዱ የሌላውን የሥጋዊ ፍላጎት ያረካ ይሆናል፤ የልብ መገናኘት ግን ፈጽሞ የላቸውም። ይህንን በይስሃቅና በርብቃ ትዳሮ ውስጥ በግልጽ እናያለን።

①

ሁላችንም የመምረጥ ነጻነት ስላለን፤ ከፋውን ትተን በጎ የሆነውን ብቻ መርጠን መያዝ እንችላለን። እኔና እናንተ አሁን ያለንን ዓይነት የሕይወት አቋም መያዝ የቻልነው በግድ ሳይሆን በመረጥነው ምርጫ መሠረት እንደሆነ መረዳት አያስቸግረንም። ርብቃ በእግዚአብሔር ዋና ዕቅድ “Master Plan”

ውስጥ ቁልፍ ቦታ የነበራት፤ ታሪክ የመሠከረላት ታላቅ የብሉይ ኪዳን ሴት ናት። በእግዚአብሔር እንቅስቃሴና ዕቅድ ውስጥ ያንን የመሰለ ከፍተኛ ሥፍራ የያዘችው የእግዚአብሔር ዕቅድ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን፤ የእርሷም ምርጫና ውሳኔ ነበረበት። ርብቃ በሕይወቷ መግቢያ ላይ የነበራት መንፈሳዊ ሕይወት፤ የወሰደችው እርምጃና ያደረገችው ምርጫ የሚወደድ፤ የእግዚአብሔርን ሀሳብና ፈቃድ የተከተለ እንደነበረ በግልጽ እናያለን። ይሁን እንጂ፤ አየቶ ሕይወቷ መልኩን እየለወጠ፤ መንፈሳዊ ቁንጅናዋ እየተበላሸ፤ የሥነ ምግባር አቋሟም እየላላ መጣ። ከፋ ለማድረግ ለራሷ ነጻነት እየሰጠች ስትመጣ፤ ሳታውቀው በግል ሕይወቷና በትዳሯ ውስጥ እንከርዳድ መዝራት ጀመረች።

እግዚአብሔር ለዓለም ሕዝብ ደህንነትን ለማዘጋጀት፤ ዓላማውን በምድር ለመፈጸም መጠቀሚያ አድርጎ ከመረጣቸው ለዎች መካከል ርብቃ አንዷ ነች። እግዚአብሔር ለዚህ ዓላማው እስራኤል የሚባል ወገን መፍጠር ስላስበ ርብቃ የዚህ ታላቅ ሕዝብ እናት እንድትሆን የእርሱ ምርጫ ሆነች። የርብቃ የታሪክ ምዕራፍ የሚጀምረው፤ አብርሃም በምድር የተወሰነ ነለትን ዘመኑን ጨርሶ ከመሄዱ በፊት ስለ ልጁ ስለ ይስሃቅ የወደፊት ሕይወት በማሰብ ከሎሴው ጋር ባደረገው ውይይት ላይ ነው። በእግዚአብሔር ላይ ታላቅ እምነት ከነበራቸው መንፈሳዊ አባቶች መካከል የመጀመሪያው ሰው አብርሃም ነው። አብርሃም ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ማን ኾነት ስለነበረው፤ “የእግዚአብሔር ወዳጅ” የሚል የቅጽል ስም ተሰጥቶት ነበር። የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች እንኳን “ቅድስናን” ለመግለጽ ሲፈልጉት እንደ ምሳሌ አድርገው የሚጠቅሱልን፤ የሚታይና የሚጨበጥ ነገር በሌለበት ወቅት እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ታምኖ የኖረ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው ነበር።

አብርሃም፤ እግዚአብሔር የለጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም ሙሉ በሙሉ ቢያምንም፤ የእግዚአብሔር ዓላማ ሊፈጸም የሚችለው፤ የራሱን ድርሻ እንደሚገባው ሲፈጽም እንደሆነ ያውቃል። ወደማያውቀው ዓለም የተጓዘው እግዚአብሔር በእርሱ ሕይወት ሊያደርግ የሚፈልገውን ነገር እንዲፈጽም ፈቃደኛ ሆኖ ነው። ይሁን እንጂ፤ ልጁ ይስሃቅ ከአህዛብ (ከከነዓን) ሴቶች መካከል አንዷን ቢያገባ፤ የእግዚአብሔር አዲስ ጀማሪ የሚደናቀፍ መሆኑን ሰጣው፤ አብርሃም ሎሴውን ለልጁ ከከነዓን ሴቶች እንዳያዋሰን እንዳስጠነቀቀው እናውቃለን። “በእምነት የምትመስለውን” ሴት ከካራን ፈልጎ እንዲያጋባው አብርሃም ሎሴውን አደራ አለው። የሚሰጥን ሙሉ ድጋፍ ሲያገኝ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ መቆም ለወንድ ምን ያህል አስቸጋሪ

እንደሚሆን አብርሃም ተገንዝቦ ነበር። ለዚህ ነው አብርሃም ልጁ ይስሃቅ ትክክለኛዋንና የምትመቸውን ሴት እንዲያገኝ አጥብቆ የፈለገው።

②

ለአብርሃም የገባለትን ተስፋ ለመጠበቅ የአብርሃም ሎሌ ለይስሃቅ ሚስት ለመፈለግ ወደ ካራን ጉዞ ጀመረ። ካራንም ሲደርስ ብዙ ሴቶች ውሃ ቀድተው ወደ ቤታቸው ሲመለሱ አየ። ከዚያ ቆነጃጅት መካከል ለይስሃቅ የምትመቸዋ የትኛዋ እንደሆነች ለማወቅ ከባድ ሆኖበት ነበር። የአብርሃም ሎሌ መንፈሳዊ ሰው ስለነበረ ችግሩን ሊፈታለት የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ ያውቃል። ወደ ትክክለኛዋ ሴት እንዲመራውና የመጣበትን ዓላማ ቶሎ እንዲያከናውንለት ከልቡ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

“የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ዛሬ የእኔን እሳብ በመፈጸም ለጌታዬ ለአብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን ግለጥ። እነሆ እኔ በዚህ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ቆሜአለሁ። የከተማይቱም ልጃገረዶች ውሃ ሲቀዱ ወደዚህ ይመጣሉ፤ ከእነርሱም አንድዋን ልጃገረድ እንበራሽን ዘንበል አድርገሽ ውሃ አጠጪኝ እሳታለሁ፤ አንተም ጠጣ ግመሎችህም እንዲጠጡ ውሃ ቀድቼ አመጣለሁ ካለችኝ ለአገልጋይህ ለይስሃቅ ሚስት እንድትሆን የመረጥሃት እርሰዋ ትሁን፤ በዚህም ሁኔታ ለጌታዬ ለአብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን እንዳያሳየሽው ወውቃለሁ” (ዘፍ. 24+12-14)። ጸሎቱን ጨርሶ ቀና ሲል ርብቃ እንስራዋን ተሸከማ ብቅ አለች። በጣም ቆንጆ ተና ወንድ የማታውቅ መሆኗን ተገንዝቦ የአብርሃም ሎሌ ርብቃን ወደዳት። እግዚአብሔር ለይስሃቅ ሚስት እንድትሆን የመረጣት መሆኗን ለማረጋገጥ “እባክሽ ከእንስራሽ ጥቂት ውሃ አጠጪኝ” አላት (ዘፍ. 24+17)። እርሷም ምንም ሳታመነታ “እኔ ጌታዬ ጠጣ አለችና እንስራዋን ከትከሻዋ አውራኝ ዘንበል አድርጋ ያዘችለት። ጠጥቶም ከረካ በኋላ ለግመሎችህም ውሃ እቀዳለሁ”

የአብርሃም የገባለትን ተስፋ ለመጠበቅ የአብርሃም ሎሌ ለይስሃቅ ሚስት ለመፈለግ ወደ ካራን ጉዞ ጀመረ። ካራንም ሲደርስ ብዙ ሴቶች ውሃ ቀድተው ወደ ቤታቸው ሲመለሱ አየ። ከዚያ ቆነጃጅት መካከል ለይስሃቅ የምትመቸዋ የትኛዋ እንደሆነች ለማወቅ ከባድ ሆኖበት ነበር። የአብርሃም ሎሌ መንፈሳዊ ሰው ስለነበረ ችግሩን ሊፈታለት የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ ያውቃል። ወደ ትክክለኛዋ ሴት እንዲመራውና የመጣበትን ዓላማ ቶሎ እንዲያከናውንለት ከልቡ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። “የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ዛሬ የእኔን እሳብ በመፈጸም ለጌታዬ ለአብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን ግለጥ። እነሆ እኔ በዚህ የውሃ ጉድጓድ አጠገብ ቆሜአለሁ። የከተማይቱም ልጃገረዶች ውሃ ሲቀዱ ወደዚህ ይመጣሉ፤ ከእነርሱም አንድዋን ልጃገረድ እንበራሽን ዘንበል አድርገሽ ውሃ አጠጪኝ እሳታለሁ፤ አንተም ጠጣ ግመሎችህም እንዲጠጡ ውሃ ቀድቼ አመጣለሁ ካለችኝ ለአገልጋይህ ለይስሃቅ ሚስት እንድትሆን የመረጥሃት እርሰዋ ትሁን፤ በዚህም ሁኔታ ለጌታዬ ለአብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን እንዳያሳየሽው ወውቃለሁ” (ዘፍ. 24+12-14)። ጸሎቱን ጨርሶ ቀና ሲል ርብቃ እንስራዋን ተሸከማ ብቅ አለች። በጣም ቆንጆ ተና ወንድ የማታውቅ መሆኗን ተገንዝቦ የአብርሃም ሎሌ ርብቃን ወደዳት። እግዚአብሔር ለይስሃቅ ሚስት እንድትሆን የመረጣት መሆኗን ለማረጋገጥ “እባክሽ ከእንስራሽ ጥቂት ውሃ አጠጪኝ” አላት (ዘፍ. 24+17)። እርሷም ምንም ሳታመነታ “እኔ ጌታዬ ጠጣ አለችና እንስራዋን ከትከሻዋ አውራኝ ዘንበል አድርጋ ያዘችለት። ጠጥቶም ከረካ በኋላ ለግመሎችህም ውሃ እቀዳለሁ”

ዋለሁ፤ እስኪበቃቸውም ድረስ ይጠጡ አለችው” (ዘፍ. 24+18-19)። የአብርሃምም ሎሌ የርብቃ ቁንጅና ከውጪ ብቻ ሳይሆን ከውስጥም እንደነበረ ለመገንዘብ ጊዜ አልፈጀበትም። እግዚአብሔር ወደ ትክክለኛዋ ሴት እንደመራው እምኖት ልቡ በደስታ ተሞልቶ ተንበርክኮ የመራውን አምላክ እንዲህ ሲል አመሰግነ። “ለጌታዬ የገባውን ቃል ኪዳንና ዘላለማዊ ፍቅሩን የጠበቀ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ይመሰግን፤ በቀጥታ መርቶ ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት ያመጣኝ እርሱ ነው አለ” (ዘፍ. 24+27)። በዚህ ውስጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን የምናውቀው ርብቃ የይስሃቅ ሚስት ለመሆን ከሎሌው ጋር ለመሄድ ፈቃደኛ እንደሆነች ስትጠየቅ በሙሉ ልቧ ፈቃደኝነቷን መግለጿ ነው።

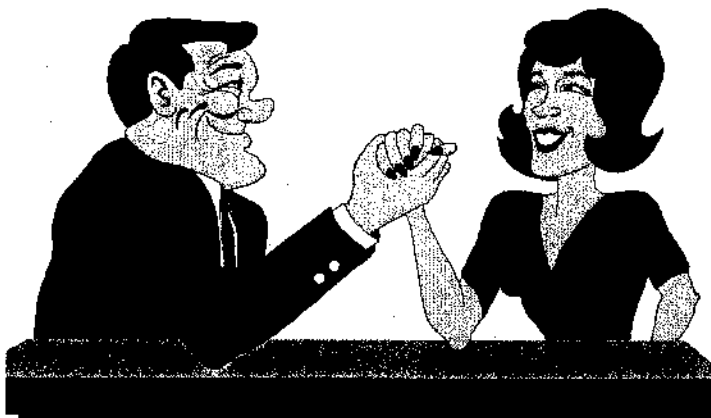
ርብቃ ከዚህ በፊት ለማታውቀውና ላላየችው ሰው ሚስት ለመሆን ፈቃደኛ እንድትሆን ያደረጋት ምክንያት ምን ይሆን? “እኔ” ያለችበትን ምክንያት ራሷም የምታውቀው አይመስለንም። ምናልባት በእግዚአብሔር ላይ የነበራት “እምነት” ሊሆን ይችላል። በአብርሃም ምክንያት እግዚአብሔር በረከትን ለልጁ እንደሚሰጥ ስለ ሰማች የበረከቱ ተካፋይ ለመሆን ተመኝታ ይሆናል። ያም ሆነ ይህ የወደፊት ባሏን ለመገናኘት የአብርሃምን ሎሌ ተከትላ ለመሄድ ፈቃደኝነቷን ገልጸች። ርብቃ ይስሃቅን ከዚህ በፊት ያላየችው በመሆኗና እንዲሁም ማንነቱን በደንብ ባለማወቅ በረጅም ጉዟቸው ውስጥ አልፎ አልፎ ጥርጣሬና ፍርሃት ሳይሰማት እንዳልቀረ እንገምታለን። ይሁን እንጂ፣ ሀሳቡ ከእግዚአብሔር የፈለቀ እንደሆነ ርብቃና ይስሃቅ ስላመኑ ተዳራቸውን ወዲያው መሠረቱ። ይስሃቅም ርብቃን እንደ ወደዳትና በእናቱ ሞት ምክንያት ከደረሰበትም ውስጥ እንደ ተጽናና መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

③

ርብቃና ይስሃቅ በእግዚአብሔር ፈቃድ እንደተገናኙ አንጠራጠርም። ይሁን እንጂ፣ ተዳራቸው ያማረና የጣፈጠ ነበር ብለን በድፍረት መናገር አንችልም። የእግዚአብሔርን ሕግና ሥርዓት ተከትለው በትዳር ዓለም ውስጥ እንዳልኖሩ እርግጠኞች ነን። ይስሃቅና ርብቃ ምንጊዜም ቢሆን እንደ ልብ ሆነው አልኖሩም። ቀን አልፎ ቀን ቢተካ በመቀራረብ ፈንታ እየተራራቁ በመካከላቸው ያለው ልዩነት በመጥበብ ፈንታ የበለጠ እየሰፋ ሲሄድ ይታይ ነበር። ምክንያቱ ምን ይሆን? የሁለቱ መገናኘት

የእግዚአብሔር ፈቃድ ስበሌለበት ይሆን? መጀመሪያ በደንብ ስላልተዋወቁ ይሆን? ፍቅራቸው ይህን ያህል ጠንካራ ስላልነበረ ይሆን? የትምህርታችን ዓላማ ይሄ ስላልሆነ ስዚህ ሁሉ ሰፊ ማብራሪያ አላቀረብንላችሁም። ይህ ሃቅና ርብቃ በሥጋ እብረው ይኑሩ እንጂ በልባቸው እርስ በርሳቸው የተራራቁ ሰዎች ነበሩ። በፍርድ ቤት ባይፋቱም በልባቸው ግን ተፋትተው ነበር። ሁለቱም የራሳቸው የሆነ ምርጫ ስበነበራቸው ቤተ ሰቡ እንደ በመሆን ፈንታ የተከፋፈለ ሆነ።

ለመሆኑ ስህተቱ የማን ይሆን? ስህተቱ የአንዳቸው ብቻ ሳይሆን የሁለታቸውም እንደ ነበረ እናምናለን። ይህ ስህተት ፈሪሃ እግዚአብሔር ያል ጎደለው ጥሩ ሰው እንደ ነበረ እናውቃለን። ይሁን እንጂ የራሱ የሆነ ድካም ነበረበት። ርብቃን ከማግባቱ በፊት በእናቱ ሞት ምክንያት “በአዕ ምሮ ጭንቀት” ውስጥ የተያዘ ሰው እንደነበረ ግልጽ ነው። እርሷን ካገባ በኋላ ግን እንደተጽናና መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይህ ስህተት ከኖቱ ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ስለነበረው ርብቃን ሲያገኝ እናቱን ያገኘ ሳይመስለው አልቀረም። ለዚህ ይሆናል ከእናቱ ሞት የተጽናናው። ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱ ስሜት ብዙ ጊዜ የሚያስከትለው ችግር አለ። እናቶቻቸውን በሚያዩበት ዓይን ሚስቶቻቸውን የሚያዩ ወይም ከእናታቸው የሚጠብቁትን ከሚስቶቻቸው የሚጠብቁ ብዙ ወንዶች አሉ። ለምሳሌ እናታቸው “በሞቱ ብላልኝ” እያሉ እንደሚያሳርሷቸው ሚስቶቻቸውም እንዲያሳርሷቸው ይጠብቃሉ። ያወስቁትን ካልሲ ሰውነታቸውን ታጥበው ያደረቁበትን ፎጣ የትም እያዘረከሉት እናቶቻቸው እንደሚያደርጉት ሚስቶቻቸውም እነርሱ ያዘረከሉትን ሁሉ ስቃቅመው ማስቀመጥ አልባቸው ብለው የሚያምኑ አንዳንድ ወንዶች አሉ። ለዚህ ነው አንዳንድ ሚስቶች ባሉቻቸውን “ሚስትህ እንጂ እናትህ አይደለሁም” ሲሉ የሚሰሙት።

ይህ ስህተት ርብቃን እንደ ሚስቱ በማየት ፈንታ እንደ እናቱ እንደትሆንበት ሳይፈልግ እንዳልቀረ እንገምታለን። ርብቃ በአንዳንድ ነገሮች ላይ እንደ እናቱ ካልሆነችለት “ጥሩ ሚስት ባትሆን ነው” የሚል አሳብ ወደ አዕምሮው ሳይመጣ አይቀርም። ይህ ስህተት ይህንን ካሰበና ከጠበቀ ስርብቃ ያለው ፍቅር እየቀዘቀዘ እንደሚመጣ ግልጽ ነው።

ይህ ስህተት ርብቃን እንደ እናቱ አድርጎ ማየቱ ሌላ የሚያመጣው ችግር አለ። ይኸውም በእናቱ ሥር በነበረበት ዘመን “ብላ... ጠጣ... ፊት ሆነ ታጠብ... የቆሸሸውን ልብሰህን እንባ...” እያለች ትዕዛዝ የምትሰጠው ሥልጣን ያላት እርሷ ስለሆነች ራሱን ያስዝላታል። ካገባ በኋላ ሚስቱን እንደ እናቱ ሲመስከት የቤቱን የአስተዳደር ስልጣን ሚስቱ የያዘችው ስለሚመስለው “የቤት እራስ” መሆኑን ይተዋል። ርብቃ የሚስትነቱን ቦታ በመያዝ ፈንታ የእናትነትን ደረጃ እንድትይዝ ሲያደርጋት በቤታቸው ውስጥ ያለውን ሥልጣንና ገላፊነት በቁጥጥሩ ሥር እንድታደርግ ይፈቅድላታል። ሥልጣኗን እያጠናክረች “የቤቱ ራስ” እየሆነች ስትመጣ ይህ ስህተት እየደከመ “የቤት ራስነት ስልጣኑን” እየለቀቀ ይመጣል። ቀስ በቀስም የዝቅተኝነት ስሜት እየተጫነው በራሱ ያለውም እምነት ይቀንሳል። ሳያውቀው በራሱ ሀሳብ እየተዋጠ ከውጪው ዓለም እየራቀና እየሸሸ ይሄዳል። ርብቃም ለባሏ ያላት ክብር እየቀነሰ እንዲሁም እየናቀቸውና ችላ እያለችው ትመጣለች።

ይህን ዓይነት በባልና በሚስት መካከል የሚፈጠር መራራቅ ይታይ የነበረው በጥንት ዘመን ብቻ ሳይሆን በእኛም ዘመን የሚታይ ነው። ሚስቶች እንደ እግዚአብሔር ቃል የባሉቻቸው ረዳት በመሆን ፈንታ “የቤታቸው እራስ የቤታቸው አስቃ” ሲሆኑ የሚፈልጉትን በገደልና በጉልበት ያግኙ እንጂ በኑሯቸው ደሰተኞች እንደማይሆኑ ግልጽ ነው። ወንድና ቤት በተፈጥሮአቸው ይለያያሉ። ቤት “መወደድን” ስትፈልግ ወንድ ደግሞ “መከበርን” ይፈልጋል። ያላቸውን ልዩነት የሚያውቀው እግዚአብሔር በቤታቸው ውስጥ የተለያየ ሥፍራና ገላፊነት ስጥቷቸዋል። ማንኛውም ባል በኑሮ ደብ ብሎትና ረከቶ ለመኖር የሚችለው እንደ እግዚአብሔር ቃል “የቤት ራስነቱን” ባይለቅ በሚስቱ ተከብሮ የኖረ እንዲሆን ብቻ ነው። በራሱ ድካምም ሆነ በሚስቱ “ገደለኝነት” ምክንያት “የቤት ራስነቱን” ሲለቅ ኑሮው ምንም ያህል ምች ያለበት ቢሆንም ያ ሰው በሕይወቱ ደስተኛ አይሆንም። እንዲሁም ማንኛውም ቤት ደስተኛ ሆኖ መኖር የምትችለው የምታከብረውና የምትፈራው ባል ሲኖራት ያ የምታከብረውና የምትፈራው ሰው በፍቅር ሲይዛት ብቻ

ነው። ከዚህ ሥርዓትና ደንብ ውጭ ሲኖሩ፣ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ከመሆናቸውም ሌላ፣ ራሳቸውም ይስተኞች እይሆኑም። አስተዋይ የሆነች ሌት፣ ባሏን በትምህርት፣ በደሞዝ፣ በአስተሳሰብ፣ በአመራር ችሎታ ብትበልጠውም፣ እንደ እግዚአብሔር ቃል ራሷን ዝቅ አድርጋ በማቅረብ፣ ባሏ ትከክለኛ ቦታውን እንዲይዝ ታደፋፍረዋለች።

ይስህቅና ርብቃ እንደ ጥሩ ባልና ሚስት ምሳሌዎች የሚጠቀሱ አልነበሩም። ይስህቅ “ለሰላሌ” (passive) ሲሆን፣ ርብቃ ግን ከመጠን በላይ ጎይለኛ (aggressive) የራሷን ፈቃድና ፍላጎት የምትከተል ሌት ነበረች። አብረው በኖሩ ቁጥር ርብቃና ይስህቅ በመቀራረብ ፈንታ የበለጠ እየተራራቁ ይሄዱ ነበር። ከብዙ ጸሎትና ከረጅም ጊዜ ጥበቃ በኋላ ርብቃ መንታ ልጆች ወለደች። ታላቁን ኤሳው ታናሹን ያዕቆብ፣ ብለው ስም አወጡላቸው። የልጆቹም መወለድ ባልና ሚስቱን በማቀራረብ ፈንታ፣ የበለጠ ሲያራርቋቸው ይታዩ ነበር። ችግሩ ልጆቹ ላይ ሳይሆን፣ ወላጆቹ ላይ ነበር። ባልና ሚስቱ እንደ ልብ ሰላላነበራቸው ልጆቹም እርስ በርሳቸው የተከፋፈሉ ነበሩ። ርብቃና ይስህቅም “ይሄ የእኔ ነው-1 ያ የእንተ ነው” ይባላሉ ጀመር። ልጆቻቸውን ዕኩል በመውደድ ፈንታ፣ ይስህቅ ኤሳውን አብልጦ ሲወድ፣ ርብቃ ደግሞ ያዕቆብን ከኤሳው የበለጠ ወደደችው። እንዲህ ዓይነቱ የቤተ ሰብ መከፋፈል የሚታየው በጥንት ዘመን ብቻ ሳይሆን፣ በዘመናችንም ያለ ነው። ማንኛውም ሰው መሠረታዊ የሆነውን የእግዚአብሔር ሕግ ሲተላለፍ፣ መራራ ሕይወት እንዲኖረው ራሱን ያደርጋል። ርብቃና ይስህቅ ትዳራቸው የመጽሐፍ ቅዱስን ሕግና ደንብ የተከተለ አልነበረም፤

③-1. ርብቃና ይስህቅ “የሁለት ቡድን አባሎች” ነበሩ

ይስህቅና ርብቃ በትዳራቸው ውስጥ እንድነት እንዳልነበራቸው በግልጽ ይታወቃል። የችግራቸው ምክንያት እንደኛውና ትልቁ ይሄ ነው። የእንድ ቡድን አባሎች በመሆን ፈንታ፣ “የሁለት ቡድን” አባሎች ሆነው በመታ የታቸው ነበር። የሁለት ቡድን አባል ሲሆኑ፣ በመረዳዳት ፈንታ፣ እንዲሁም የሚያሸንፍበትንና የሚቀድምበትን መንገድ ለመያዝ ይጥራል። ባልና ሚስት አስተዳደራቸው የተለያየ በመሆኑ፣ ሁልጊዜ እንድ ዓይነት አስተሳሰብ፣ እንድ ዓይነት አመለካከት ይኖራቸዋል ብሎ መግመት ትልቅ ስህተት ነው። ስለዚህ የሁለቱንም የተለያየ ምርጫ ለማስታረቅና ለመያዝ፣ ሁለቱም “መያዝና” እንዲሁም “መልቀቅ” ያለባቸው ነገሮች አሉ። በባልና

ሚስት መካከል አሸናፊና ተሸናፊ ሰለሌለት “እኔ ያልኩት ብቻ ይሁን” በማለት የፈለገውን ያገኘ ባል፣ “አሸንፍኩ” ብሎ ደስ ሲለው አይገባም። ሚስቱ እጇን መስጠቷ ተሸንፋ ሳይሆን ለሰላም ስትል ሲሆን እንደሚችል መርሳት የለበትም። ባልና ሚስት የእንድ ቡድን አባል መሆናቸውን ረስተው ሁለቱም በየግላቸው ክርጡ፣ ቤታቸው እንደ “ይስህቅና ርብቃ” ቤት የተከፋፈለ ይሆናል። “የእኔ አባብ፣ የእኔ መንገድ ብቻ ልክ ነው” ብሎ ችክ ማለት መከፋፈልን እንጂ፣ እንድነትን አያመጣም።

③-2. ርብቃ ራሷን ለባሏ ማስገዛት፣ ይስህቅም ሚስቱን መውደድ አልቻለም

ሚስት ራሷን ለባሏ ማስገዛት፣ ባል ደግሞ ሚስቱን ማፍቀር እንዳለበት እግዚአብሔር ለቤተ ሰብ የሰጠው ሕግ ነው። “ሚስቶች ሆይ፣ ለጌታ እንደምትገዙ ለባሎቻችሁ ተገዙ፤ ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደ ሆነ እርሱም እኩሉን የሚያድን እንደ ሆነ ባል የሚስት ራስ ነውና። ዳሩ ግን ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትገዛ እንዲሁ ሚስቶች ደግሞ በሁሉ ለባሎቻቸው ይገዙ” ይላል (ኤፌ. 5+22-24)። የባሎች ድርሻ ምን እንደሆነ ሲገልጽ ደግሞ “ባሎች ሆይ፣ ክርስቶስ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ሚስቶቻችሁን ውደዱ” ይላል (ኤፌ. 5+25)። ባሎች ሚስቶቻቸውን እንዴት መውደድ እንዳለባቸው ሲገልጽ፣ “...ባሎች ደግሞ እንደ ገዛ ሥጋቸው ለድርገው የገዛ ሚስቶቻቸውን ሊወዱላቸው ይገባቸዋል” ይላል (ኤፌ. 5+28)። ወንድ ከሴት የሚፈልገው ነገር ቢኖር መከበርን ነው። “...ሚስትም ባልዋን ትፍራ” (ኤፌ. 5+33) ሲል፣ ታከብረው ማለቱ ነው። ባሏን የምትገቅ ሴት፣ ራሷን ትንቃለች። ሚስት ባሏን የምትከብረው በምን ዓይነት መንገድ ነው? እንደ እግዚአብሔር ቃል “...በሁሉ ለባሏ የተገዛች እንደሆነ ነው። በግድ መታዘዝ ይቻላል፤ በግድ ማክበር ግን አይቻልም። የዝቅተኛነት መንፈስ እንዳያጠቃቸው ወንዶች ከሚስቶቻቸው መከበርን ይፈልጋሉ። ስለዚህ ራሷን ካላስገዛች ማክበር ስለማይሆንላት፣ ሚስት ለባሏ መገዛት

አለባት» በዘመናችን የትዳር መፍረስ አንደኛውና ትልቁት በባልና በሚስት መካከል የሚኖረው የሥልጣን ትግል እንደሆነ አዋቂዎች ይናገራሉ። አማኝ ራሱን ለክርስቶስ እንደሚያስገዛውት ሚስቶችም ራሳቸውን ለባሎቻቸው ማስገዛት አለባቸው። የሴቶች እንቅስቃሴ እንዲህ ዓይነቱን ይቃወማል እንጂ አይደግፍም። የክርስቲያኖች አቋምና እምነት ግን እንደ እግዚአብሔር ቃል ሊሆን ይገባል። ክርስቲያን ሴት ብትወድም፣ ባትወድም፣ ባሏን በደዋዝ፣ በትምህርት፣ በአስተሳሰብ ብትበልጠውም፣ ራሷን ለበሏ ማስገዛት አለባት። ሴት ፈቅዳ ራሷን ለባሏ ካላስገዛች፣ ማንኛውም ወንድ በገይልና በጉልበት የቤቱ መሪ (ራስ) መሆን አይችልም። ራስን ማስገዛት “ባሪያ መሆን”፣ ሴት የምትሰጠው አስተያየት ዋጋ የለውም፣ ወንድ ሚስቱን ባያማክር የፈለገውን ያደርጋል ማለት አይደለም።

④

መጽሐፍ ቅዱስ ይስሃቅ፣ ኤሳውን የወደደበትን ምክንያት ሲገልጽ፣ “ዳሳው አያደነ ሥጋ ያበላው ነበር” ይላል (ዘፍ. 25+28)። ይስሃቅን የሚያከል ታላቅ ሰው በምግብ ወይንም በሆዱ መደለሉ ብዙዎቻችንን ሳያስደንቀንና ሳያሳዝንን አይቀርም። ርብቃ ልቧን ሰባሏ እንደነፈገችው ሁሉ፣ ለኤሳውም የሚገባውን ሥፍራ በልቧ ውስጥ አልሰጠችውም ነበር። ያዕቆብን ግን በጣም ትወደው ነበር። ያዕቆብ አንድ እናቱ ተንኮለኛ ልጅ በለነበረ፣ በጥንቃቄ መያዝ የነበረበት ልጅ ነበር። ያዕቆብ ተንኮለኛ ይሁን እንጂ፣ “ለመንፈሳዊ ነገር” ከኤሳው የበለጠ ፍላጎትና ጥማት ነበረው። ስለ ነገው ጭምር እንጂ ስለ ዛሬው ብቻ የሚያስብ ሰው አልነበረም። በዓለም ውስጥ “ታዋቂነት ዝነኛና እንዲሁም ባለጸጋ ሰው” ለመሆን ከፍተኛ ጥማት ነበረው። ርብቃ ልጁ ያዕቆብ እርሷን ስለመሰለ፣ ከኤሳው የበለጠ

ወደደችው። በጣም ከመውደዷ የተነሳ ከሁሉም በልጦ እንዲታይላት፣ ምንም ነገር ከማድረግ ወደ ጌላ የማትል ሴት ነበረች። ርብቃ ከያዕቆብ ባላነሰ ሁኔታ ተንኮለኛና “በልጣብልጥ” ነበረች። “የተጣመመ መንገድ ሰውን ከሚፈልግበት ደረጃ ለማድረስ የሚያስችል አቋራጭ መንገድ ነው” ብላ የምታምን ሴት ነበረች። ሕጋዊና ቀጥተኛ በሆነ መንገድ መራመድ ምርጫዋ አልነበረም። የሚጠቅማት ከመሰላት፣ የምትሰማውን ሁሉ በተግባር ላይ ለማዋል ወደ ጌላ የማትል ሴት ነበረች። እንደ ቀን የተከፈተው ጆሮዋ አንድ የምትፈልገውን ዓይነት ጥሩ ዜና አመጣላት። ይስሐቅ የሚወደውን ልጁን ኤሳውን “እንደምታየኝ እርጅኛለሁ፤ የምሞትበትንም ቀን አላውቅም፤ ወደ ቶር ሂድና አውሬ አድኅህ ሥጋ እምጣልኝ፤ ልክ እንደምወደው አድርገህ የጣፈጠ ምግብ ሥራልኝ፤ ከበላሁም በጌላ ከመሞቱ በፊት የመጨረሻ ምርቃቴን እስጥሃለሁ” (ዘፍ. 27+2-4) ሲለው ሰማች። ኤሳው የእናቱን ተንኮል በላላውቀት የእባቱን ፈቃድ ለመፈጸም ጊዜ ሳይፈጅ ወደ አደኑ ሄደ። ኤሳው ስለ ዛሬው እንጂ ስለ ወደፊቱ የማይጨነቅ ሰው ቢሆንም እንኳን የእባቱ ምርቃት የሚያስገኝለትን ምድራዊ በረከት ለማግኘት ሲል አባቱ አድርግ ያለውን ለማድረግ ቆርጦ ተነሳ።

ርብቃ የኤሳውን በረከት ለምትወደው ልጁ ሲያዕቆብ የምታስተላልፍበትን ተንኮል መሸረብ ጀመረች። “ርብቃ ልጅዋን ያዕቆብን አባትህ

ዳሳውን እንዲህ ሲለው ሰማሁ፤ አውሬ አድኅህ ሥጋ እምጣልኝ፤ ልክ እንደምወደው አድርገህ የጣፈጠ ምግብ ሥራልኝ፤ ባልሞትም በእግዚአብሔር ፊት እመርቅሃለሁ፤ እሁንም ልጄ ሆይ! የምነግርህን አድምጥ፤ የማዝህንም አድርግ፤ አባትህ እንደሚወደው አጣፍጪ ጥሩ ምግብ እንድሠራለት ወደ መንጋዎች ሂድና ሁለት የሰቡ የፍየል ጥቦቶች አምጣልኝ፤ አንተም ያዘጋጀሁትን ምግብ እንዲበላለላባትህ ወስደህ ታቀርብለታለህ፤ በዚህ ዐይነት አባትህ

ከመሞቱ በፊት ይመረቅሃል” አለችው (ዘፍ. 27+6-10)። ያዕቆብ የእናቱን መጥፎ አሳብ መጀመሪያ ላይ መቀበል አቅቶት ነበር። መቀበል ያቃተው “ሀቀኛ” ሰው ወይም የሞራል ሰው መሆን ፈልጎ ሳይሆን “የማጭበር በር ተግባራዊ ይታወቅብኝና አደጋ ላይ ይጥለኝ ይሆናል” ብሎ ሰለፈራ ብቻ ነው። ያዕቆብም እናቱን “ምናልባት አባቴ ቢጸሐብኝና እንዳታለ ልኩት ቢያውቅ በምርቃት ፈንታ እርግጥን እንደማተርፍ ታውቂ የለምን?” አላት (ዘፍ. 27+12)። ተንኮለኛዋ ርብቃም “ልጄ ሆይ! የእንተ እርግጥን በእኔ ላይ ይሁን” (ዘፍ. 27+13) አለችው። ርብቃ “የእንተ እርግጥን በእኔ ላይ ይሁን” ስትል “የሚያስወቅስህ ነገር ቢያጋጥምህ ንላፈነቱን እኔ እወስዳለሁ” ማለቷ ነበር። የያዕቆብና የርብቃ የማጭበርበር ተግባራቸው ሳይገለጥ ማድረግ የሚፈልጉትን ሁሉ በጥንቃቄ ስላደረጉ ያዕቆብ የኤሳው የነበረውን በረከት አጭበርብሮ መውሰድ ቻለ። ይሁን እንጂ ርብቃ የማጭበርበር ተግባር በመፈጸሟ ከዕርግጥን ነጻ አልሆነችም። የዘራቸውን ክፉ ዘር መጨረሻ ላይ አጨደች። ያም ዕርግጥን ውስጣዊ እንጂ ከውጪ የሚታይ አልነበረም።

ርብቃ “ውሸተኞች” የሆኑ ሰዎች የሚቀጡትን ዓይነት ቅጣት ተቀጣች፤ የሚከፍሉትን ዋጋ ክፈለች። ብቸኝነትና የልብ ስብራት በሕይወቷ ደረሰባት። ይሁን እንጂ ብቸኝነቷና የልብ ስብራቷ ወደ እግዚአብሔር መጨረሻ ላይ እየገፋ ሳያመጣት አልቀረም። ርብቃ ራሷን ቤተሰቧን ሁሉ አጣች። እርሷና ያዕቆብ ቀድሞ ከነበራቸው መራራቅ የበለጠ ተራራቁ። ያዕቆብን እጠቅማለሁ ስትል ልጇ ኤሳውን ሙሉ በሙሉ እንዳጣች ግልጽ ነው፤ ያም ለርብቃ ትልቅ ኪሳራ ነበር። ኤሳው በተፈጥሮው ፍጹም ገራ ገር ቢሆንም በእናቱ ላይ ከፍተኛ ቂም እንደሚይዝና እናቱን እንደሚጠላ የታወቀ ነው። ይሄ ለርብቃ ዕርግጥን እንጂ ምርቃት አይደለም።

በወንድማማቾቹ መካከል ጠብን ዘርታ ወንድማማቾቹን እንዲለያዩና እስከ መጋደል ድረስ እንዲደርሱ ማድረግ ለእርሷ ዕርግጥን እንጂ በረከት አልነበረም። ኤሳው ወንድሙ ያዕቆብን ብቻ ሳይሆን እናቱንም በጣም ጠላሁ ጥላቻው ሥር የሰደደ ሰለነበረ፤ የግድ ያዕቆብ ነፍሱን ለማዳን ቢል ያደገ በትን አካባቢ ጥሎ መጥፋት ነበረበት። ርብቃ በዚህ ወቅት ያጣችው ኤሳውን ብቻ ሳይሆን የምትወደውን ያዕቆብንም ጭምር ነበር። ርብቃ ያዕቆብን ጠርታ “አድምጠኝ! ወንድምህ ዓሳው እንተን በመግደል ሊበቀልህ አስባለልኝ! እሁንም ልጄ ሆይ! የምልህን አድርግኝ ተነሥተህ በካራን ወደሚኖረው ወደ ወንድሟ ወደ ላባ ሸሸኝ! የወንድምህ ቁጣ እስኪበርድ ድረስ ለጥቂት ጊዜ እዚያው ቆይ” አለችው (ዘፍ. 27+42-44)። ርብቃ “ጥቂት ጊዜ” ያለችው ተራዝሞ ሃያ ዓመት ሙሉ

**“የእግዚአብሔር ጸጋ
ትልቅ በመሆኑ ብቻ፤
ያዕቆብ በንስሃ መመለስ ቻለ።
ያዕቆብ ብልጽግናን ያገኘው
በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ፤
በእናቱ ጥረት አልነበረም።
እኔና እናንተ ማየት የሚገባን
የእግዚአብሔር ጸጋ ምን ያህል
ሰፊ እንደሆነ እንጂ፤
አጭበርባሪ የሆነው ሰው
ያገኘውን ብልጽግና መሆን የለበትም።”**

ከቤተ ሰቡ ሸሽቶ ኖረ። ርብቃም የምትወደውን ልጇን ያዕቆብን እንደገና ሳታየው ሞተች። ተንኮለኛና አጭበርባሪ በመሆኗ ልትወጣው የማትችለው ዕርግጥን በራሷ ላይ አደረሰች።

የሚያሳዝነው ርብቃ በአጭበርባሪነቷ ያመጣችው እርግጥን የጎዳው እርሷን ብቻ አለመሆኑ ነው። ርብቃ ቤተ ሰቡን ችግር ውስጥ የጣለችው ያባታቸው በረከት ለሁለቱም ልጆቿ እንዲደርስ በመፈለግ ፈንታ ለያዕቆብ ብቻ እንዲሆን በመፈለግ ነበር። በረከትን ለራሱ ብቻ ለማስቀረት የሚሞክር ማንኛውም ሰው በበረከት ፈንታ እርግጥንን በሕይወቱ እንደሚሰበሰብ ርብቃ በወቅቱ አልተረዳችም ነበር። እኔና እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረብ ግንኙነት ሲኖረን የምናገኘው በረከት እኛ ብቻ

እንደንጠቀምበት ሳይሆን፤ ለሌሎችም እንደናካፍለው እንደሆነ ማወቅ አለብን። ያገኘውን በረከት ለሌሎች ባናካፍል፤ የምንጎዳው እኛ ብቻ ሳንሆን፤ ሌሎችም ናቸው። የርብቃ ድካም ይስሐቅንም ሆነ ዓላውን ጎድቷቸው ነበር። ኢሳው ልቡ በጣም ስለመረረ፤ ልክ ባልሆነ መንገድ፤ ወይም በእልህና በንዴት ተሞልቶ ወደ አህዛብ ዘንድ ሄዶ ሌላ ሚስት እንዳገባ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገርል። ይህን በማድረግ እስራኤላውያን ለብዙ ዘመናት የማይነቀል “አሾህ” የሆኑባቸውን አበቸጋሪ ሕዝብ አፈራ።

“እኔና እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ ግንኙነት ኖሮን የምናገኘው በረከት፤ እኛ ብቻ እንደንጠቀምበት ሳይሆን፤ ለሌሎችም እንደናካፍለው እንደሆነ ማወቅ አለብን።”

ከሁሉም የከፋው ዕርግግን፤ ርብቃ በምትወደው በያዕቆብ ሕይወት ውስጥ እንዲደርስ ያደረገችው ነው። ሰው “የዘራውን ያጭዳል የሚለውን” የተፈጥሮ ሕግ ብታውቅም፤ ያንን ሕግ እንዲቀላብስ ርብቃ ያዕቆብን የተጣመመ አዕምሮን እንደያዘ ወደ ዓለም ላከችው። የገጢአቱንም ዋጋ እንዲከፍል አደረገችው። የእግዚአብሔር ጸጋ ትልቅ በመሆኑ ብቻ፤ ያዕቆብ በንስህ ለመመለስ ቻለ። ያዕቆብ ብልጽግናውን ያገኘው በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ፤ በእናቱ ጥረት አልነበረም። እኔና እናንተ ማየት የሚገባን የእግዚአብሔር ጸጋ ምን ያህል ሰፊ እንደሆነ እንጂ፤ አጭበርባሪ የሆነው ሰው ያገኘውን ብልጽግና መሆን የለበትም። ርብቃ ጥሩ ጅማሬ የነበራት ብትሆንም መጨረሻዋ የማረ አልነበረም። “እጠቅመዋለሁ” ያለችውን ሰው ምን ያህል እንደጎዳችው አይተናል። በእርሷ ንጢአት ምክንያት በብዙ ሺ የሚቆጠሩ ነፍሳት በመከራ ውስጥ እንዲያልፉ ሆነዋል። ርብቃ መጥፎ ሴት አልነበረችም። ብዙ እንድትወደድ የሚያደርጋት መልካም ጠባይ የነበራት ሴት ነበረች። መንፈሳዊነትም የጎደላት አልነበረችም። ይሁን እንጂ፤ የእግዚአብሔርን ሕግና ደንብ በመጣስ በትዳሯ ውስጥ እንክርዳድ ዘራች። እግዚአብሔር የእርሷን ጠማማ መንገድ ይከተላል ብላ አመነች። የሚያለደንቀው ይሄ ሁሉ ድካም ቢኖርባትም፤ እግዚአብሔር በእርሷ ሕይወት ሊፈጽመው ያስበውን ዕቅድ ሁሉ መፈጸሙ ነው።

የሕይወት ምስክርነት..... ቁጥር 81

“ዲቦራ”- እግዚአብሔርን እሺ ማለት ሳቃታችው

1

እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ዓላማና ዕቅድ አለው

ሁላችንም ወደዚህ ዓለም የመጣው ሳይታሰብ፤ እንዲያው በአጋጣሚ ሳይሆን፤ በእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ መሠረት ነው። ሌላው ቀርቶ የምንወለድበትን ቀን፤ ዓመት ምህረቱን፤ ሥፍራውን፤ እንዲሁም ወላጆቻችን እኩማን መሆን እንዳለባቸው እንኳን ገና ዓለም ከመፈጠሩ በፊት እግዚአብሔር እስቀድሞ ወስኖታል። በምድር ላይ የተመደበልን ዘመን ምን ያህል እንደሆነ፤ ዘመናችን መቼ ማለት እንዳለበት ወላጅ እኛ ሳንሆን፤ እግዚአብሔር ራሱ ነው። ይሁን እንጂ፤ የራሳችን ፈቃድ የሌለን፤ “በባትሪ የሚሠራ” አሻንጉሊቶች አድርጎ አልፈጠረንም። መሆን የምንፈልገውን እንድንሆን ሙሉ መብትና ነጻነት ሰጥቶናል። የእግዚአብሔርን ዓላማና ዕቅድ ተከትለን የመኖር ምርጫው ምንጊዜም ቢሆን የእኛ ነው። እግዚአብሔርን “እሺ!” ወይም “እምቢ!” ለማለት ሙሉ የመምረጥ ነጻነትና መብት አለን። ይሁን እንጂ፤ እግዚአብሔርን “እምቢ!” ብንል እንቢታችን ምን ያህል ከፍተኛ ዋጋ እንደሚያስከፍለን፤ እንዲሁም እግዚአብሔርን “እሺ!” ብንል፤ እሺታችን ምን ያህል ትልቅ ሽልማት እንደሚያሰጠን ልናውቅ ይገባል። እኛ አርሱን “እሺ!” ብለን ፈቃዱን ለንፈጽም፤ አርሱም “እሺ!” ብሎ ፈቃዳችንን ይፈጽማል።

እኔና እናንተ ዘመናችንን ጨርሰን ከዚህ ዓለም እስከምንሄድበት ወቅት ድረስ፤ በተለያዩ የሕይወት ልምምድ ውስጥ እናልፋለን። የመጀመሪያዎቹ 25 ዓመታት ወደ ፊት ጥሩ ኑሮ ለመኖር፤ ጥሩ ሥራ ለመያዝ፤ ምቹት ያለው ኑሮ ለመኖር እንድንችል፤ በትምህርት ዓለም ውስጥ ሆነን ራሳችንን የምናዘጋጅበት ዘመን ነው። የሕይወታችን ዘመን እዚህ ላይ ካለበቃ፤ በሚቀጥሉት 25 ዓመታት ደግሞ ባለን የትምህርት ደረጃ መጠን

ጥሩ ሥራ፣ ጥሩ ደግሞ፣ ጥሩ ደረጃ እግኝተን ተመቻችተን የምንኖርበት ዘመን ነው። የሚሰማንን ሰው መርጠን ትዳር የምንመራትበት፣ ልጆች ወልደን ልጆቻችንን የምናሳድግበትና የምናስተምርበት የዕድሜ ክልል ነው። በ3ኛው የዕድሜ ክልል ደግሞ ልጆቻችን እድገው የራሳቸውን ኑሮ የሚኖሩበት ቤታችን ጭር የሚልበት ግርግርና ሩጫ የሌለበት ኑሮ የምንኖርበት ዘመን ነው። በተለይ ከ3ኛው የዕድሜ ክልል ውስጥ ሰንሆን ወደ ጌላ መለስ ብለን አልፈን የመጣንበትን ሕይወት እንመለከታለን። ያገኘነውንና ያጣነውን፣ ያተረፍነውንና የከለርነውን እንመዝናለን። እራተኛ ውና የመጨረሻው የዕድሜ ክልል ደግሞ ጡረታ የምንወጣበት ሥጋችን የሚደክምበት፣ ቆዳችን የሚጨማደድበት፣ ሞትን የምንጠባበቅበት ዘመን ነው። በጠቅላላው በዚህ ዓለም የምንኖርበት ዘመን በጣም አጭር ነው። ኢዮብ “ዘመኔ ከሚርጥ ሰው ይልቅ ፈጥኖ ይሸገል፤ መልካምም አያይም” (ኢዮብ 9+25)፣ እንዲሁም “...ዘመኔ ከሸማኔ መወርወርያ ይልቅ ይቸ ኩላል፤ ያለ ተስፋም ያልቃል” (ኢዮብ 7+6) ያለው ለዚህ ነው።

እግዚአብሔር ሁላችንንም ዝም ብሎ አልፈጠረንም። ለሁላችንም ዓላማ አለው። በዚህ ዓለም በልተን፣ ጠጥተን፣ አግብተንና ተጋብተን ለመኖር፣ ኖረንም ለመሞት ብቻ አይደለም። አዕምሮአችን እንደሚገባው እንዳያስብ ካልቆለፍነው ወይም ከእውነት ለመሸሽ ካልሞከሩን፣ ለምን እንደምንኖር፣ የሕይወታችን ዓላማ ምን እንደሆነ አልፎ አልፎ ራሳችንን መጠየቃችንና መመርመራችን እይቀርም። ከተወሰነ የዕድሜ ክልል ሰንደርስት “ይህን ያህል ዘመን ኖሬ በሕይወቴ ምን እተረፍኩ? ምን አጎደልኩ? ምን ያዝኩ?” ብለን ራሳችንን መጠየቃችን እይቀርም። በዚህ ዓይነት ራሳችንን ለንመረምር፣ እንዳንደቻችን ወርቅ፣ ብር፣ ብዙ ሀብት፣ የተመቻቸ ኑሮ፣ የተትረፈረፈ ሕይወት፣ ዝናና ክብር እንዳልያዝን እናያለን። እግዚአብሔር ወደዚህ ዓለም ያመጣን ከላይ የጠቀስናቸውን ቁሳቁሳዊ ነገሮች፣ እንዲሁም ምድራዊ የሆነውን ክብር ለማግኘት ብቻ እንዳልሆነ ስለምናውቅ፣ እግዚአብሔር ባቀደልን ስፍራ በመገኘታችን፣ ዓላማውን በሕይወታችን እንዲፈጽም ራሳችንን በመስጠታችን ደስ ይለናል።

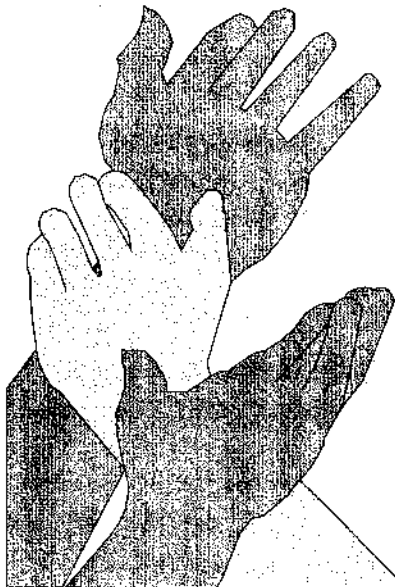
2

በሰው ሕይወት ውስጥ የማያቋርጥ ትግል አለ

ማንኛውም ሰው የራሱ የሆነ ውስጣዊና ውጪያዊ ትግል አለበት። ልቡን ለመሳብ፣ ዓላማውን ለማሰሰው፣ እቅጣጫውን ለማስቀየር ከውጪ ሆኖ የሚያባብለው ያለማቋርጥ የሚታገለው ክፉ ጎይል በዙሪያው ሁል

ጊዜ እንዳለ እናውቃለን። የሚፈልገውን እንዳያገኝ በመንገዱ የቆሙ የሚመሰሉትን ሁሉ ጨፍልቆ ወደ ፊት እንዲሸመጥ የሚገፋው የጠላት ጎይል አለ። በሌላ በኩል ደግሞ እግዚአብሔር እንድንሆን የሚፈልገው ነገር አለ። በነዚህ ሁለት ፍላጎቶች መካከል የማያቋርጥ ትግልና ጦርነት ይኖራል። ለራሳችን ፍላጎትና ምርጫ “እሺ!” ሰንል፣ የእግዚአብሔርን ድምጽ ማዳመጥ፣ ፈቃዱን መፈጸም አይሆንልንም። የራሳችንን ፈቃድና ፍላጎት መከተል ትተን ለእግዚአብሔር ፈቃድ “እሺ!” ሰንል ግን፣ እግዚአብሔር ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ያቀደውን ዓላማ በእኛ ሕይወት ውስጥ ይፈጽማል። እግዚአብሔርን “እሺ!” ሰንል፣ እግዚአብሔርም እኛን “እሺ!” ይለናል።

በብሉይና በአዲስ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር እንዳንድ ሰዎችን ለተለያዩ ዓላማ እንዳስነሳቸው እናውቃለን። ከነዚህ ሰዎች መካከል ዲቦራ የተባለችው ሴት እንደ ናት። ዲቦራ ለእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ “እሺ!” ብላ ሕይወቷን ስትሰጥ፣ አስቸጋሪ በሆነበት ዘመን፣ ደፋር ሰዎች በጠፋበት ዓለም፣ “ሴት ልትሸከመው የማትችለው ሸክም፣ ወይም ጎሳፊነት ነው” ባይል፣ “በእስራኤላውያን መካከል ዳኛና ፈራጅ” እንድትሆን እግዚአብሔር ጎይሱንና ጸጋውን ለጣት። “በዚያን ጊዜ የላፒዶት ሚስት የሆነች ዲቦራ የምትባል ክሊዶት ክሊረቸ፤ እርሱም በዚያን ጊዜ በእስራኤል ላይ ፈራጅ ሆኖ ታገለግል ነበር” (መሳ. 4+4) ይላል። ዲቦራ፣ እግዚአብሔር ለከፍተኛ ዓላማ ሲጠራት በውስጧ ይመላለስ የነበረው ሃሳብ ምን እንደነበረ ባናውቅም፣ በውስጧ ብዙ ትርምስ እንደነበረ አንጠራጠርም። አቅሟት ችሎታዋ፣ ሴት መሆኗ ሳያጠራጥራትና ጥያቄ ሳይፈጥርባት እንዳልቀረ እንንምታለን። ሰላም ማግኘት የምትችለው አምላ኷ን “እሺ!” በማለት ብቻ እንደሆነ ስለተረዳች፣ አቅሟን ብትጠራጠረውም፣ ለተጠራችበት ዓላማ “እሺ!” አለች።

3

ዲቦራ ጌታን “እሺ!” የለችው በመልካሙ ጊዜ አልነበረም

ዲቦራ የተነሳችበት ዘመንና ሁኔታ ምን ዓይነት ይመስል ነበር? “ዲቦራ” እግዚአብሔር ሲጠራት ዓላማ “እሺ!”

ያላቸውት ሁሉ ነገር ሰላም በነበረበት ጊዜ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። እበራሌላውያን የእግዚአብሔርን ትዕግሥት ከምንጊዜውም የበለጠ የተፈታተነበት ዘመን ቢኖርት ዲቦራ የተነሳችበት “የመሳፍንት” ዘመን ነበር። ሕዝቡ በልዩ ልዩ ሰደትና መከራ የታሸበት የእስራኤልን ሕዝብ ሊመራ የሚችል ቆራጥ መሪ የጠፋበት ዘመን ነበር። እግዚአብሔር ዲቦራን የእስራኤል መሪ አድርጎ ሲያስነሳት ጉልህ ሆኖ የሚታዩ አንዳንድ የጊዜው ሁኔታዎች ነበሩ። ይኸውም፦

3.ሀ. እሥራኤላውያን እግዚአብሔርን ችላ ያለበት ዘመን ነበር

“የመሳፍንት” ዘመን፤ የእስራኤል ሕዝብ ከምንጊዜውም የበለጠ እግዚአብሔርን ችላ ያለበት ዘመን ነው። እነዚህ ሕዝቦች አሁን ካሉበት የአመጸኛነት ሕይወት ውበጥ ይድረሱ እንጂ ቀደም ሲሉ የነበሩት መሪዎቻቸው ፈሪሃ እግዚአብሔር ያልነበራቸው ከፋ መሪዎች ሆነው አይደሉም። እነዚህ አመጸኛ የሆኑ የእስራኤል ሕዝቦች ከእግዚአብሔር ብዙ በጎ ነገር የተቀበሉ ናቸው። ይሁን እንጂ በየጊዜው በእግዚአብሔር ላይ የሚያምኑት በተደጋጋሚ ተረከዋቸውን በእርሱ ላይ የሚያነሱት በአመጸኛነታቸው ምክንያት በተደጋጋሚ የእግዚአብሔርን የቁጣ በትር የቀመሱ ሕዝቦች ነበሩ። በእግዚአብሔር ላይ አምጸው በመከራ በትር ሲቀጡት

በንስህ ወደ እግዚአብሔር ይጮሃሉ። እግዚአብሔርም ጨሽታቸውን ለምቶ መከራውን ሲያነሳቸው ያለፈውን ይረሱና እንደ ገና በእግዚአብሔር ላይ ማመጽና ንጢአት መሥራት ይጀምራሉ። “...የእስራኤል ሕዝብ እንደገና በእግዚአብሔር ፊት በደል ሠሩ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር እስራኤላውያንን በሐደር ከተማ ሆኖ ይገዛ የነበረውን የከፃፍውያንን ንጉሥ ያቢን ድል ነሥቶ እንዲይዛቸው አደረገ...” (መሳ. 4+1-2)። በዚህ ዓይነት የእስራኤል ሕዝብ ወጣ ገብ የሆነ እንዴ ወደ ላይ እንዴ ወደታች የሚል እንጂ ቀጥ ብሎ የሚሄድ መንፈሳዊ እርምጃ አልነበራቸውም።

ዲቦራ እግዚአብሔር ለከፍተኛ አገልግሎት (ጎላፊነት) ሲጠራት “እጂ!”

ያላቸውት ፈሪሃ እግዚአብሔር ባላቸው ሰዎች መካከል ሳይሆን እመጸኛና አስቸጋሪ በሆኑ ሕዝቦች መካከል እንደሆነ በግልጽ እናያለን። እኔና እናንተም አገልግሎታችንን በሚቀበሉ ሰዎች መካከል ማገልገል ቀላል እንደሚሆን እናውቃለን። እመጸኛ ሕዝብ ባለበት እካባቢ ግን እግዚአብሔርን “እጂ!” ብሎ ማገልገል ምን ያህል ከባድ እንደሆነ በውስጡ ሰላፍንበት እናውቃለን። ይሁን እንጂ መፍቀድም፤ ማድረግም ምንጩ ከእኛ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ስለሆነ እግዚአብሔር እንድናደርግ ያዘዘንን ሁሉ በእርሱ እርዳታ ማድረግ እንደምንችል ማወቅ አለብን። እግዚአብሔር ምንጊዜም የማንችለውን ነገር እንድናደርግ አይጠራንም። “እግዚአብሔር ፈቃደኛነትንና ታዛዥነትን ለእናንተ እየሰጠ፤ ዓላማውን ከፍጻሜ ለማድረስ በእናንተ ውስጥ ይሠራል” (ፊልጵስዩስ 2+13)።

3.ለ. ሕዝቡ “ነጻ” የሆነበት ዘመን ነበር

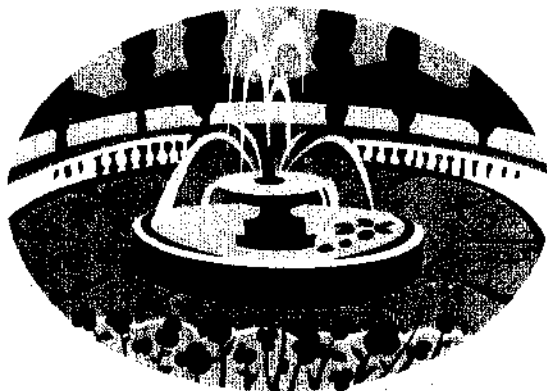
“የመሳፍንት” ዘመን፤ የእስራኤል ሕዝብ ከምንጊዜውም የበለጠ ነጻነትን የጠገቡበት ዘመን ነው። “ነጻነት” ሰንል ከባርነት ነጻ መሆናቸውን ለመግለጽ ሳይሆን መሆን የሚፈልጉትን ዓይነት ለመሆን ነጻነት ነበራቸው ማለታችን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “ማንኛውም ሰው በዓይኑ ደስ ያለውን ሁሉ ያደርግ ነበር” (መሳ. 17+6) ይላል። ያለፈቃዳቸው ወይም ባይወዱ በግድ “ይህን አድርጉት ወይም አታድርጉ” የሚላቸው አልነበረም። “አሥርቱ ትዕዛዝ” የሌለበት ትንሹም ትልቁም ህብታሙም ድሃውም ጌታውም ሆነ አሽከሩ በዓይኑ ደስ ያለውን የሚያደርግበት ዘመን ነበር። ሁሉም በራሱ ሕግና ደንብ ለመሄድ ደስ ያለውን ለማድረግ ነጻ ነው። በዚህ ዓይነት “ይህን አድርግ ወይም ያንን አታድርግ” ባይባሉ ነጻነት ውስጥ መኖር ደስ ይል ይሆን? ለራሱ ነጻነት የሰጠውን የልቡን ፈቃድ ብቻ የሚፈጽመውን ሕዝብ መምራት ምን ያህል ከባድ እንደሆነ እኔና እናንተ እንረዳ ይሆን?

ዲቦራ በእስራኤል ላይ “ፈራጅ” ሆኖ እንድታገለግል ከእግዚአብሔር ጥሪ ሲደርሳት “እጂ!” ያላቸውት ለመሪዎቻቸው አስቸጋሪ በሆኑ ሕዝቦች መካከል ነበር። እኔና እናንተ እግዚአብሔር ለአገልግሎት ሲጠራን የምናገለግለው ሕዝብ አስቸጋሪነቱን አውቀን “እጂ!” በማለት ፈንታ “እምቢ!” ወደ ማለቱ እናዘነብል ይሆን? የሕዝቡ አስቸጋሪነት ቢያስፈራን ትሎታችን ቢያጠራጥረን አይፈረድብንም። ይህን ዓይነት ፍርሃት የሚሰማን እኛ ብቻ አይደለንም። ከእኛ በፊት መጥተው ያለፉ ታላላቅ ሰዎችም በተመሳሳይ ስሜት ውስጥ እንዳለፉ እናውቃለን። እግዚአብሔር ሙሴን

በአገልግሎት ሲጠራው እግዚአብሔር እንዲያደርግ የሚፈልገውን ነገር ማድረግ የሚችል መስሎ በላልተሰማው “...ወደ ፈርዖን ሄጄ እስራኤልን ከግብጽ ለማውጣት የምብቃ ሰው አይደለሁም” አለ (ዘፀ. 3+11)። ለምንም ዓይነት አገልግሎት ቢሆን እግዚአብሔር ከጠራን እርሱ በለማይሳሳት የተጠራንበትን አገልግሎት መፈጸም “አንችልም ይሆን?” ብለን መፍራትና መጠራጠር የሰብንም ማድረግ ያለብን ትክክለኛው ነገር ራሳችንን ለፈቃዱ ማስገዛትና እርሱ በእኛ ሕይወት ውስጥ ሊሠራ እንደሚችል አውቀን ራሳችንን ለፈቃዱ ማስገዛት ብቻ ነው።

3.ሐ. “ነጻ ነን” ይበሉ እንጂ፤ ነጻ አልነበሩም

ሕዝቡ ከላይ ነጻነት ያላቸው ይምስሉ እንጂ፤ በውስጣቸው ግን “ነጻ” አልነበሩም። “ነጻ” ለመሆን ይኖሩቁ እንጂ፤ የሚፈልጉትን ዓይነት ነጻነት በላላገኙ በሕይወታቸው “ባርነትን” ይለማመዱ ነበር። ነጻነት በማጣት ውስጥ የሚያልፉት እግዚአብሔር ጠላቶቻቸውን ማጥፋት በላቃተው ለባ

ርነት አሳልፎ ስለሰጣቸው አልነበረም። ወደ “እስራት” የገቡት የመረጡት የእኗኗር ሂደት በመሆኑ ነበር። “ነጻነትን” ይመኙም የነበረው በእግዚአብሔር ላይ በማመጽ እግዚአብሔር ከሚፈልገው ሕይወት ውጪ በመኖር ነበር። እስራኤላውያን እግዚአብሔርን ከሕይወታቸው እንዲያስወጡ በክፋት መንገድ እንዳይሄዱ ሲያቆማቸው የሚችለውን ልንም እውልቀው ጥለው ነበር። ከእግዚአብሔር በመለየታቸው በግል ሕይወታቸው አንድነት የሌላቸውና የተከፋፈሉ ሆኑ። ገጢእት የሰውን ልጅ “አንድ አቋም” ያለው ፍጡር እንዲሆን አያደርገውም። ከዚህም የተነሳ አንዱ ጭፍራ በሌላው

ጭፍራ አንዱ ነገድ በሌላው ነገድ ላይ በመነሳት የእርሱ በርሱ ጦርነት በማካሄድ በዙሪያቸው ለነበሩት ጠላቶቻቸው ራሳቸውን ምቹ አድርገው አቀረቡ። ወደ ክፉ ሕይወት እንዳይገቡ የሚያቆማቸውን የእግዚአብሔርን ሕግ ከላያቸው ላይ ገፍፈው ሲጥሉ ሳያውቁ ራሳቸውን በሰንሰለት ማሠራቸው ነበር። የእግዚአብሔርን ሕግ በመተላለፍ ለራሷ ነጻነትን ለመስጠት የመረጠችው የመጀመሪያዋ ሴት ሔዋን ባገኘችው ነጻነት የምትፈልገውን ብታደርግም በመደበት ፈንታ በፍርሃትና በድንጋጤ ተሞላች። ከእግዚአብሔርም ለመደበቅ ሞክረች።

በዘመናችንም እንደ እንሰላ ክፉውንና ደጉን ሳይመርጡ እንደ ልባቸው ለመኖር የሚፈልጉ ሕዝቦች አሉ። ለዓለም ሕዝብ መሆኑ ነጻነትን ለማወጅ እግዚአብሔር በዓለም ላይ ያሰነሳው መስሎ የተሰማው አደልፍ ሂትለር አንድ ጊዜ እንዲህ አለ። “...የዓለምን ሕዝብ ነጻ እንዳወጣ እግዚአብሔር እስከተኖረ። ሰዎችን ራሳቸውን ዝቅ አድርገው እንዲመለከቱ ከሚያደርጋቸው ከሀሊና ከስ ነጻ ለማድረግ ቢታላቅኑ ሰው ተወዳዳሪ የሌለው ፍጡር መሆኑን እንዲያውቅ እንዳደርግ እግዚአብሔር እስከተኖረ።” “ሰው በተፈጥሮ ደካማ ነው” የሚለውን አባባል በብርቱ አቃውማለሁ” አለ። አደልፍ ሂትለር ለሰዎች ልጆች ለመስጠት የገባላቸው የነጻነት ተስፋ ነጻ በማውጣት ፈንታ በሚሊዮን የሚቆጠሩትን ባርነት ውስጥ ከተተ።

ሰው አውነተኛ ነጻነት ሲኖረው የሚችለው ዘላለማዊ በሆነው በእግዚአብሔር ሕግ ውስጥ ራሱን ሲያኖር ወይም የእግዚአብሔርን ሕግ መሆኑ በመሆኑ መታዘዝ ሲችል ብቻ ነው። “እንግዲህ ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት አርነት ትወጣላችሁ” (የዮሐ. 8+36) ይላል። እግዚአብሔር ለራሱ ብሎ ስለ ፈጠረን ነጻነትን (አርነትን) የምናገኘው በእርሱ ብቻ ነው። ዓሳ ነጻ የሚሆነው የተፈጥሮን ሕግ ሲጠብቅ ብቻ ነው። ከውሃ ውስጥ ወጥቼ ሌላ ሥፍራ እንደ ልቤ ሆኜ መኖር እፈልጋለሁ ብሎ ከውሃ ውስጥ ቢወጣ ሞትን እንጂ “ነጻነትን” አያገኝም። እንዲሁም ወፍ በዓየር ላይ መብረሯን ትታ “የፈለግሁበት ለመኖር ነጻነት አለኝ” ብላ ውሃ ውስጥ ብትገባ ሞትን እንጂ ሕይወትን አታይም። ልክ እንደ ዚህ ከሞራል ሕግ ራሱን ነጻ ለማውጣት የሚሞክርም ሰው ሞትን እንጂ ሕይወትን አያይም። ጂቦሪ በዙሪያዋ የነበሩትን ሰዎች ስትመለከት በራሳቸው ላይ ሽንፈትን መከራን ያመጡ ሰዎች መሆናቸውን ተገንዝባለች። የአንድ አገር ሕዝብ አወዳደቁ የከፉ የሚሆነው መውደቁ ሳይታወቀው ውስጥ ውስጡን እየተባረበረ ሲያልቅ ነው። ሥነ ምግባር የጎደለውም ሰው

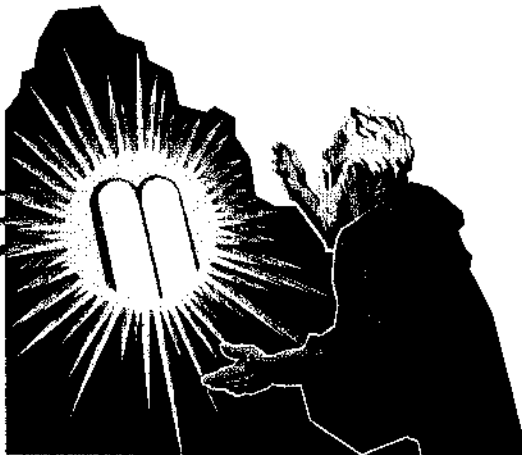
የገጠኔት ባሪያ የሚሆነው ከውጪ መልካም መሰሎ ከውስጡ ባዶ ሲሆን ነው። ዲቦራ የነበረችበት ሁኔታ ከላይ የገለጽነውን ዓይነት ሲሆን፤ “ባልተ መቻቸ ሁኔታ ውበጥ ጎሳፊነት ተቀብዬ ይሄንን አሰቸጋሪ ሕዝብ አልመራም” ባትል፤ የጠራትን አምላክ “እሺ!” ብላ ከእርሷ የሚጠበቅባትን ድርሻ እንደሚገባው ፈጽማለች።

4

እግዚአብሔር በዲቦራ ሕይወት ውስጥ ያየው ምንድነው?

4.0. ለሕዝቧ የምትጨነቅ ሴት መሆኗን

ዲቦራ የእስራኤል ሕዝብ የነበረበትን አባዛኝና አሰከፊ ሁኔታ አቃላ አሳየችውም። “እኔ ሴት ሰለሆንኩ በዚህ ጉዳይ ላይ ተጠያቂነት የለብኝም። ምንም ማድረግ አልችልም” አሳለችም። በከፊል እርሷም ጎሳ ፊነት እንዳለባት ተገንዝባ ነበር። ቀንና ማታ የሕዝቡን መከራና አሳዛኝ ሁኔታ እያየች ተዝናኗ መቀመጥ አልቻለችም። ይህን ዓይነት ሰሜት ሲሰማት የቻለው፤ ርሀሩህ ልብ ሰለነበራት ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ “... የላፒዶት ሚስት የሆነች “ዲቦራ” የምትባል ክቢይት ነበረች...” ሲል (መሳ. 4፥4)፤ ዲቦራ በእስራኤል ላይ ፈራጅ የነበረች ብቻ ባትሆን፤ የሴት እመቤትም እንደነበረች እናያለን። ባለትዳር እንደ ነበረች እንጂ፤ ልጆች እንደነበሯት ግን የምናውቀው ነገር የለም። ያም ሆነ ይህ፤ ዲቦራ ሁለት ዓይነት ጎሳፊነት እንደ ነበራት እናያለን። በአገር አስተዳደር ውስጥ በነበረላት ከፍተኛ ጎሳፊነት ምክንያት፤ በትዳሯ ላይ ምን ዓይነት ችግር እንዳጋጠማት አናውቅም። ይህን ያልገበት ምክንያት፤ ከአንዳንድ ብርቱ ሴቶች በቀር በሁለት በኩል ጎሳፊነት ያለባቸው ሴቶች ብዙ ጊዜ ቢታቸው የሚበደል መሆኑን ሰለምናውቅ ነው። ውጪ ሠርተው እየገቡ ቢታቸውን ጥሩ አድርገው መያዝ ለብ

ዙዎቹ በጣም ከባድ ነው። ብዙ ሴቶች፤ ከሴት ውጪ ያላቸው የሥራ ጎሳፊነት፤ ጉልበታቸውንና ጊዜያቸውን ሰለሚወሰድባቸው፤ በቂ ጊዜና ጉልበት በማጣት ቢታቸውን ሥርዓት ማሰያዝ እንዳልሆነላቸው እናውቃለን። አንዳንድ ሴቶች ግን በቢታቸውም ሆነ በሥራ ዓለም ያለባቸውን ጎሳፊነት ጥሩ አድርገው የሚመሩ እንዳሉ እናውቃለን። ሴላ ጎሳፊነት ሳይጨመር የሴት እመቤት ሆኖ ቤትን ማሰተዳደር ብቻ ትልቅ ጎሳፊነት እንደሆነ ግልጽ ነው። ይሄም ሆኖ ቤቷን ጥሩ አድርጋ እያስተዳደረች በአገር አስተዳደር ውስጥም ከፍተኛ ሚና የምትጫወት ሴት፤ በእርግጥ ታላቅና የምትደነቅ ሴት ናት። መጽሐፍ ቅዱስ በለማይናገር፤ ዲቦራ ቤቷን በትክክል ትመራ እንደነበረ አናውቅም። የእስራኤል ሕዝብ ነጻነታቸውን እንደያዙ እንዲዘልቁ ግን በአገር አስተዳደር ውስጥ ከፍተኛ አስተዋጽኦ እንዳደረገች እናውቃለን። እናት ለልጆቿ እንደምትራራው ሁሉ፤ ዲቦራም ለእስራኤል ሕዝብ ፍጹም የሆነ ርሀራሄና መሳሳት ነበራት። እግዚአብሔርም ይህን ዓይነቱን ታላቅ ጎሳፊነት እንድትሸከም የሰማት፤ ለእስራኤል ሕዝብ የነበራትን ከፍተኛ ፍቅርና ርሀራሄ ተመልክቶ ነው።

እግዚአብሔር ሰለ ሌሎች ደህንነት የሚለማንን ጭንቀትና የርሳ ራሄ ልብ ይመለከታል። አገልግሎታችን የእግዚአብሔርን ልብ የሚነካው የሌላው ለው ህዘን፤ ብሶት፤ ብስጭትና ማጣት ከልብ ተሰምቶን ያሉበትን ሁኔታ ለመለወጥና ለማስተካከል በቃላት ብቻ ሳይሆን፤ በተግባር መግለጽ የቻልን እንደሆነ ነው። “...እርስ በርሳችሁ ችሮችና ርገራሆች ሁኑ...” (ኤፌ. 4፥37) ሲል፤ ለምናገለግለው ሕዝብ ልባችን ሩህሩህ ይሁን ማለቱ ነው። ርሀራሄ የሌለበት አገልግሎት እግዚአብሔርንም ሆነ የምናገለግለውን ሕዝብ አይነካም። መራራት ከውስጣችን ሳይለማን የምንሰጠው አገልግሎት ሌላውን ለመጥቀም ሳይሆን፤ ለራሳችን ጥቅም ሰንል የምናደርገው፤ ሰዎችን በቁጥጥራችን ውስጥ ለማሰገዣት፤ የምንፈልገውን ከእጃቸው ፈልቅቀን ለማውጣት ሰለሆን፤ እግዚአብሔርም ሆነ የምናገለግለው ሕዝብ ደስ አይሰኝበትም።

4.1. የጸሎት ሴት መሆኗን

ዲቦራ ሰለ ሕዝቧ ትጨነቅና ታሰብ ሰለነበረ፤ በእግዚአብሔር ፊት የልቧን ታፈብ ነበር። እግዚአ

ብሔር ሕዝቡን የሚያስተዳድርና ከጠላት የሚከላከልበት መሪ እንዲያስነሳ ዲሶራ በየቀኑ በየሰዓቱ ትጽልይ ነበር። ያን ዓይነት ከፍተኛ የአመራር ደረጃ ላይ ሲት መቀመጥ ትችላለች ብላ ሰላሳመነች ይሆናል። ለሕዝቧ ምንም ያህል ከፍተኛ መቆርቆር ቢኖራትም “ጌታ ሆይ! እኔን ተጠቀምብኝ! እኔ መሪ ልሁን” ብላ የጸለየች እይመስለኝም። እግዚአብሔር የተጠቀመ ባቸው ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ራሳቸውን ዝቅ አድርገው እንደሚያቀርቡት ሁሉ ዲሶራም ራሷን ዝቅ አድርጋ ያቀረበች ሴት ነበረች። ለመላው የእስራኤል ሕዝብ ፈራጅ ለመሆን ሥልጣኑ “ሰእኔ ይገባኛል” ብላ አልታገለችም። እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚመራ መሪ እንዲያስነሳ ብቻ ጸለየች። እውነተኛና ክልብ የወጣ ጸሎት ብዙ ጊዜ “ጸላዩን” ወደ አገልግሎት እንደሚከት የታወቀ ነው። መጨረሻ ላይ ችሎታውንና አቅሙን አንደሰጣት ስትገዝብ “የእስራኤልን ሕዝብ የሚመራ ሰው አሰነሳ” እያሉት በመጸለይ ፈንታ “እነሆኝ! ጌታ! እኔን ባከኝ” ብላ ራሷን ሰጠች።

በዚህ በአስቸጋሪ ጊዜ ደካማዋን ዲሶራን ለዚህ ታላቅ ሥራና ጎሳፈ ነት እግዚአብሔር መጥራቱ ያስደንቃል። እግዚአብሔር ዲሶራን የጠራት ሁልጊዜ ፈቃደኛ ሆኖ ራሱን የሰጠውን ሰው ስለሚጠቀምበት ብቻ ነው። “እግዚአብሔር ልቡ በእርሱ ዘንድ ልቡ ፍዙም የሆነውን ያጸና ዘንድ ዓይኖቹ በምድር ሁሉ ይመለከታሉና (2ኛ ዜና 16+9)።” ፍጹም ልብ ማለት ራሱን ሙሉ በሙሉ የሰጠ ማለት ነው። ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍልም የጌታን መንገድ መከተል ማለት ነው። ዲሶራ በወቅቱ የነበራት ልብ ይህንን ይመስል ነበር። እግዚአብሔርም ገጽህ ልብ ያላት መሆኗን አይቶ ለከብሩ በለፈው ተጠቀመባት። ድፍረት ያጡትን የምታደፋፍር በእምነት የደከሙትን የምታበረታታ ደካማዎችን የምታጽናና ሆነች።

ባራቅ ዐሥር ሺ ሰዎች መርጦ የያዚን ሠራዊት አስቃ እንዲገጥም እግዚአብሔር የነገራትን ብትነግረው ባራቅ ጠላቶቹን ለመግጠም ፈርቶ “አንቺ ከእኔ ጋር ከሄድሽ አሄዳለሁ፤ አብረሽኝ ካልሄድሽ ግን አኔም አልሄድም” እንዳላት እናስታውሳለን (መሳ. 4+8)። “ፍርሃት” ብቻ ሳይሆን “ድፍረትም” እንደ ተላላፊ በሽታ ወደ ሌሎች እንደሚተላለፍ እናውቃለን። አንድ ቆራጥና ደፋር ሰው አንድ ዓላማ ይዞ ሲነሳ ሕዝቡ ሁሉ አብሮት ይሰለፋል። ዲሶራ መሪነቷን ሕዝቡ የተቀበለበት ወይም ተቀባይነት ያገኘችው ለዚህ ነው። ይህን ስንል የእስራኤል ነገድ ሁሉ ከጎኗ ቆጥ ነበር ማለታችን አይደለም። ሁሉንም ሕዝብ ሙሉ በሙሉ ማስደሰት የሚችል መሪ ሰለ ሌላ ዲሶራም የእስራኤል ነገዶች ሁሉ ከጎኗ አልቆሙም።

እኔና እናንተ በአገልግሎታችን ድል ማግኘት የምንችለው ሁሉም ሰው እብሮን የቆመ አንደሆነ ነው ብለን የምናምን ከሆነ ቶሎ ተስፋ እንቆርጣለን። ሁሉም የተሰጠውን የሥራ ድርሻ እንደሚገባው ስለማይፈጽም የምንፈልገውን ዓይነት ውጤት ማግኘት አንችልም። ብዙ ጊዜ በዓለም ውስጥ ትልቁን ሽክም የሚሸከሙት በጣም ጥቂቶች ብቻ እንደሆኑ መዘንጋት የለብንም። ብዙ ታላላቅ ድሎች የተገኙት ጥቂቶች በቆራጥ ነት በሰታገሉ ነው። ሁሉም ድርሻውን እስኪፈጽም ድረስ የምንጠብቅ ከሆነ ቀኑ ይመሸብናል፤ ዲሶራ ሁሉም ከጎኗ እስኪሰለፍ ድረስ እልጠበቅ ቀችም። ከዲሶራ ጋር ለመስለፍ ፈቃደኛ ያልነበሩ ነገዶች አንድ ነበሩ አናውቃለን። “ችግሩ የእኛ ችግር አይደለም፤ ነገሩ እኛን የሚመለከት አይደለም” ብለው እጃቸውን አጣምረው የተቀመጡ ነገዶች ነበሩ። የሮቢል ነገድ ጠላታቸውን ለመቋቋም ከዲሶራ ጎን ተሰልፎ ለመታገል ፈቃደኛ ያልነበረ ነገድ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የሮቢል ነገድ ምን ማድረግ እንዳለባቸውና እንደሌለባቸው እርሱ በርሳቸው ሲከራከሩና ሲጨቃጨቁ መጨረሻ ላይ ምንም ሳያደርጉ ቀሩ። “ነገር ግን የሮቢል ነገድ ለሁለት ተከፍሎ ለመምጣት ወይም ላለመምጣት መወሰን አቃተው” (መላፍንት 5+15)። መጨረሻ ላይ ጥቂቶች ብቻ ለጦርነት ተሰለፉ።

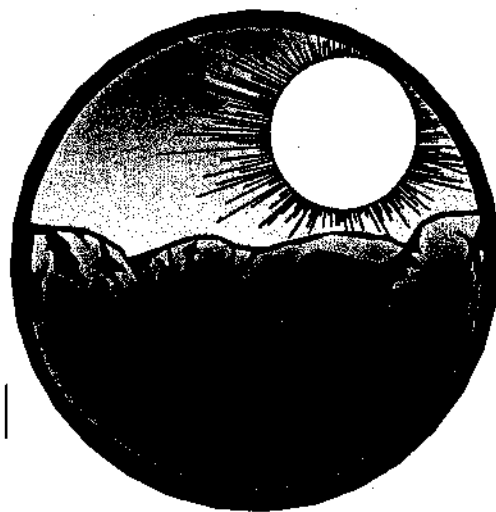
5

እግዚአብሔርን “እጂ” ወይም “እምቢ” ማለት የሚያመጣው ውጤት

5.11 “እምቢ” ማለት እርግጥን አለበት

“የእግዚአብሔር መልአክ አንዲህ አለ፤ ግሮዝን እርገሙ፤ አዚያ የሚኖሩትን ሁሉ አርገሙ፤ እነርሱ በእግዚአብሔር ጎን አልቆሙም፤ ስለ እርሱ ለመዋጋትም አልተሰለፉም” (መሳ. 5+23)። የግሮዝ መተላለፍ እርግጥንን አመጣ። በግሮዝ ላይ የደረሰው እርግጥን ርሀራሄ ከሌለው እግዚአብሔር የመነጨ ሳይሆን ከፋ ከሆነው የሰው ልብ የመጣ “የመዝራትና የማጨድን ሕግ” የተከተለ ነው። የግሮዝ ገጠአት ምን ነበር? ከሃዲዎች ወይም ለጠላት የሚሰልፉ ባንዳዎች አልነበሩም። ችግራቸው ጠላትን በመዋጋት ፈንታ ተፈናጥረው ለብቻቸው የቆሙ መሆናቸው

ነው። ጎጠኦቻቸው ሕዝባቸው ድጋፍ ሲያሰፈልገው ሕዝባቸው በሕይወትና በሞት መካከል ባሰበት ወቅት ከጠላት እጅ ሊያስጥሉት ሲገባ ዝም ማሰታቸው ነበር። በክርስቶስ ዓይን ጎጠኦት የሚሆነው ክፉውን ማድረግ ብቻ ሳይሆን በጎ የሆነውንም ነገር እስማድረግም ጭምር ነው። ይህን እውነት ለመረዳት በእዲስ ኪዳን ውስጥ መከሊት ተሰጥቶት ምንም ሳያደርግ የቀበረው ወጣት ምን እንደ ደረሰበት እናስታውሳለን። በኢያሪኮ

“በክርስቶስ ዓይን
ጎጠኦት የሚሆነው
ክፉን ማድረግ
ብቻ ሳይሆን
በጎ የሆነውንም ነገር
እስማድረግ
ጭምር ነው።”

መንገድ ወንበዴዎች ደብዳቤው የጣሉትን ሰው ለመርዳት ለሰዊድና ካሁኑ ምንም ነገር ያሳደረጉ መሆናቸውን እናስታውሳለን። ያ ሀብታም ሰው ከደሻቱ የወደቀውን ለማኝ ለመርዳት ምንም ባለማድረጉት መጨረሻ ላይ እንዴት ወደ ሲኦል እንደተጣለ እናውቃለን።

ከዚህ ጋር አብረው የተሰለፉት ሰው ጠላታቸው ምን ዓይነት ነበር? ከጠላት ጋር ተዋድቀው ጠላታቸውን ድል አደረጉ። ጠላታቸውን ድል ማድረግ የቻሉት በቂ የጦር መሣሪያ ይዘው አይደለም። ሲሣራ ዘጠኝ መቶ ሠረዝዎች ሲኖረው እነርሱ ግን አንድም አልነበራቸውም። የሚዋጉት ግን ነጻነት ለጠማቸው ነጻነትን ለመስጠት ሰለነበረ በወኔ ነበር። ሌሎችን ለማገዝ ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው ከሚሰጡት ጋር ሁል ጊዜ እግዚአብሔር አብሯቸው ይሰለፋል። ከእግዚአብሔር ጋር መስለፍ ደግሞ ሁል ጊዜ አሸናፊ መሆን ነው። እግዚአብሔር ከእኛ ጋራ ከሆነ በምንገጥመው ጦርነት ሁሉ አሸናፊዎች እንሆናለን።

ዲቦራ ጠላቶቿን እንዴት ማሸነፍ ቻለች?

● በጦርነቱ ለመሰለፍ ፈቃደኛ የሆኑ ሰዎች በመኖራቸው ነው።

እግዚአብሔር ዓላማውን ሰብቻው መፈጸም ቢችልም ሁል ጊዜ ሰዎችን ይጠቀማል። ነጻነት ላጡት ነጻነት ለመስጠት በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን ከመከራ ለማዳን ምክንያት አድርጎ የሚጠቀመው በዎችን ነው። ብቻውን ማዳን አቅቶት ሳይሆን እግዚአብሔር በሰው መጠቀምን ስለ መረጠ ብቻ ነው። “ጌተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ” ሲል ቤተ ክርስቲያኑን የሚሠራው ፍጹም በሆኑ ሰዎች ሳይሆን “በደካማዎች” እንደ ሆነ እናውቃለን። እግዚአብሔር በዓለም ላይ ያለውን ዓላማና ዕቅድ ለመፈጸም ተንድተ ወይም ሲትተ ወጣት ወይም ሽማግሌ ሳይል ፈቃደኛ በሆነው ሰው ሕይወት ሁሉ ይጠቀማል። የድላቸውን ምክንያት ዲቦራና ባራቅ በዝማሬ ሲገልጹ “ሕዝቡ ነፍሳቸውን በፈቃዳቸው ስለ ሰጡ” (መላ. 5+2) እንዲሁም “የእግዚአብሔር ሕዝብ ለውጊያ ተዘጋጅተው ወደ እርሱ መጡ” (መላ. 5+13)

አሉ። እግዚአብሔር ፈቃደኛ የሆነ ልብ ያለው አንድ ሰው እንኳን ቢያገኝ በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ታላቅ ሥራን የሚሠራ መሆኑን እናውቃለን። ነፍሱን ለወንጌል የሰጠው እውሎስ አገልግሎቱን አንዴት እንደሚፈጽም ሲገልጽ “ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን እገልግላለሁት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከጌቱ ነገር አቆጥራለሁ” አሰ (የሐዋ. 20+24)።

እግዚአብሔር በጳውሎስ ሕይወት ውስጥ በሚያበደንቅ ሁኔታ ሊሠራ የቻለው እውሎስ ይህን ዓይነት መስጠት ለጌታው በለነበረው ነው።

ሙሉ በሙሉ ራሱን ለእግዚአብሔር ዓላማ መስጠት ምን ያህል ድል እንደሚያስገኝ የተረዳ ኒኮላስ የተባለው የስዊስ መነኩሴ ሲጻልይ እንዲህ አለ። “እግዚአብሔር ሆይ! ወደ አንተ እንዳልመጣ እንቅፋት የሚሆንብኝን ነገር ሁሉ ከእኔ ሕይወት ውስጥና ወደ አንተ የሚያስጠጋኝን ሰጠኝ። እኔነቱን ውሰድና አንተነትህን ሰጠኝ” አለ። ጆን ባንግ የተባለው ቻይናዊ በ1920 ዓ.ም. በኬምብሪጅ የዶክተሬት ትምህርቱን ለመከታተል እሚረካ መጣ። በትምህርቱ በጣም ጥሩ ውጤት ስላመጣ፣ ጥሩ ጥሩ የሆኑ የሥራ ዕድሎች ተከፈቱለት። ይሁን እንጂ፣ ለሙሉ ጊዜ አገልግሎት እግዚአብሔር ሲጠራው ይበማው ነበር። መወሰን እቅቶት ብዙ ከታገለ በኋላ ራሱን ለጌታ እገልግሎት እሳልፎ ሰጠ። ጌታን ለማገልገል ከወሰነ ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንድ ቀን ልዩ የሆነ ህልም አለመ። በህልሙ ቀዳሚው ልሳ ሳጥን ውስጥ ሆኖ ራሱን እየ። እግዚአብሔርም “ጆን ባንግ ሞቷል! ለራሱ ሞቶ ለክርስቶስ ግን ሕያው ሆኖ ይኖራል” ሲል ሰማው። ልሳ ሳጥን ውስጥ የነበረው ልሳ መንቀሳቀስ ሊጀምር መላእክትም ማልቀስ ጀመሩ። በልሳ ሳጥን ውስጥ የነበረው ጆን ባንግም የሚያስቅበትን መላእክትና “እባካችሁን እታልቅሱ! ለዓለም እንደሞትኩ እቀራለሁ! ለክርስቶስ ግን ሕያው ሆኜ እኖራለሁ” አለ። ጆን ባንግ ወንጌልን በቻይና ውስጥ ከዚህ በፊት ማንም ሰው ሰብከት በማያውቀው ዓይነት በጎይልና በሥልጣን ሰበከ። ለብዙ ዓመት በቻይና ውስጥ “የሚነድ እሳት” ሆነ። በቻይና ውስጥ አሉ ከሚባሉት ታላላቅ ወንጌላውያን መካከል እንዱሆነ። እግዚአብሔር እኔና እናንተ ፈቃደኞች ሆነን “እነሆኝ ጌታ!” ማለታችንን እንጂ፣ ችሎታችንን አይመለከትም። ችሎታም ባይኖረን እርሱ ከጠራን ያስችለናል።

● እግዚአብሔር ከእርሷ ጋር ስለነበረ ነው

የአስራኤል ጦር ጠላቱን ማሸነፍ የቻለው ጎይሉ ከጠላቱ የሚበልጥ በመሆኑ ሳይሆን፣ እግዚአብሔር ከእነርሱ ወገን ስለነበረ ብቻ ነው። “በብግይ የሚዘዋወሩ ከዋክብት ተዋጉ፤ ሲግራንም ጦርነት ገጠሙት” (መሳ. 5+20) ሊል፣ እግዚአብሔር ከጎናቸው ሆኖ የተዋጋላቸው መሆኑን ይገልጻል። የአስራኤል ጠላት የነበሩትን እግዚአብሔር ይዋጋቸዋል በንልቅ እግዚአብሔር ከመሥመር የሚወጡትን፣ ከፈቃዱ ውጪ የሚኖሩትን የሚቀጣ

መሆኑን እንጂ፣ እግዚአብሔር የሚያዳላ እምላክ መሆኑን እያሳይም። እግዚአብሔር ትኩረቱ ሁልጊዜ “በቅድስና” ላይ ብቻ ነው። በተባላት መንገድ የሚጓዘውን ሰው ሁሉ “ከዋክብት ይዋጉታል።” በክፉ መንገድ መሄድን የሚመርጥ ሁሉ ራሱን ለእደጋ ያጋልጣል፤ ከጎይሉ እግዚአብሔር ጋርም ይጋጫል። ፍጻሜውም ሁልጊዜ መሸነፍ ነው።

በሚሊቴሪ ችሎታው ናፖሊዮንን የሚወዳደር የጦር መሪ በዘመኑ አልነበረም። ለብዙ ዘመን ተደጋጋሚ የጦርን ድል ያገኘ፣ መላ እውሮፓን ረግጦ የገዛ ታላቅ መሪ ነበር። ብዙ ድሎችን የተቀዳጀ ቢሆንም “ዋተር ሎ” ላይ ታላቅ መሸነፍ እንደ ደረሰበት ታሪክ ይናገራል። ለምንድነው ናፖሊዮን “ዋተር ሎ” ላይ ሸንፈት የደረሰበት? ሸክተር ሁኔታ የተባለው ታላቅ ጸሀፊ ናፖሊዮን የተሸነፈው ጠላቶቹ በጦር ጎይል በልጠውት ሳይሆን፣ “ከዋክብት ስለ ተዋጉት” እንደሆነ ይገልጻል። በዓለም ውስጥ ክፉ ነገር ለጊዜው ሲያሸንፍ ይታይ እንጂ፣ መጨረሻ ላይ እግዚአብሔር በለሚዋጋቸው ከባድ መሸነፍ እንደሚደርስባቸው እናውቃለን።

እግዚአብሔር ዲቦራ ይህንን ጦርነት እንድታሸንፍ የረዳት፣ አሸናፊነት እንዲሰማት አይደለም። ጦር ሠራዊቷ ተሸንፎ በልቧ ግን “የድል አድራጊነት” ስሜት እንዲሰማት ሊሆን ይችላል ነበር። እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው በምንገጥመው ውጊያ ሁሉ “አሸናፊዎች” መሆናችንን ሳይሆን፣ የተቻለንን ማድረጋችንን ብቻ ነው። በቆራጥነት ለመዋጋት ለሚፈልጉ ሁሉ እግዚአብሔር “ልቤ በሕዝቡ መካከል ነፍሳቸውን በፈቃዳቸው ወደ ሰጡት” ነው (መሳ. 5+9) ይላል። እኔና እናንተ ዓለምን መለወጥ እንችልም፤ ራሳችንን ግን በእግዚአብሔር ጸጋ መለወጥ እንችላለን። ያንን ማድረጋችን ራሱ ወደ መጨረሻው መንፈሳዊ ድል የሚያስጠጋን ትልቅ እርምጃ ነው።

የሕይወት ምሥክርነት..... ቁጥር 82

“ደሊላ” ጋጢአት የሚያስከትለው ውድቀት ባልታያቸው

ሳምሶን ከራሱ ሕዝብና ጎሳ ይልቅ በፍልስጥኤማውያን ልጃገረዶች ልቡ ይሳብ ነበር። ለምን እንዲህ ዓይነት ምርጫ እንደሚመርጥ ግራ የገባ ቸው ወላጆቹ፤ “ሚስት ለማግኘት አረማውያን ወደ ሆኑ ፍልስጥኤማውያን መሄድ ለምን አስፈለገ? ከሕዝባችን ሁሉ መካከል የራሳችን ጎሳ የሆነች ልጃገረድ ማግኘት አቅቶህ ነውን ሲሉ ጠየቁት” (መሳ. 14+3)። ሳምሶን ፍልስጥኤማዊት ልጃገረድ መምረጡን የተቃወሙት በምርጫው ውስጥ የእግዚአብሔር ዕቅድ እንደ ነበረበት ስላልተረዱ ነበር። “ሳምሶን ይህን እንዲያደርግ የሚመራው እግዚአብሔር እንደሆነ ወላጆቹ አላ ወቁም፤ በዚያም ጊዜ ፍልስጥኤማውያን እስራኤላውያንን ይገዙ ስለነበር፤ እግዚአብሔር ፍልስጥኤማውያንን ለመቃወም ምክንያት ይፈልግ ነበር” (መሳ. 14+4)። ሳምሶን ለፍልስጥኤማዊት ሴት፤ እንደገና መሸነፉ አሁንም የእግዚአብሔር ዕቅድ ይኖርበት ይሆን? ብለን መጠየቃችን አይቀርም።

ሳምሶን “...እንዲት ሴት ወደደ” (መሳፍንት 16+4)። ይሄ “መውደድ” ተራ “መውደድ” ሳይሆን፤ ሥር ነቀል የሆነ “ርዕዮተ-ዓለምን” በሳምሶን ሕይወት ውስጥ ያስከተለ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ቅርብ ግንኙነት ያሻከረ “መውደድ” ነበር። “እንዲት ሴት ወደደ” ሲል፤ ጤናማ በሆነ “መውደድ” ውስጥ የሚገኘውን የሕይወት ልምሳሜን የሚያንጸባርቅ ሳይሆን፤ “በመውደድ ስሜት ውስጥ” ያለፈውን ሰው ውርደት ውስጥ የከተተ ሳላማውን ያጨናገፈ፤ እንዲሁም ሞትን ያስከተለ “መውደድ” ነው። ይሄ “የመውደድ” ስሜት፤ ባማረ ሁኔታ እያደገ ያለውን ሕይወት፤ የበለጠ እንዲለመልም ያደረገ ሳይሆን፤ እንደ በረሃ ንፋስ ያጠወለገና የገደለ ነው። “መውደድ” ሁልጊዜ ይሄን የመበለ ጤናማ ያልሆነ ውጤት ያለው ነው ማለት አይደለም። “የመልካም ሴት ፍቅር” የቀመሰ ወንድ፤ ሥጋው ብቻ ሳይሆን፤ ነፍሱ እንደምትለመልም የታወቀ ነው። “የመልካም ሴት” ዋጋ ምን ያህል እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስም ሲገልጽ፤ “ልባም ሴትን ማን ሲያገኛት ይችላል? ዋጋዋ ከቀይ ዕንቁ እጅግ ይበልጣል” ይላል (ምሳሌ

31+10)። “የመልካም ሴት ፍቅር” ወደ መልካም ኑሮ የሚያስገባ በር ሊሆን፤ “የክፉ ሴት ፍቅር” ግን ወደ ቢኦል የሚወስድ የተከፈተ መቃብር ነው። ሳምሶን “ደሊላን ሊወድ” ወደ “ሞት” በሚወስደው በር መግባቱ ነበር።

የሳምሶንን የሕይወት አቅጣጫ ያስለወጠች፤ ለጠላቶቹ ተሸንፎ የማያውቀውን ጀግና ያሸነፈችው “ደሊላ” ለመሆኑ ምን ዓይነት ሴት ነበረች? ሳምሶን ለመጥፊያው እንደምትሆነው እያወቀ፤ ደሊላን እንዲወድ እግዚአብሔር ፈቅዶ ይሆን? እግዚአብሔር በሳምሶን ድካም ውስጥ ተጠቀመ፤ ወይንስ እግዚአብሔር ሆነ ብሎ ለደሊላ እንዲሸነፍ ደካማ አደረገው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። እግዚአብሔር ለሁላችንም የመምረጥ ነጻነት እንደሰጠን ሁሉ፤ ለሳምሶንም የመምረጥ ነጻነት ለጥቶት ነበር። የመምረጥ መብቱን ተጠቅሞ፤ ልቡ ካፈቀራት ሴት ጋር መቀራረብ ቻለ እንጂ፤ እግዚአብሔር የማትወደደዋንና መጥፊያው የምትሆነዋን ደሊላን እንዲወድ በግድ እንዳላደረገው አርግጠኞች ነን። የመውደዱ ኃይል ከራሱ የወጣ ሳይሆን ኖሮ፤ ወይንም ተገፍቶ በግድ እንዲወድ ቢደረግ ኖሮ፤ ሳምሶን ተጠያቂነት አይኖርበትም ነበር። በሰው ድካም፤ በሰው ሽንፈት ውስጥ ሁልጊዜ የራሱን ኃይልና ክብርን የሚገልጸው እግዚአብሔር፤ የሳምሶን ምርጫ ትክክል ሳይሆንም፤ ፍልስጥኤማውያንን ለመቅጣት ምክንያት አድርጎ ተጠቀመበት። ሳምሶን “በሕይወቱ ላለ ከገደላቸው ይልቅ በሞተበት ጊዜ የገደላቸው በዙ” (መሳ. 16+30) ሲል፤ እግዚአብሔር በሳምሶን ሕይወት ውስጥ ሊያደርግ ያለበውን የፈጸመ መሆኑን እናያለን። የተሳሳተ ምርጫ ባያደርግ ኖሮ፤ “ሕይወቴ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ትለፍ!” (መሳ. 16+30) በማለት “የራሱ ገዳይ” ባልሆነም ነበር።

በትውልድና በድግፍ ከሳምሶን ጋር የገታመላላ ሴት ነበረች

ሳምሶንና ደሊላ በእውነተኛ ፍቅር “እንዳይተሳሠሩ” የሚከለክላቸው የብረት አጥር በመከከላቸው ነበር። አጥሩም “በእምነት” የማይመሳሰሉ መሆናቸው ብቻ ሳይሆን፤ ትውልዳቸውም እርስ በርሳቸው በጠላትነት ከሚተያዩ ከሁለት የተለያዩ ወገኖች መሆኑ ነበር።

ይሁን እንጂ፣ ሳምሶን በተደጋጋሚ ያንን የብረት አጥር እየዘሰለ ለመሄድ በመዋከሩ የደረሰበትን አደጋ እናውቃለን። በባህል በቋንቋ፣ ከሁሉም በላይ በእምነት ከማይመሰሰሉት ጋር በጋብቻ መዋሃድ፣ ምን ዓይነት ችግርና እንቅፋት እንደሚያመጣ ግልጽ ነው። በጋብቻ አንድነታቸውን ለማጽናት የሚፈልጉ ወጣቶች፣ ሌላው ባይቻል የግድ “በእምነት” መመሰሰል እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሳምሶን የሳተው በሃይማኖት፣ በቋንቋና በባህል ከማትመስለው ሴት ጋር ሕብረት መፍጠሩ ብቻ አይደለም። እስራኤልን ለማጥፋት ከሚፈልጉ ጠላቶች ወገን ከነበረችው ሴት ጋር “እንድ” በመሆን መፈለግ ነው። ይሄም ሕይወቱን እስከ መጨረሻው ድረስ ለንካላ በማድረግ በመጨረሻም ሕይወቱን ለማጣት አበቃው።

“ከማይመች ሁኔታ” ከማያምን ሰዎች ጋር አትጣመሩ።

በእምነት ከማይመስለው ጋር እንድንት በመመሥረቱ ራሱን ከትልቅ ችግር ውስጥ የከተተው ሳምሶን ብቻ አይደለም። በዛሬም ዘመን ከማያምን ለው ጋር በጋብቻ እንድን ለመሆን በመዋከራቸው ሊወጡት ከማይችሉት ትልቅ ችግር ውስጥ ራሳቸውን የከተቱ ብዙ እማኞች እንዳሉ እናውቃለን። መጽሐፍ ቅዱስ የሚያምን ከማያምን ጋር በጋብቻ መተሳሰር እንደሌለበት በግልጽ ይናገራል። “ከማይመች ሁኔታ ከማያምን ሰዎች ጋር አትጣመሩ፤ ጽድቅና ንጹሐን እንዴት ሊተባበሩ ይችላሉ? ብርሃንና ጨለማ እንዴት አብረው ሊኖሩ ይችላሉ? ክርስቶስና ኢየሱስ ለእንዴት ሊሰማሙ ይችላሉ? የሚያምንና የማያምን ሰዎች ሊተባበሩ ይችላሉ?” (2 ቆሮ. 6፥14-15) ይላል። በዘመናችን እግዚአብሔርን በእምነትና በትዕግሥት መጠበቅ ያቃታቸው እንዳንድ እማኞች፣ ከማያምኑ ሰዎች ጋር በችኮላ በጋብቻ ሲተሳሰሩ እናያለን። “ጥሩ የሞራል ሰው ከሆነ በመከሰታችን እውነተኛ ፍቅር ካስተ በወቅቱ እማኝ ባይሆንም፣ ወደ ፊት ሊያምን ይችላል” በማለት፣ ከማያምን ሰው ጋር በጋብቻ መተሳሰር በክርስቲያኖች መካከል እየተለመደ መጥቷል። የእግዚአብሔር ቃል በማያሻማ ዓይነት “ከማይመች ሁኔታ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጣመሩ” ይላል። ይህንን እያወቅን፣ “ከማያምን ሰው ጋር መጋባት” የራስን ፈቃድ መከተል፣ ዓይኖችንን ጨፍነን እግዚአብሔርን “እምቢ!” ማለት እንደሆነ የተረዳው አይመስለኝም። የእግዚአብሔር ቃል ከሚያዘው ውጪ፣ ወይም “ባለመታዘዝ” ሕይወት ውስጥ እየኖርን፣ የእግዚአብሔርን በረከት መጠበቅ፣ ሞኝነት ከመሆኑም በላይ ራስንም መዋሸት ነው።

2ኛ. በንጹሐን የበለዘች ሴት ነበረች

ደሊላ በራሷ ፍቅር የሰከረችና እንዲሁም በንጹሐን ፍጹም የበለዘ ሕይወት የነበራት ሴት ነበረች። ከራሷ ፍላጎት በስተቀር ሌላ ነገር የማይታያት፣ ከመንገድ ዳር ቆመው ሥጋቸውን ከሚቸረችሩ ሴተኛ አዳሪዎች የተሻለች አልነበረችም። የሳምሶንን ልብ ማሸነፍ የሚያስችል ውጫዊ ውበት የነበራት ሴት እንደ ነበረች እንጠራጠርም። የወንድን ልብ በቀላሉ የመሳብ ችሎታም እንደነበራት ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ፣ የበለዘ የሥነ ምግባር አቋም፣ የረከሰ ሕይወት፣ ፍጹም የተበላሸ ያለፈ ታሪክ የነበራት፣ ብዙ ወንዶች የተፈራረቁባት፣ ዘማዊ የሆነ ተፈጥሯዊ ባህሪ የነበራት ሴት እንደ ነበረች እንጠራጠርም። ሳምሶን ወደ ደሊላ የተጠጋው፣ ጊዜያዊ ዕርካታ ፈልጎ እንጂ፣ ዘላቂነት ላለው ወዳጅነት አልነበረም። ይሁን እንጂ፣ ሳያውቀው ቀስ በቀስ መጥፈያው ከሆነችው ሴት ጋር እየተጣበቀ መጣ። ሳምሶን በወቅቱ የሠራው ትልቅ ስህተት፣ መውደድ የማይገባውን ሴት መውደዱ ነበር። ለጊዜው “ተጫውቼባት እተዋታለሁ” ብሎ ያስባት ሴት፣ መጨረሻ ላይ “ተጫውተችበት”።

ደሊላ ፈሪሃ እግዚአብሔር ያልነበራት ከመሆኗም ሌላ ሥር የሰደደ ዘማዊነት የሚታይባት ሴት ነበረች። ደሊላ የሚወደደውን ብቻ መርጣ የምትወድ ሳትሆን፣ ያጋጠማትን ወንድ ሁሉ የማጥመድ ዝንባሌ የነበራት ሴት እንደነበረች ግልጽ ነው። በመንገዷ ያጋጠማትን ወንድ ሁሉ የምትጠቀም በመሆኗ፣ በአንዳንድ ክፉ ወንዶች ሕይወቷ ሳይበዘበዝ እንዳልቀረ እንገምታለን። በዚህ ምክንያት፣ በመንገዷ የሚመጡትን ወንዶች ሁሉ በማጥፋት ለመበቀል ቆርጣ የተነሳች ሴት ትመስላለች። ዘማዊነቷ፣ የሩካቤ ሥጋ ፍላጎቷን ለማርካት ሳይሆን፣ የገንዘብ ማግኛ መንገዷ በመሆኑ ነበር። እርግጥ ነው ደሊላ የተመቻች ኑሮ ለመኖር ብዙ ገንዘብ ያስፈልጋታል፤ በቀላሉ ብዙ ገንዘብ የምታገኝበት ዘዴ ደግሞ፣ እውነተኛ ያልሆነውን ፍቅር ለወንዶች በመስጠት ነበር። በደሊላ ላይ የሚታየው በንጹሐን የበለዘ ሕይወት ያመጣው ደካማ በመሆኗ፣ በሰጋዊ ፍላጎቷ ተሸንፋ የደረሰባት ሳይሆን፣ ሥጋዋን በመሸጥ የገንዘብ ማግኛ ዘዴ እድርጋ በመጠቀሟ ነበር። እውነተኛ ልቧንና ፍቅሯን ለሳምሶን የሰጠች ትምሰል እንጂ፣ ብዙ ዋጋ እንደሚያስገኝላት ሰላወቀች፣ ለመሸጥ እያመቻቸችው ነበር። ደሊላ የረከሰ ሕይወት ያላቸው ሴቶች ምሳሌ ነች። እንደ ደሊላ ካላቸው ክፉ ሴት መጠንቀቅ እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ጥሩ እድርጎ ይመክረናል። “የእመንዝራ ሴት ከንፈር የማር ወለላ የሚያገጠባጥብ ይመስላል፤

ንግግርዋም ከዘይት ይልቅ የለዘበ ነው። በመጨረሻ ግን ከመራራ ሐዘንና ከሥቃይ በቀር የምትተውልህ ነገር የለም፤ ወደ መታን ዓለም ታወር ድሃለች፤ እርስዋ የምትሄድበት መንገድ የሞት መንገድ ነው። (ምሳሌ 5+3-5)። ይህንን ማሰጠንቀቂያ ባለመሰማት በዘመናችን ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች “ደሊላን” በሚመሳሰሉ የሰይጣን እርባኞች ተወግተው እንደወደቁ እናውቃለን።

፩ መንፈሳዊ ቤተ ሰብ ውስጥ ያደገ ነበር

ሳምሶን እግዚአብሔርን የሚወዳና የሚያከብሩት ቤታቸውን በቅድስና የሚመሩ ወላጆች ነበሩት። ወላጆቹ በጸሎት ያገኙትና ገና ከመወለዱ በፊት ለእግዚአብሔር የተሰጠ (የተቀደሰ) ልጅ ነበር። አባትና እናቱ በእግዚአብሔር ጉዳይ ላይ በጣም ጠንቃቃ ከመሆናቸው የተነሳተ ገና ከመወለዱ በፊት እንዴት አድርገው ማሳደግ እንዳለባቸው እግዚአብሔርን ጠየቁት። “እግዚአብሔር ሆይ! ሕጻኑ ሲወለድ ምን ማድረግ እንደሚገባን ይነግረን ዘንድ ያ የላክኸው የእግዚአብሔር ሰው አንደገና ተመልሶ ወደ እኛ እንዲመጣ አድርግልን ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ” (መሳ. 13+8)። ፊሪሃ እግዚአብሔር ባለበት ቤተሰብ ውስጥ ማደግ መታደል ብቻ ሳይሆን ትልቅ ኅላፊነትም አለበት። ሳምሶን መንፈሳዊ ቤተሰብ ውስጥ ቢያድግም መሆን የሚገባውን ዓይነት ሰው አልሆነም። ሊሆን ያልቻለው በራሱ ምርጫ እንጂ ወላጆቹ የሚገባውን ዓይነት መንፈሳዊ እንክብካቤ ሳይሰጡት ቀር ተው አይደለም።

በዘመናችን በልጆቻቸው የተበላሸ ሕይወት ምክንያት ልባቸው እየደግ የሚኖሩ ክርስቲያን ወላጆች ጥቂቶች አይደሉም። እንደ ክርስቲያን ወላጆች ለልጆቻቸው አስፈላጊ የሆነውን መንፈሳዊ ምግብ እየሰጡ ቢያሳድጉም የልጆቻቸው መጨረሻ እንደጠበቁት ባለመሆኑ በሐዘንና በጸጸት ውስጥ ይኖራሉ። ወላጆቹ ሊያውቁት የሚገባ አንድ እውነት አለ። ይኸውም ልጆች ክርስቲያን ቤተ ሰብ ውስጥ በማደጋቸው ብቻ ክርስቲያን ይሆናሉ ማለት እንዳልሆነና ወላጆች ልጆቻቸውን በእነርሱ ኅይልና ጉልበት

መለወጥ እንደማይችሉ ነው። ሳምሶን ፊሪሃ እግዚአብሔር ባለበት ቤተ ሰብ ውስጥ ቢያድግም ደካማ ሕይወት እንደነበረው አይተናል። በላዚህ የማያምኑ ልጆች ያሏቸው ወላጆች እንደ ክርስቲያን ወላጆች እግዚአብሔርን በማክበርና በመውደድ እንዲያድጉ ማድረጋቸውን የማይጠራጠሩ ከሆነ ራሳቸውን ጥፋተኛ አድርገው በመቁጠር በህዝንና በጸጸት መኖር የለባቸውም።

፪ ከሁጸንነቱ ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ነበር

ወላጆቹ በእግዚአብሔር ፊት የገቡትን ቃል ኪዳንና ሳምሶን ካደገ በኋላ አጸና። ከሁጸንነቱ ጀምሮ ናዝሬዊ በመሆን ለእግዚአብሔር የተለየ ነበር። ጸጉሩም እንዳይላጭ የተደረገበት ምክንያት ያ ነበር። “ከሚወለድበት ቀን ጀምሮ ናዝሬዊ በመሆን ለእግዚአብሔር የተለየ ይሆናል፤ እስራኤልንም ከፍለስጥኤማውያን እጅ መታደግ ይጀምራል” (መሳ. 13+5)። ሳምሶን ከሁጸንነቱ ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ እንደሆነው ሁሉ እኔና እናንተም የተለየ ሕዝብ እንድንሆን ተጠርተናል። “የጠራችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ እናንተም በኩርአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ፤ ምክንያቱም እኔ ቅዱስ ስለ ሆንሁ እናንተም ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ተጽፎአል” (1ኛ ጴጥ. 1+15-16)። እዚህ ላይ “ቅዱስ” የሚለው ቃል “ሀጊዮስ” ከሚለው የግሪክ ቃል የመጣ ሲሆን ቀጥተኛ ትርጉሙ “የተለየ” ማለት ነው። ስለዚህ እኔና እናንተን እግዚአብሔር የጠራን “የተለየን” ሕዝቦች ሆንን እንድንኖር ስለሆነ በዓለም ውስጥ እንዳንጠላለፍ መጠንቀቅ ይገባናል።

፫ ልዩ ጋይል የበረው ሰው ነበር

ሳምሶን የተሰጠው ኅይል መንፈሳዊ ሳይሆን ሥጋዊ ኅይል ነበር። እግዚአብሔር ለሳምሶን ያንን ዓይነት ልዩ የሆነ ኅይል የሰጠው ሳምሶን

ገናናና ታዋቂ ሰው እንዲሆን ለማድረግ ሳይሆን፤ በዚያ ውስጥ እግዚአብሔር የራሱን ዓላማ ለመፈጸም እንዲችል ነበር። ዓላማውም “እስራኤልን ከፍልስጥኤማውያን እጅ ለመታደግ” (መሳ. 13+5) ነበር። ሳምሶን ለእግዚአብሔር ዓላማ የተለየ ሳይሆን ኖሮ፤ እግዚአብሔር ያንን የመሰለ ኀይልና ጉልበት ባልሰጠውም ነበር። ሳምሶን ከእግዚአብሔር ልዩ የሆነ ኀይልና ጉልበት ስለተሰጠው፤ ምድራዊ ሰው በራሱ ችሎታ ሲያደርገው የማይችለውን ታላቅ ነገር ያደርግ ነበር። ሳምሶን ማድረግ የማይቻለውን ነገር ማድረግ የቻለው፤ በሕይወቱ የእግዚአብሔር ዕቅድ ስለነበረ ብቻ ነው።

እግዚአብሔር ዓላማውን በሰው ሕይወት ለመፈጸም፤ ዛሬም ለአማኞች ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ስጦታን ይሰጣል። እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታ ሲያከፋፍለን፤ እኛን ለማክበር ወይም ታዋቂዎች ለማድረግ ሳይሆን፤ ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ፤ ክብሩን በሕዝቡ መካከል ለማሳየት ነው። “...መንፈስ ቅዱስ እንደ ፍላጎቱ ለእያንዳንዱ ሰው የተለየ ስጦታ ይሰጠዋል” (1 ቆሮ. 12+11)። ምን ዓይነት ስጦታ እንደ ሚሰጠን ወሳኞቹ እኛ ሳንሆን፤ መንፈስ ቅዱስ ነው። ዓላማውም ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ እንጂ፤ እኛ እንድንከብርበትና እንድንታወቅበት አይደለም።

እግዚአብሔር የሰጠውን ልዩ ጌዳ ለወገኑ ጥቅም አጥለው

ሳምሶን “በሚሊታሪ ሳይንስ” ችሎታው አድናቆትን ያተረፈ የዘመኑ ጀግና አልነበረም። ችሎታው ከሰው የተገኘ ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ነበር። የራሱ የሆነ ድካም ያለበት ሰው ቢሆንም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪክ ካደነቃቸው ታላላቅ ሰዎች መካከል አንደኛው ሰው ነው። ድካሙ ከሌሎች ሁሉ ጎልቶ የሚታይ ይሁን እንጂ፤ በዚያ ጨለማ በሆነበት የእስራኤል ታሪክ ውስጥ ነጻነታቸውን የነጠቃቸውን የፍስልጥኤምን ኀይል በመምታት የነጻነት ጮራ ለእስራኤል ሕዝብ እንዲፈነጥቅ ያደረገ ሰው ነው። የመጨረሻውን ነጻነት ለእስራኤል ማሰጪያ ሳይሆን፤ ለትምታ እውነተኛውን የነጻነት ትግል የጀመረ ሳምሶን ነው። ዕብራውያን ምዕራፍ 11 ላይ ከተዘረዘሩት የእምነት አርበኞች መካከል የሳምሶን ስምና ታሪክ ጎልቶ ይታያል።

ታላቅና የሚደነቅ ሰው የነበረው ሳምሶን፤ ጎልቶ የሚታይ ድክመት ነበረበት። ራሱን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ለመስጠት ቃል ቢገባም፤ ቃል ኪዳን እስከ መጨረሻው ድረስ የጠበቀ አልነበረም። በዚህ ባህሪው ሳምሶን እኛን ይመሰለናል። በእስራኤል ላይ እንዲፈርድ የተመረጠ ሰው ቢሆንም፤ በቀላሉ ሊያለወግደው የማይችለው “የሞራል ክሰረት” የነበረው ሰው ነበር። በቀላሉ ከመስመር የመውጣት ዝንባሌው፤ በመፈላዊ ሕይወቱ የነበረው ልልነት፤ ሁልጊዜ ወደ ጎሳ ሲጎትተው፤ ለአደጋ የተጋለጠ ሲያደርገው ይታያል። እግዚአብሔር በእኔና በእናንተ ሕይወትም ዓላማ አለው። ብዙ ጊዜ ንጢአታችን እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፈቃድና ፍላጎቱን እንዳናይ ስለሚያደርገን፤ ዓላማው በሕይወታችን እንዳይፈጸም እንቅፋት ይሆንብናል። ነገር ግን ፍቅር የሆነው አምላክ ለብዙዎቻችን “ሁለተኛ ዕድል” ስለሚሰጠን፤ ዛሬ የሆነውን መሆን ችለናል።

ሳምሶን 20 ዓመት በእስራኤል ላይ ከፈረደ በኋላ ለመዝናናት ሊል ወደ ጠላቶቹ አገር ለመሄድ ሲወሰን የመጀመሪያውን ትልቅ ስህተት ተሳሳተ። ሳምሶን ራሱን ለማዝናናት ወደ ጠላት አገር ለመሄድ መምረጡ ብቻ ሳይሆን፤ በጣም መርዛምና አደገኛ ከሆነችዋ ሴት ጋር መዛመዱ ነው። እርግጥ ነው መጀመሪያ ላይ ያን ያህል ሕይወቱን ለደሊላ ከፍቶ የሚሰጥ አልመለሰውም ነበር። ለእርሱ ፍቅር የያዛት መሰላ በመቅረቧ፤ በእውነተኛ ፍቅር ሙሉ በሙሉ አፈቀራት። ደሊላ ሳምሶን እንደወደዳት ስትገነዘብ፤ በዚያ ዕድል ለመጠቀም ቆርጣ ተጓላች። በሞኝነት የተሞላውን ፍቅሩን አይታ መጠቀሚያ፤ ወይም ሞጋ ማግኛ አድርጋ ተጠቀመችበት። “ሳምሶንን ይዞ ሳመጣ ሰው ከፍተኛ የገንዘብ ሽልማት ይሰጠዋል” የሚለውን የመንግሥቱን አዋጅ ለምታለች።

ደሊላ፣ ሳምሶንን ከሚጠሉትና ሊያጠፉት ከሚፈልጉት ከፍልስጥኤ ማውያን ወገን የሆኑ ሴት ነበረች። ሳምሶን እንደ ወደዳት ስታውቅ፣ ለጠላቶቹ እሳልፋ በመሰጠት የምታገኘውን ገንዘብ በማሰብ እንዴት እድርጋ ልታሸንፈው እንደምትችል አጥብቃ ማሰብ ጀመረች። ሥውር በሆነ መንገድ ሳይሆን፣ ፊት ለፊት ደሊላ ሳምሶንን “ይህን ያህል ብርቱ የሚያደርግህ ምን እንደሆነ እባክህ ንገረኝ፤ አንድ ሰው እንተን አሰር ሊያደክምህ የሚችለው እንዴት ነው?” ብላ ጠየቀችው (መሳ. 16+6)።

እስምሮው ዝግ ካልሆነበት በስተቀር በደሊላ ጥያቄ ውስጥ ተንኮል እንዳለ መረዳት ያቅተዋል ብለን እንገምትም። ሳምሶን ቀልድ የሚወድ ሰው ስለ ነበረ፣ መጀመሪያ ላይ “እርጥብ በሆነ ሰባት አዳዲስ ጠፍሮች ቢያስሩኝ እንደማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ” (መሳ. 16+7) እያሰ ይቀልድባት ነበር። ሳምሶን የደሊላ ጥያቄ ተንኮል እንዳለበት ተረድቶ በመሸሽ ፈንታ የወሸት መልስ እየሰጠ ይቀልድባትና ይሰቅባት ነበር። ይሁን እንጂ፣ ተስፋ ሳትቆርጥ በመታገሏ ቀልዱና ትምክህቱ ጉልበት ሰላልሆነው ታላቅ እወዳደቅ ወደቀ። እየነከከች ነፍሱን ሰታሰጨንቀው “ከተወለድሁበት ጊዜ ጀምሮ በናዝራዊነት በእግዚአብሔር የተላየሁ ስለሆነ ጠጉራ ተላጭቶ አያውቅም፤ ጠጉራ ቢላጭ ግን ኃይል ተለይቶኝ እንደማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ” (መሳ. 16+16) ሲል እውነቱን ነገራት። ደሊላም እውነቱን እንደነገራት ስትረዳት “...በጭንዋ ላይ አጋድማ እየደባበስክ እንቅልፍ እንዲወሰደው አደረግክ፤ አንድ ሰውም ጠርታ ሰባቱን የጠጉሩን ቁንጻላዎች እንዲላጭ አደረግክ፤ ኃይሉም ከእርሱ ተለይቶ ስለነበር በማየረድ ታስ ጨንቀው ነበር። ከዚያም በኋላ ሳምሶን ፍልስጥኤ ማውያን መጡብህ! አለችው፤ እርሱም ከእንቅልፉ ነቅቶ እንደ ወትሮው በጣጥሼ እሄዳለሁ”

ሳምሶንና ደሊላ

ብሎ ለሰበደ እግዚአብሔርም እንደተለየው እላውቀም ነበር” (መሳ. 16+19-20)። ሳምሶን ከእግዚአብሔር ሲሸሽ፣ በማንኛውም ሁኔታ የሚያሰፈልገው ጌታም ከእርሱ ሸሸ።

18 ኃይሉን አሳጣችው

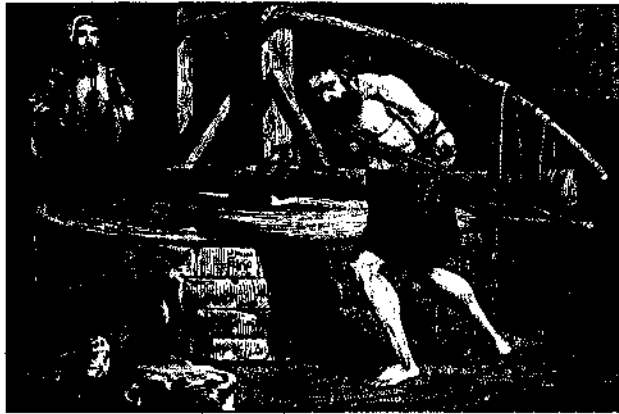
ሳምሶን በሚያሳዝን ሁኔታ ተወዳዳሪ ያልነበረውን “ኃይሉን” አጣ። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ በነበረበት ወቅት፣ ማንኛውም ሥጋ የሰበሰ ሰው ሊኖረው ከሚችለው ኃይል በላይ የሆነ ኃይል ነበረው። የኃይል ሁሉ ምንጭ ከሆነው ጌታ ሲርቅ፣ የነበረውን ኃይል ሁሉ አጣ። ጠላቶቹን ብቻውን ሆኖ ለመግጠም ሰለወጣ፣ ታላቅ መሸነፍ ደረሰበት። ከጌታው በመለየቱ ሸንፈት የደረሰበት ሳምሶን ብቻ እይደለም። በዘመናት ከእግዚአብሔር የሸሽ ሰዎች ሁሉ ታላቅ ሸንፈት እንደደረሰባቸው እናውቃለን። “ድል የምትነሳው ስመንፈሴ እንጂ በእንተ ኃይልና ብርታት አይደለም” (ዘክ. 4+6)። እኛም ከእግዚአብሔር ሰንለይተ እግዚአብሔርም ከእኛ ይለ ያል። እግዚአብሔር በሌለበት የምናካሂደው ውጊያ ሁሉ መሸነፍ እንጂ ድል የሰበትም። “በእግዚአብሔር ተማምነው የሚኖሩ ግን ኃይላቸው ይታደሳል፤ እንደ ገሥር በከንፍ ይበራሉ፤ ይርግሉ አይታኩቱም፤ ይሄዳሉ አይደክሙም” (ኢሳ. 40+31)።

19 የዳኑን ብርሃን አጣ

“ፍልስጥኤ ማውያንም ከግረኩት በኋላ ሁለቱን ዐይኖቹን አወጡ...” (መሳ. 16+21)። እኔና እናንተም በእግዚአብሔር ላይ የነበረንን ታማኝነት ሰናገድል፣ መንፈሳዊ ዓይኖችን የታወረ ይሆናል። ከሃዲዎች ስንሆን፣ እምነታችን እየደከመ፣ መንፈሳዊ ብርሃኖችን እየደበዘዘ ይመጣል። እያወቅን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መኖር ስንጀምር መንፈሳዊ ሞት እየሞትን እንመጣለን። “ልብ ንጹሆች ብጹአን ናቸው፤ እግዚአብሔርን ያዩታልና” (የማቴ 5+8)። ልሳችን ንጹህ መሆኑን ሲያቆም፣ እግዚአብሔርን ማየት ያቅተናል። ህልውናው እንደ ጥላና እንደ ህልም ይሆንብናል። በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት እያገደልን ስንመጣ፣ መንፈሳዊ ዓይኖችን በሚያሳዝን ሁኔታ እየጨለመ ይመጣል።

3ኛ ነጻነት የተገፈፈ "ባሪያ" ሆነ

"...ወደ ጋዛም ወስደው በነሐስ ለንሰለት በማሰር ቢታሰረበት ቤት አህል እንዲፈጭ አደረጉት" ይላል (መሳ. 16+21)። እንዴት ያሳዘናል! ሳምሶን በእጆቹ ጎይል ታላላቅ ሥራዎችን እንዲሠራ የተፈጠረ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከጠላቶቻቸው ነጻ እንዲያወጣ የተላከ ሰው ነበር። ጅግሬው

ጥሩ ሲሆንም ፍጻሜው ግን ያማረ እልሆነም። ጎይሉንና የዓይን ብርሃኑን ብቻ ሳይሆን ነጻነቱንም ያጣ ሰው ሆነ። ሌላው ቀርቶ ለመጥፈያው ምክንያት የሆነችውንም ቤት እጣ። ማናችንም ብንሆን የራሳችንን ቅድስና እየቆጠርን ጣታችንን በሳምሶን ላይ ስመጠቆም መፍረድ እንችልም። “እኔ ብሆን እንዲህ ዓይነት ነገር አላደርግም ነበር፤ በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ስምንም ዓይነት እልታለልም ነበር” ማለት ሞኝነት ነው። አዎን! ድካማችን የሳምሶንን ዓይነት ድካም ሳይሆን ይችላል። ንጢእት ወደ ሳምሶን ሕይወት በገባበት ስር ወደ እኛ ሕይወት ውስጥ እይገባም ይሆናል። እኔና እናንተን ዓይናችንን የሚያሳውረው ጎይላችንን የሚሠርቀው መንፈሳዊ እሴት ውስጥ የሚከተን እንደ ሳምሶን “የሥጋ ፍትወት” ሳይሆን ይችላል። ይሁን እንጂ “ከፍትወት ፈተና” የበለጠ ሌሎች አደገኛ የሆኑ ልዩ ልዩ ፈተናዎች መኖራቸውን መዘንጋት የለብንም። ስለዚህ “በደካማው ሳምሶን” ላይ የፍርድ ድንጋይ ለመወርወር እንድፈር።

የሳምሶን ታሪክ በዚህ አባባቃም መጨረሻ ላይ በእመጸኛው ሰው ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ምህረትና ይቅርታ መታየት ቻለ። ሳምሶን ወህኒ ቤት እያለ ቀስ በቀስ ጸጉሩ ማደግ ጀመረ። ያ ብርቱና ጀግና ሰው እምነቱ እየታደሰ መጣ። ቀስ በቀስ ወደ እግዚአብሔር መመለስ በመቻሉ የእግዚአብሔር ፊቱን ወደ እርሱ መመለስ ቻለ። በጠላቶቹ የወደቀው

ጎይሉ እንደ ገና ነፍስ ይዘራል ብለው እልገመቱም ነበር። ስለ እግዚአብሔር ይቅርታ ጠላቶቹ ፍልስጤማውያን ምንም የሚያውቁት ነገር አልነበረም። በሚያሳዝን ሁኔታ ጎይሉን ያጣው ሞት ሳምሶንን እግዚአብሔር እንደ ገና ስለ ንበኘው ጎይሉ ተመለሰበት። መተላለፉን የተረዳው ሳምሶንን የጎይል ሁሉ ምንጭ ወደ ሆነው ጌታ እውነተኛ የንስህ ጩኸት አሰማ። “ልዑል እግዚአብሔር ሆይ! እባክህ አለበኝ! አምላኬ ሆይ! እባክህ አንድ ጊዜ ጎይሉን መልሰልኝና ፍልስጤማውያን ዐይኖቼን ሰላወጡ አንድ ጊዜ ብቻ አንድበቀላቸው አድርገኝ ብሎ ጸለየ” (መሳ. 16+28)። ይህን ጸሎት ከጸለየ በኋላ “ሕንጻውን ደግፈው የያዙትን ሁለቱን መካከለኛ ምስላዎች ጨበጠ፤ በአንድ እጅ አንዱን ምስላት በሌላ እጅም ሌላውን ምስላት ከያዘ በኋላ ሕይወቱ ከፍልስጤማውያን ጋር ትለፍ ብሎ ጮኸ፤ በሙሉ ጎይሉም በገፋቸው ጊዜ ሕንጻው በአምስቱ ነገሥታትና እዚያ ባሉት ሁሉ ላይ ተደረመ” (መሳ. 16+29-30)። ሳምሶን በዚህ ወቅት በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከፍተኛ ደረጃ በመድረሱ ለእግዚአብሔር ዓላማ ሲል ራሱን እሳልፎ ከመስጠት ደረጃ ደርሶ ነበር። ሳምሶን ሕይወቱን ይጣ እንጂ የእግዚአብሔር ዓላማ እንደተፈጸመ እናውቃለን። “ሳምሶንም በሕይወቱ ላለ ከገደላቸው ይልቅ በሞተበት ጊዜ የገደላቸው በዙ” ይላል (መሳ. 16+30)። ሳምሶን በሕይወቱ ታላቅ እወዳደቅ የደረሰበት በሆነም መጨረሻ ላይ ይቅርታ ሳይሆነው የእግዚአብሔርን ፍቅር ማየት የቻለ ሰው ነው።

ደሊላ የሳምሶን ብቻ ሳይሆን የራሷም ጠላት ነበረች። ስለሆነም ሳምሶንን አጥፍታ ራሷም ጠፋች። “ሳምሶን በሕይወቱ ላለ ከገደላቸው ይልቅ በሞተበት ጊዜ የገደላቸው በዙ” ሲል ቁጥራቸው ምን ያህል እንደ ነበሩ ባናውቅም ደሊላን እንደሚጨምር ግን እንጠራጠርም የፍልስጤማውያን ነገሥታት በጠላታቸው ሰላምሶን ላይ ያገኙትን ድል ለማክበር

ባዘጋጁት ግብዣ ላይ የድላቸው ምክንያት የሆነችው ደሊላ እንደምትገኝ እርግጠኞች ነን። ደሊላ ቀደም ሲል የከራችውን እንክርዳድ መጨረሻ ላይ መሰበሰቧ እያሰደንቀንም ደሊላ በአጥፊነቷ አደገኛ በነበረው ባህሪ ተወዳዳሪ የማይገኝላት ቤት እንደነበረች በዘመናት ሁሉ የተነሱት ታሪክ ጸሀፊዎች የቆሸሸ ታሪክን ጽፈዋል። ለመሆኑ ደሊላ ይህን ዓይነት መልክ እንዲህ ዓይነት ክፉ ሕይወት እንዲኖራት ያደረጋት ምን ይሆን? እንደማንኛውም ህጻን እግዚአብሔር ፍጹም

እድርጎ የፈጠራት በመሆኗ ክፉ መሆን የቻለችው በእበቃቀሏ ሳይሆን በአስተዳደሩ እንደሆነ እናውቃለን። ደሊላ ያደገችው “የሞራል ለምጽ” (moral leprosy) በበዛበት አካባቢ ነው። ያወቀቻቸው “አማልክቶች” የረከሱና በፍትወት የተቃጠሉ ናቸው። አማልክቶቿ ሰውን ወደ በለጠ ጥፋትና እርኩስት የሚያስገቡ እንጂ ወደ በነነት የሚያስጠጉ አይደሉም።

ደሊላ የችግሯ ሌላው ምክንያት ከራሱ ከባምሶን የመጣ ነው። ሳምሶን “ከመንፈሳዊ ቤተ ሰብ” የወጣ ይሁን እንጂ መንፈሳዊነቱን በተግባር የሚተረጎም ሰው አልነበረም። ስለሆነም እርሷን በመስወጥ ፈንታ እርሷ ለወጠችው በባምሶንና በደሊላ መካከል ልዩነት ቢኖር እርሱ በሥጋ ጎይለኛ ሊሆን እርሷ ግን በከፋት ብርቱ ሴት መሆኗ ነው። ሳምሶን በእምነቱ ብርቱ ቢሆን ኖሮ እርሷን ብቻ ሳይሆን መላውን የአስራኤልን ሕዝብ ከባርነትና ከጥፋት አስከ መጨረሻው ማዳን ይችላል ነበር። ይሁን እንጂ ደሊላ አሸነፈችው ሴት ስተፈጥሮ ብዙ ጊዜ ወንድን የማሸነፍ ጎይል እንዳላት የታወቀ ነው። በማያምኑ ባሎቻቸው የመከራን ጽዋ እየጠጡ በእምነታቸው ጸንተው የቆሙ አማኝ ሚስቶስ ብዙዎች ሊሆኑ በማያምኑ ሚስቶቻቸው ምክንያት ግን ከመስናክል የሚተርፉ አማኝ ባሎች በጣም ጥቂቶች ናቸው። በወቅቱ ደሊላ የጣለችው ሳምሶንን ብቻ ሳይሆን መላ የአስራኤልን ሕዝብ ነበር። እርሷና ሕዝቦቿ አይሁዶችን በጣም ይጠሉና ይንቁ ነበር። ሕዝቧንና ወገኗን ለመርዳት ከፍተኛ ሚና ተጫውተች። የምትፈልገውን ዓይነት ውጤት ለማግኘት ምንም ነገር ለማድረግ ወደ ጎሳ አላለችም። “ወደድኩሽ” ብሎ ጭኗ ላይ የወደቀውን ሳምሶን ለምታገኘው ጥቅም ስትል አሳልፋ ሰጠችው። የመንፈስ ጥንካሬዋ ከባምሶን ጉልበት ይበልጥ ነበር። በሰው ጉልበት የማይሸነፈውን ያሸነፈች በመሆኗ በፍልስጥኤም ካሉት ሴቶች ሁሉ ትበልጥ ነበር። ንጢአት ትሠራ የነበረውም በሥውር ሳይሆን በግልጽ ነበር።

እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ የተለያዩ የተፈጥሮ ስጦታዎችን ሰጥቶናል። በነዚህ ስጦታዎቻችን ምን ልናደርግበት ወስነን ይሆን? ውብ እድርጎ የፈጠረውን ሰውነታችንን በፍትወት የተቃጠሉ አንዳንድ ሰዎች እንዲጫወቱበት አሳልፈን አንስጥ ይሆን? ክፉውን በመምረጥ ራሳችንን በራሳችን እናጠፋ ይሆን? ሁላችንም “የዘራውን መልስን የምናጭድ” መሆናችንን አንርሳ። በሥጋ ለንዘራት በሥጋችን የሚበሰብሰውን እናጭዳለን። በየትኛውም ዘመን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከመስመር እንዲወጡ የሚያደርጉ ሴቶች አይጠፉም። አጥፊነታቸው ከባድ የሚሆነው ማንነታቸውን ሸፍነው ሲቀርቡ ነው። በትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደነበሩ

መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። የትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተንኮ ለኞች በነበሩት ሴቶች ላይ ምንም ዓይነት እርምጃ ባለመውሰዳቸው ወቀሳ እንደደረሰባቸው አናውቃለን። “ነብይት ነኝ የምትሰጥን ሴት ኤልሳቤልን ችላ ብለህ ታግሠሃታል፤ እርሷም አገልግሮች እንዲሰጡና ለጣዓት የተሠዋ ምግብ እንዲበሉ በማስተማር እሳስታቸዋለች። ንስሐ እንድትገባ ጊዜ ሰጠ ጌት እርሷ ግን ከዝሙትዋ ንስሐ መግባትን አልፈለገችም” (ራዕይ 2+20-21)።

በሕዝቅኤል ዘመንም ሐሰተኛ የሆኑ ሴት ነብያት እንደነበሩ እና ውቃላን። ሐሰተኞች በሆኑ ሴቶች ነቢያት ላይ ሕዝቄል እንዲህ ሲል ትንቢት ተናገረ። “እናንተ ሴቶች ወዋላችሁ! በከንድ ላይ የሚደረግ አሰማት ትሰፋላችሁ፤ ርዣዥም የራስ መጠምጠሚያም ታበጃላችሁ፤ ይህንንም የምታደርጉላቸው በሌሎች ሰዎች ሕይወት ላይ ጎይል እንዲኖራቸው ለማድረግ አሰባችሁ ነው፤ የራሳችሁን ጥቅም ለመጠበቅ ስትሉ በሕዝቤ ላይ የማዳንና የመግደል ሥልጣን እንዲኖራችሁ ትፈልጋላችሁ። እፍኝ ንብሰ ወይም ቁራሽ እንጀራ ለማግኘት ብላችሁ አሳፋሪ ነገር በማድረግ በሕዝቤ ፊት ታዋርዳላችሁ፤ ይህም ማለት ሞት የማይገባቸውን ትገድላላችሁ፤ ሞት የሚገባቸውን ደግሞ በሕይወት እንዲኖሩ ታደርጋላችሁ፤ በዚህ ዐይነት በሕዝቤ ሐሰት ትናገራላችሁ፤ እነርሱም የሐሰት ወሬ የሚሰሙ ሰለሆኑ ያምኑላችኋል” (ሕዝ. 13+18-19)። በሕይወታችን ምን ልናደርግ እያስበን ይሆን? ግሩም አዕምሮተ ጠንካራ ሰውነት ሌላም ብዙ የተፈጥሮ ስጦታ እግዚአብሔር ሰጥቶናል። በምን ላይ አናውለው ይሆን? “እናንተ ግን ከፋትን ዘርታችሁ፤ ንጢአትን ለበሰባችሁ፤ ሐሰታችሁ ያሰገኘውን ፍሬ በላችሁ” (ሆሴ 10+13)።

የሕይወት ምሥክርነት..... ቁጥር 83

«ሱማዊት»- አገልግሎት ማስፈጸሙን ብቻ ለሚመለከት

የእግዚአብሔር ሚዛን ውስጣዊ ሕይወታችንን ይመዝናል

በብሉይ ኪዳን ዘመን አንዲት ታላቅ ሴት በሱም እንደነበረች መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «አንድ ቀንም እንዲህ ሆነች ሌላው ወደ ሱም አለፈች በዚያም ታላቅ ሴት ነበረች» (2 ነገ. 4+8)። ሰው «ታላቅነቱ» በምን ይለካል? የሚለካው ማን ነው? በተለያዩ ሰዎች ሲለካው ውጤቱ እንደለዚው ይለያያል። የሚጠሉት ሰዎች ሲመዝኑት ያሳንሱታል፤ የሚወዱት ደግሞ ከሆነው በላይ ትልቅ አድርገው ያቀርቡታል። ሰው ራሱን በራሱ ሲመዝን ደግሞ ከሚገባው በላይ ያተልቀዋል፤ ወይም ያሳንለዋል። ታዲያ ትክክለኛው እኛነታችን የሚታወቀው እንዴት ነው? ሰው ትክክለኛው ማንነቱ የሚታወቀው በእግዚአብሔር ሚዛን ሲመዘን ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሰውን የሚመዝንበት የራሱ ሚዛን አለው። ይሄ ሚዛን እንደ ሰው ሚዛን ፈጽሞ አይሳሳትም። ትልቁን «ትንሽ» ትንሹን «ትልቅ» ብሎ አይጠራም። እንደ ጊዜው ሁኔታ ከፍና ዝቅ ሳይል፤ እውነቱን ይናገራል። ሳይሳየን ብቻ ሳይሆን ወደ ውስጥ ዘለቅ ብሎ በመግባት በሰው ልብ ውስጥ ያለውንም ይመዝናል። ከእኩ የሚወጣውን ቃል ብቻ ሳይሆን በልቡ ውስጥ የሚያስበውን አሳብ ጭምር ይመዝናል። የሚናገረውን ብቻ ሳይሆን ድርጊቱንም ጭምር ይመዝናል። ሱማዊቷ «ታላቅ ሴት» የተባለችው ሰው በሚመዝነው ዓይነት ሚዛን ተመዝና ሳይሆን በራሱ በእግዚአብሔር ሚዛን ተመዝና ነው። ይህኛን ሴት መጽሐፍ ቅዱስ «ታላቅ ሴት» ያላት።

(1.1) በክብሩት ወግደ ወብት (ቁንጅና) አይደለም

ቆንጆ መሆን ክፋት የለውም። በዘመናችን ብዙ የቁንጅና ውድ ድር ይደረጋል። እሸናፊ የሆኑት ሴቶች በተለይ በእግዚአብሔር ብዙ ሽልማት ያገኛሉ። ውድድሩን የሚያዘጋጁት ሰዎች ያሳበተዋሉት ነገር ቢኖር፤ እሸናፊዎቹ ቁንጅናቸውን ያገኙት ለፍተው ሳይሆን፤ ውብ እድርጎ ከሠራቸው እምሳክ የተሰጣቸው መሆኑን ነው። በመሠረቱ በቁንጅና ውድድር ላሸነፈ ሽልማት የሚበጥ ከሆነ፤ ተሸላሚዎቹ ሰዎች ሳይሆኑ፤ ውብ እድርጎ የሠራቸው (የፈጠራው) እግዚአብሔር መሆን ነበረበት። በዓለም ላይ በጣም ቆንጆ የተባሉ ሴቶች አብዛኛዎቹ ቁንጅናቸው ከላይ እንጂ ከውስጥ የሆነ አይደለም። «ከሊዮጋትራ» በቁንጅናዋ ተወዳዳሪ የሌላት ሴት እንደነበረች ታሪክ ይመሰክራል። ይሁን እንጂ፤ «ታላቅ» ሴት ብሎ አይጠራትም። ሱማዊቷ እንደ «ከሊዮጋትራ» በቁንጅናዋ የምትደነቅ አልነበረችም። ነገር ግን፤ መጽሐፍ ቅዱስ «ታላቅ» ሴት ብሎ ይጠራታል። «ታላቅ» ተብላ የተጠራችው በውስጣዊው ውበቷ እንጂ በውጪያዊው እንዳልነበረ ግልጽ ነው። እኔና እናንተ ምን ዓይነት ቁንጅና ወይም ውበት እንደሚያስፈልገን ሐዋርያው ጴጥሮስ ሲጽፍ እንዲህ ይላል። «የእናንተ ውበት ጠጉርን በመሠራት፤ የወርቅ ጉትቻን በማጠልጠል፤ የክብር ልብስ በመልበስ በውጭ ከተገኘ ጊጥ አይሁንን ነገር ግን ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የክብር በሆነና በማይጠፋው ጊጥ በገርነትና በጭምትነት መንፈስ ያረጠው በልብ ተሰውሮ የሚገኘው ውስጣዊ ሰውነት ይሁን» (1 ጴጥ. 3+3-4)።

(1.1) በሕብረተሰቡ መካከል ሥልጣን አይደለም

በሕብረተሰብ መካከል «ሥልጣን» መያዝ ክፉ አይደለም። ብዙ ሰዎች በሕብረተሰቡ መካከል በሚኖራቸው ሥልጣን ምክንያት የሚያገኙትን ገንዘብና ክብር በማሰብ ሥልጣን ለመያዝ ከፍተኛ ትግል እንደሚያደርጉ ግልጽ ነው። የሥልጣን ጥማታቸው ከፍተኛ በመሆኑ፤ የሚፈልጉትን እንዳያገኙ በመንገዳቸው የቆሙ የሚመሰሟቸውን ሁሉ ጨፍልቀው ለማለፍ ወደ ጌሳ አይሉም። እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የሚፈልጉትን «ሥልጣን» የሚይዙት ከፍተኛ መሰዋዕት ከፍለው፤ የብዙዎችን ሕይወት አጥፍተው፤ እንዲሁም ሴትና ትዳር አፍርሰው ነው። በሰው ዘንድ «ታላቅ» ይምሰሉ እንጂ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቁ ናቸው። ኤልሳቤጥ የንጉሥ አክዓብ

ሚሰት በመሆኗ በነበረችበት ሕብረተሰብ ውስጥ እንዲትንግሥት ሊኖራት የሚገባውን ከፍተኛ ሥፍራ የያዘች ሴት ነበረች። በእግዚአብሔር ዓይን ስትታይ ግን የተበላሸ ሥነ ምግባርና የበለዘና ያደፈ ሕይወት የነበራት በመሆኗ በእግዚአብሔር ፊት የተናቀች ሴት ሆነች። “ስለ ኤልሳቤጥም እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ራሳዋን በኢይዝራኤል ኩነት ውስጥ ውሾች ይበሉታል” (1ኛ ነገ. 21+23)። ያቺ የሱነም ሴት ግን በነበረችበት ሕብረተሰብ ውስጥ ጎልቶ የሚታይ ሥልጣንና ደረጃ ባይኖራትም እግዚአብሔር እውነተኛውን ማንነቷን መዝኖ “ታላቅ ሴት” ብሎጠራት።

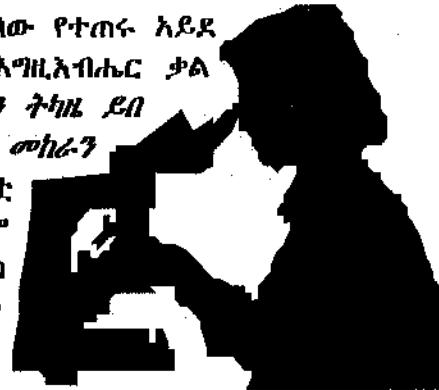
(1.ሐ) በዘራት ሀብትና ብልጽግና አይደለም

ባላቸው የሀብት ብዛት ስምን ያተረፉ ብዙ ሴቶች በዓለማችን ላይ እንዳሉ እናውቃለን። አንዳንዶቹ ሀብትን ያከማቹት ጤናማ በሆነ መንገድ ሳይሆን በመንጠቅና በመዝረፍና ከሞራል ውጪ የሆነ ተግባር በመፈጸም እንደሆነ ግልጽ ነው። ሀብታቸውን በትክክለኛው መንገድ ያገኙትም እንኳን ሲሆኑ በሀብት መበልጸጋቸው ብቻ “ታላቅ” እንደማያሰኛቸው የታወቀ ነው። ሱነማዊቷ በኑሮዋ ምንም ያልጎደላት ትሁን እንጂ እግዚአብሔር “ታላቅ ሴት” ያላት በሀብቷ ብዛት እንዳልሆነ ግልጽ ነው። ባላቸው ሀብት ይኩራና ስለነበሩት የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን አባሎች እግዚአብሔር “ታላላቅ ናችሁ” በማለት ፈንታ “ጎሰቋላና ምስኪን ድሃ” ይላቸዋል። “እኔ ሀብታም ነኝ፤ ብዙ ሀብት አለኝ፤ የሚጎድለኝ ምንም የለም ትላለህ፤ ነገር ግን ጎሰቋላ ምስኪን ድኻ ቆይቶ የተራቆትህም መሆንህን አታውቅም፤ ሀብታም ለመሆን በእሳት የተፈተነውን ወርቅ ከእኔ እንድትገዛ የራቁትትህን ሐፍረት ለመሸፈን ነጭ ልብስ እንድትለብስ ለግዮትም ዐይንህን እንድትሷል እመክርሃለሁ” (ራእይ 3+17-18)።

(1.መ) በአዕምሮ ችሎታዋ አይደለም

የሱነሟ ሴት “ታላቅ” የተባለችው የሚደነቅ የአዕምሮ ችሎታ የነበራት ሴት በመሆኗ አይደለም። “ታላቅ ሴት” የተባለችው በአዕምሮ

ትልቅነት አይሁን እንጂ ደካማ የሆነ እዕምሮ የነበራት ሴት እንዳልነበረች ግልጽ ነው። በዓለማችን ላይ ብዙ የሚደነቅ አዕምሮ ያላቸው ሰዎች አሉ፤ ይሁን እንጂ “ታላቅ” ተብሎ የተጠሩ አይደሉም። ስለ ምድራዊው ዕውቀት የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል። “ጥበብ በባዛ መጠን ትካዜ ይበዛል፤ ዕውቀትም በባዛ መጠን የባለ መከራን ያስከትላል” (መክ. 1+18)። ሱነማዊቷ ሴት ትልቅነቷ የተመሰከረላት የዓለም ዕውቀት ስለነበራት ሳይሆን የሰሰለሰ ልብና በእግዚአብሔር ዓላማ የሚመች ሕይወት ስለነበራት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ “ታላቅ” ሴት ያላት ለምንድነው?

(2.ሀ) ርህሩህ ልብ ያላት በመሆኗ

ይህቺ የሱነም ሴት ሁኔታዎችን ጠለቅ ብላ ማየት የምትችል ከፍተኛ ማስተዋል የነበራት የሌላው ሰው ረሀብተ ጥማትና ድካም የሚታያት (የሚለማት) ሴት ነበረች። ኤልሳቤ በሱነም ሲያልፍ “እንጀራ ይበላ ዘንድ ለመነቸው” (2 ነገ. 4+8)። ይህችን የሱነም ሴት “ታላቅ” ያሰኛት አንደኛው ምክንያት በርህራሄ የተሞላ ልብ ስለነበራት ነው። የሌላው ሰው ረሀብተ ችግርና የኑሮ ጥበት የሚለማው ሰው የሌላው ሰው ማጣት የሚቆረቆረው ሰው በእግዚአብሔር ሚዛን ሲመዘን “ታላቅ” ሰው ነው። ሰው አርሰ በርሱ በሚባላበት አንዱ የሌላውን ለመንጠቅና ለመዝረፍ በሚታገልበት ዓለም ውስጥ በመንጠቅ ፈንታ የራሱን ለመስጠት እጁን የሚዘረጋ ሰው ታላቅ ሰው ነው። እኔና እናንተ የእግዚአብሔር ልብ ደስ እንዲሰኝብን ከፈለግን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመኖር ከመረጥን የዘወትር ጸሎታችን “እግዚአብሔር ሆይ! በሕይወቴ ተስፋ የቆረጠ መሄጃ ያጣጥጠኝ የገባው መስዋዕት እድርጌ ካለኝ የማካፍሰው እባክህን ዛሬ አንድ ሰው ወደ እኔ ላክ” የሚል ይሁን። ያቺ ታላቅ የሱነም ሴት

ምን ብላ ትጽልይ እንደ ነበረ አናውቅም፤ ግን ዕርዳታ ልታደርግለት የምትችለው ሰው ሲያጋጥማት ዕድሉን ከመጠቀም ወደ ጊሳ እላለችም። ኤልያስ መራቡን አውቃ እቤቷ ገብቶ እንዲበላ ለመነችው።

እኔና እናንተ ብዙ ጊዜ በራሳችን ላይ ያተኮረ ሕይወት እንደምንኖር እናውቃለን። በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንዳናድግ እንቅፋት ከሚሆኑበን ምክንያቶች አንደኛው ይሄ ነው። “ራስን መውደድ” ጎጢአት እይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ “ባልንጀራህን እንደ ራስህ ወደድ” ሲልት ራስን በእግባቡ መውደድ ጎጢአት አለመሆኑን ማየት እንችላለን። ጎጢአት የሚሆነው ከመጠን በላይ ራሳችንን ሰንወድና ከራሳችን በሰተቀር ለሌላ ሰው ማለብ ስናቆም ነው። ለው ራሱን እንዲወድ የሚያደርገው የተፈጥሮ ሕግ አለው። ራሱን ስለሚወድ ለራሱ አስፈላጊውን ሁሉ ያደርጋል። እንዳይርበው ያበላዋል፤ ቆሽሾ አንዳይታይ ያጥበዋል፤ ደንቆሮ ሆኖ አንዳይቀር ያስተምረዋል። ራሱ ሳይበላ ሌላውን አያበላም፤ ራሱ ሳይለብስ ሌላውን አያለብም፤ ለራሱ ሳይጠነቀቅ ሌላውን አይጠነቀቅም። ራሱን የሚጠላት በአዕምሮው የታመመተ በትክክል ማሰብ የማይችል ሰው ብቻ ነው።

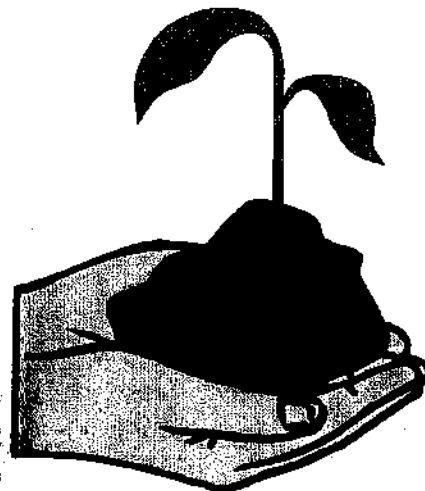
እኔና እናንተ “ርሀራሄን” ለብሰን አልተወለድንም። ይሁን እንጂት ሁላችንም “ርጉሩህ” እንድንሆን የሚያስችለን ተፈጥሯዊ ባህሪ አለን። በእግዚአብሔር አምላል ስለተፈጠርንት ርሀራሄ በውስጣችን አለን። “ርሀራሄ” በውስጣችን ሲኖር በጭንቀት በችግርና በመከራ ውስጥ የሚያልፉትን ወንድሞቻችንና እህቶቻችንን ለምላስ ብቻ ሳይሆን ተጨባጭ በሆነ መንገድ ለመርዳት እጆቻችንን እንዘረጋለን። የእግዚአብሔር ባህሪ በሕይወታችን እንዲታይ እኔና እናንተ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አለብን። በመንፈስ ቅዱስ ስንሞላ ባህሪያችን ይለወጣል። ጠንካራና ግዴላሽ የነበረው ልባችን ይለሰልሳል። መንፈስ ቅዱስ ልባችንን ሲያሰላሰው ስለ ወንድሞቻችንና ስለ እህቶቻችን በጎ የሆነውን የምናስብ ለበጎ ሥራ እጆቻችንን የምናነሳ እንሆናለን። መጽሐፍ ቅዱስ “ታላቅ” ወይም ባለሙያ ሴት ያላትን ዋጋ ሲገልጽ “ባለሙያን ግሰት ግን ሊያገኛት ይችላል? እርሱም ከከበረ ዕንቁ ይልቅ ወድ ናት” (ምሳ. 31፥10) ይልና ባለሙያ ያለኛትን ሲዘረዝር “...እድሾችና ለችግሮች ትላግላለች...” ይላል (ምሳ.31፥20)።

(2.ለ) በሌላው ላይ ያለው ጸጋ የሚታያት በመሆኗ

የሱሃሂ ሴት ኤልሳቦ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆነ አወቀች። ትክክለኛ ሚዛንና ማሰተዋል ስለ ነበራት የኤልሳቦን ማንነት በግልጽ ማየት ቻለች። “ለባልሞ” ይህ በእኛ ዘንድ ሁልጊዜ የሚያልፈው ቅዱስ የእግዚአብሔር

ሰው እንደ ሆነ አውቃለሁ” አለችው (2 ነገ. 4፥9)። ይህኛ ሴት ኤልሳቦ ትንቢት ሲናገር እልሰማችም፤ በአደባባይ ቆሞ ሲያበተምር አላዳመጠችም፤ ያደረጋቸውን ተአምራት የማየት ዕድል አላጋጠማትም። ታዲያ ኤልሳቦን “ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው እንደ ሆነ አውቃለሁ” ያለችው ምን ዓይነት ምልክት አይታ ይሆን? እግዚአብሔር በኤልሳቦ በኩል ሊሰማት ያስበውን ታላቅ በረከት መቀበል እንድትችል መንፈሳዊ ዓይኗን ስለ ከፈተላት ብቻ ነው።

ዛሬ የእኔና የእናንተ ትልቁ ችግራችን በወንድማችን ወይም በእህታችን ሕይወት ውስጥ ጌታ ያበቀመጠውን ጸጋ፣ ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ስጦታ ማየት አለመቻላችን ነው። በዚህ ምክንያት በወንድማችን ወይም በእህታችን አማካኝነት ጌታ የሚልክልንን በረከት ሳናገኝ እንቀራለን። እግዚአብሔር በሌሎች ወገኖቻችን ውስጥ ያኖረውን ታላቅ ጸጋ ወይም ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ስጦታ ለማየት እኔና እናንተ ልዩ የመገለጥ ስጦታ አያስፈልገንም። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን በነጻነት እንዲፈስ ሰንፈቅድለት፣ በሌላው ሰው ሕይወት ውስጥ ያለው በጎ ነገር በግልጽ እንዲታየን ይሆናል። አማኞች በእግዚአብሔር ሴት ውስጥ ሁሉም የአገልግሎት ድርሻ አላቸው። “እካልም አንድ እንደ ሆነ ብዙም ብልቶች እንዳሉበት ነገር ግን የእካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ አንድ እካል እንደ ሆኑ ክርስቶስ ደግሞ እንዲሁ ነው” (1 ቆሮ. 12፥12) ይላል። እውሎስ በእግዚአብሔር ሴት ውስጥ የሁሉም አማኝ አስፈላጊነት የበለጠ እንዲገባን በእካል ውስጥ ያሉት ብልቶች እርስ በርሳቸው ያላቸውን ግንኙነትና የሚሰጡትንም አገልግሎት ይገልጻል (1 ቆሮ. 12፥12-25)። እካል አንድ ነው፤ ግን ብዙ ብልቶች አሉት። የእካል ብልቶች ብዙ ቢሆኑም የሚያገለግሉት በአንድ እካል ውስጥ ነው። ብልቶች ሕይወት የሚኖራቸው እርስ በርሳቸው የተያያዙ እንደሆነ ብቻ ነው። ምንም ያህል ጠንካራ ብልት ቢሆን ከሌላው እካል ከተቆረጠ ምንም መሥራት አይችልም። ከነጭራሹ ይሞታል።

እኛም በተፈጥሮአችን የተለያየን ብንሆንም በክርስቶስ ውስጥ አንድ እካል እንድንሆን እንድንጥምቀት ተጠምቀናል፤ አንዱን መንፈስ ጠጥተናል። እያንዳንዱ አባል፣ በእግዚአብሔር ሴት ውስጥ አገልግሎቱን መፈጸም

አለበት። የክርስቶስ አካል ማደግ የምትችለው፤ እያንዳንዱ ብልት ሰጦታውን በአግባቡ መጠቀም የቻለ እንደሆነ ብቻ ነው። ሁሉም ካላገለገሉ አካሉ ይጎዳል። ሁሉም የእገልግሎት ድርሻውን ካልፈጸሙ ቤተ ክርስቲያን አታድግም። ሁሉንም ሥራ አንድ በውኑ ወይም ጥቂት ሰዎች ብቻ መሥራት አይችሉም። ስለዚህ ሁላችንም የምናገለግለው አንዱን እግዚአብሔርን ከሆነ፤ የሌሎችን የጸጋ ሰጦታ አውቀን፤ በሰጦታቸው እንዲያገለግሉ ዕድል መስጠት አለብን። የሚያሳዝነው፤ እኔና እናንተ በሕይወታችን መንፈሳዊ ድርቀት ስላለብን፤ የሚታየን የወንድማችን ብርታቱ ሳይሆን ድካሙ ብቻ ነው። የሌላውን ሰው ብርታት ከማየት ይልቅ፤ ድካሙን የምንቆጥር፤ ጎጢአቱን የምንቆጥር፤ ጥቃቅኑን ድካም አጉልቶ በሚያሳይ መነጽር አተልቀን የምናይ ከሆንን፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ትልቅ ችግር እንዳለብን ማወቅ እንችላለን። ጳውሎስ “እንግዲህ ከዛሬ ጀምሮ እርስ በርሳችን እንፈራረድ፤ ይልቁን ግን ለወንድሙ እንቅፋትን ወይም ማሰናኪያን ማንም እንዳያኖርበት” (ሮሜ 14+13) በማለት ይመከረናል።

(2.ሐ) በመስጠት “መቀበል” እንዳለ በግዕዝ

ይህቺ ሴት ኤልሳብ “ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆነ” ማወቅ ብቻ ሳይሆን፤ በጎነትንም አሳየችው። ለባሷም “ትንሽ ቤት በሰገነቱ ላይ እንሥራ፤ በዚያም አልጋተ ጠረጴዛ ወንበርና መቅረዝ እናገርለት፤ ወደ እኛም ሲመጣ ወደዚያ ይገባል” አለችው (2 ነገ. 4+10)። ኤልሳብም ደግነቷን ተመልክቶ እንዲህ አላት፤ “እነሆ! ይህን ሁሉ አሳብ አለብሽልኝ፤ አሁንስ ምን ላድርግልሽ? ለንጉሥ ወይስ ለሠራዊት አለቃ ልንገርልሽ?” (2 ነገ. 4+13) አላት። ያቺ ሴት ለኤልሳብ ያን ሁሉ በጎነት ያደረገችለት ከእርሱ ምንም ዓይነት ነገር ፈልጋ አልነበረም። ስለዚህ ነው ኤልሳብ “ምን ላድርግልሽ?” ብሎ ሲጠይቃት “በዘመዶቼ መካከል በምናርበት በዚህ ሥፍራ ምንም የሚችግረኝ የለም ስትል መለሰችለት” (2 ነገ. 4+13)።

እግዚአብሔር ኤልሳብን ወደ እርሷ ቤት የመራው፤ ለኤልሳብ በረከት እንድትሆንለት ብቻ ሳይሆን፤ ኤልሳብም ለእርሷ በረከት እንዲሆንላት ነበር። ለረጅም ዘመን የቃተተችበት፤ ያለቀሰችበት፤ ከሴቶች ሁሉ ያነሰችበት፤ የተዋረደችበት አንድ ነገር ነበር። ያም መካንነቷ ነበር። ለምን ያህል ጊዜ እንዳለቀለች፤ ለምን ያህል ዘመን እንደጠበቀች አናውቅም። ይሁን እንጂ፤

“ከዚህ በኋላ ሊሆን አይችልም” ባለችበት ጊዜ፤ በሷ በሸመገለና የሩካቢ ሥጋ ግንኙነት መፈጸም በማይችልበት፤ ማህጸኗም ልጅ መሸከም በማይችልበት ጊዜ እግዚአብሔር እስባት። ተጠርታ በኤልሳብ ፊት በቆመችበት ወቅት “በሚመጣው ዓመት በዚህ ወራት ወንድ ልጅ ትታቀፈያለሽ” አላት (2 ነገ. 4+16)። ነገሩን ማመንና መቀበል ስላቃተት ኤልሳብን “አይደለም፤ ጌታዬ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ! ባሪያህን እንዳትዋሻት አለምንሃለሁ” (2 ነገ. 4+16) አለችው። ይሁን እንጂ፤ ኤልሳ እንዳላት ልክ በዓመቱ ወንድ ልጅ ወለደች።

እግዚአብሔር ዛሬም የእኔና የእናንተን ጉድለት ይሞላል። በሕይወታችን ለብዙ ዘመን የተመኘነውንና የጠየቅነውን “ከዚህ በኋላ አይቻልም፤ እይሆንም!” ብለን የደመደምነውን ነገር፤ ባልጠበቅነው በዓትና ጊዜ ያደርግልናል። የሚያሳዝነው፤ ብዙዎቻችን እግዚአብሔር በረከትን ወደ ሕይወታችን እንዴት እንደሚያመጣ የማናውቅ መሆናችን ነው። የእግዚአብሔርን በረከት መቀበል ሁልጊዜ ጎሳፊነት አለበት። በመጀመሪያ “መስጠትን... መተውን” ይጠይቃል። ጌታ ብዙ ጊዜ “እንካ!” ከማለቱ በፊት፤ “አምጣ!” ይላል። የዚህ ምስጢሩ ካልገባን “እሺ! እንካ” በማለት ፈንታ፤ “የለኝም! ለራሴም አይበቃኝም” እንላለን። “እሺ!” እንጂ፤ “እምቢ!” በማለት ውስጥ ጌታ ምንጊዜም እንደማይሠራ ማወቅ አለብን።

በእስራኤል ምድር ከፍተኛ ረሀብ በነበረበትና እናቶች ልጆቻቸውን ቀቅለው በሚበሉበት ክፉ ዘመን፤ በሰራጥታ ውስጥ የምትኖር አንዲትን ባልቲት ከክልጇ እግዚአብሔር ሊረዳት ስላሰበ ኤልያስን ወደ እርሷ እንደላከው እናውቃለን። እግዚአብሔር ኤልያስን የላከው፤ ከእርሷ በረከትን እንዲያገኝ ብቻ ሳይሆን፤ እርሷም በእርሱ ምክንያት በረከትን እንድታገኝ ነበር። “እንቺ!” ከማለቱ በፊት “አምጧ!” አላት። “የምጠጣው ጥቂት ውሃ በጽዋ ታመጭልኝ ዘንድ አለምንሻለሁ አላት። ውገም ልታመጣለት በዚያች ጊዜ ወደ እርሷ ጠርቶ ቁራሽ እንጀራ በእጅሽ ይዘሽ ትመጧ ዘንድ አለምንሻለሁ” አላት (1 ነገ. 17+10-11)። ጊዜው የረሀብ ዘመን ስለነበረ፤ ኤልያስ የጠየቀውን ለመስጠት ከባድ ነበር። ልቧ ቅን ሆኖ ልትረዳው ብትፈልግም፤ ጥያቄው ከአቅሟ በላይ ስለነበረ፤ “አምላክህ ሕያው እግዚአብሔርን! በግድጋ ካለው ከእፍኝ ዱቄት፤ በማሰርም ካለው ከጥቂት ዘይት በቀር እንጀራ የለኝም፤ እነሆም ገብቼ ለእኔና ለልጄ እጋግረው ዘንድ በልተኛውም እንሞት ዘንድ ጥቂት እንጪት እሰበሰባለሁ” አለችው (1 ነገ. 17+12)። ያቺ ሴት እግዚአብሔር “እሺ!” እንዲላት ከፈለገች፤ “አድርጊ” የሚላትን በእምነት ማድረግ ነበረበት። “ኤልያስም

አላት፣ አትፍሪ ይልቅስ ሂደሽ እንዳልሸው አድርጊ፤ አስቀድመሽ ግን ከዳቄቱ ለእኔ ታናሽ እንገታ አድርገሽ አምጥልኝ፤ ከዚያም በኋላ ለአንኛና ለልጅሽ አድርጊ የአስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ለምድር ላይ እግዚአብሔር ዝናብ እስከሚሰጥበት ቀን ድረስ፣ ዳቄቱ ከግድጋዝ አይጨርስም፤ ዘይቱም ከማስሮው አይጎድልም። አላት (1 ነገ. 17+13-14)።

ኤልያስ ያቺን ምስኪን ሴት በዚያ በከፋ ጊዜ ያንን የመሰለ ጥያቄ የጠየቃት “ራስ ወዳድ” ሆኖ ላይሆን በመጣል፣ ራሱን በመተው ውስጥ፣ እግዚአብሔርን “እሺ!” ብሎ በመታዘዝ ውስጥ በረከት እንዳለ ሰላወቀ ብቻ ነው። እርሷም በእምነት የተጠየቀችውን አደረገች። በተሰፋው ቃል መሠረትም የእግዚአብሔርን ቸርነት እየች። ያላትን በመስጠቷ “መቀበል” ቻለች። እኔና እናንተም መልስ ሳጣንለት ጥያቄያችን ሁሉ መልስ ለመስጠት ሲፈልግ፣ እግዚአብሔር አንድ ነገር እንድናደርግ አንዳንድ ሁኔታዎችን በፊታችን ያደርጋል። “አድርጉ!” የሚለንን በናደርግ፣ ለሌላው ሰው በረከት ስንሆን፣ በረከቱን ያፈሰልናል። ያቺ የሱሃም ሴት እግዚአብሔር ዓይኗን ከፍቶላት በሠራፏ ሁልጊዜ የሚያልፈውን ኤልሳስን አይታ ለሥጋው፣ ለአዕምሮውና ለመንፈሱ የሚያስፈልጉትን ነገሮች ሲታመቻችለት፣ እግዚአብሔርም የተዘጋውን ማሕጸኗን “ይሆናል” በማይባልበት ወቅት ከፈተላትና ወንድ ልጅ አስታቀፋት። ዛሬ እግዚአብሔር እኔና እናንተን በጎ እንድናደርግለት ሰው ብድራትን ሳንጠብቅ ለሰጥ ነገር እጆቻችንን ካሳንጥ እግዚአብሔር በበረከቱ ይሞላናል። የእግዚአብሔር ሕግ እንዲህ ይላል “ሰጡ፤ ለእናንተም ይሰጣችኋል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ እንዲሁ ይሰፈርላችኋል፤ እንዲያውም በጥሩ መስፈሪያ ታምቆና ተጠቅጥቆ እስኪትረፈረፍ ድረስ ተሰፍሮ ይሰጣችኋል” (ዮሴፉ. 6+38)።

(2.መ) የእምነት ሴት በመሆኗ

ለዚያች የሱሃም ሴት እግዚአብሔር በገባላት ተስፋ መሠረት በዓመቱ ወንድ ልጅ አስታቀፋት። የእግዚአብሔርን ተአምርና ድንቅ ሥራ በዓይኗ እየች። ከዚህ በኋላ ባጋጠማት ዕድል ሁሉ ስለ እግዚአብሔር ድንቅ ሥር በሰፊው መሰከረች። ሕጻኑም አደገ። ብዙ ዘመን የጠበቀችው የተመኘችው ስለ ነበረ በሙሉ ዓይኗ ለማየት እንኳን ትላባለት እንደነበረ እንገምታለን። ልጇን ባየች ቁጥር የእግዚአብሔርን ፍቅር ታይ ነበር። አንድ

ቀን ያ ሕጻን ተለቅ ሲል ወደ አባቱ እርሻ መጣ። ባልታወቀ ምክንያት ራሱን አመመውና አባቱን “እራሴን! እራሴን!” አለው። እባትየውም “ሎሌ ውን ተሸክመህ ወደ እናቱ ውለደው አለው። በጉልበትሞም ላይ እስከ ቀትር ድረስ ተቀመጠ፤ ሞተም” (2ኛ ነገ. 4+19-20)። ከጥቂት ሰዓት በፊት የዓይኗ ማረፊያ፣ የልቧ ተስፋ የነበረው ልጇ በድን ሆነ። በእናት ክንዴ ብትታቀፈውም፣ ሲጠባ ባደገው ጡቶቿ መካከል ብታሳርፈውም፣ ዕንባ ባቀረሩና በርሀራሄ በተሞሉ ዓይኖቿ ብታየውም፣ በጣም ብትወደውም፣ ልጇን ከሞት ልታስጥለው አልቻለችም።

ልጇ እንደታቀፈችው ሬሳ መሆኑን በታይ፣ ሬሳ ታቅፎ መቀመጡ ምንም ጥቅም እንደሌለው በመረዳት፣ ረጋ ብላ ልጇን “አውጥታ ለኤልሳስ በተሠራው ክፍል በማስገባት በአልጋው ላይ አስተኛቸው፤ በሩንም ዘግታበት ተመልሳ ሂደች” (2ኛ ነገ. 4+21)። ልቧ በእምነት የተሞላ ስለነበረ፣ አልተደናገጠችም ነበር። የማይቻለውን የሚቻል አድርጎ ልጅ ያስታቀፋት አምላክ፣ ልጅ የሰጣት ለአጭር ጊዜ ብቻ እንዳልሆነ በፍጹም ልቧ ታምን ነበር። የተዘጋውን ማሕጸኗን የከፈተ ጌታ ሁኔታን እንደሚለውጥ፣ የሞተን እፈላ ከሞት እንደሚያስነሳ ሙሉ በሙሉ ታምን ነበር። ሬሳ ታቅፎ “እዩዩ!” ማለቱ እንደማይጠቅም ሰላመነች፣ “በእግዚአብሔር ሰው አልጋ ላይ አጋደመችው፤ በሩንም ዘግታበት ወጣች” (2ኛ ነገ. 3+21)። ተጨንቃ ማስጨነቅ የማትፈልግ ሴት መሆኗ፣ ሌላው ቀርቶ ለባሏ እንኳን የልጇን መሞት እልነገረችውም ነበር። “ባሏንም ጠርታ ወደ እግዚአብሔር ሰው በፍጥነት ደርሼ እመለስ ዘንድ አንድ ሎሌና አንድ አህያ ሳክልኝ” አለችው። እርሱም የሆነውን ሰላወቀ፣ “መባቻ ወይም ሰንበት ያይደስ ዛሬ ለምን ትሂጁበታለሽ? አለ። እርስዎም ደሀና ነው አልችው።” በእግዚአብሔር የሚታመን ሰው ይህን የመሰለ “እርፍ” ያለ መንፈስ አለው። እርሱ ማድረግ የማይችለውን ነገር በእግዚአብሔር እግር ሥር ካስቀመጠ በኋላ፣ ተአምር መሥራቱን ለእግዚአብሔር ይተውለታል። በእግዚአብሔር ላይ ከፍተኛ እምነትና ትምክህት ስለነበራት፣ ቢሞት እንኳን ከሞት ሊያስነሳው አንደሚችል በማመን፣ ፍርሃትና ጭንቀት በውስጧ አይታይም ነበር። “እግዚአብሔር መድኃኒቱ ነው፤ በእርሱ ስለሞተግመን የሚያስፈራኝ ነገር የለም፤ እግዚአብሔር መድኃኒቱ ስለሆነ፣ ገይልና ብርታትን ያጎናጽፈኛል” (ኢሳ. 12+2)። በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ላይ የተዘረዘሩት ታላላቅ መንፈሳዊ አባቶች “ታላቅ” ያለኛቸው፣ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ ያበገኘላቸው “ታላቅ የእምነት ሰዎች” መሆናቸው ነበር። “እምነት” በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ እንዳለው የምንገነዘበው ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንደ

ማይቻል መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ስለሚናገር ነው። “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለግት አይቻልም።” (ዕብ. 11+6)። ያቺ የሱነም ሴት የእምነት ሴት በሰነበረች በእግዚአብሔር ፊት “ታላቅ” ሆና ታየች።

(2.ሠ) መልካም እናት በመሆኗ

የሱነም ሴት በስው ሚዛን ስትመ ዘንተ ጎልቶ የሚታይ ታሪክ “ታላቅ” የሚያስኛት የተፈጥሮ ችሎታ እንዳላት ሆና አትታይም። በእግዚአብሔር ሚዛን ስትሰካ ግን የእግዚአብሔርን ልብ የነች “ታላቅ” ሴት ነች። በዓለም ላይ ስለጆቻቸው መስዋዕት ከከፈሉት ስለጆቻቸው ዕድገትና መሻሻል ከፍተኛ አስተዋጽኦ ካደረጉት ከሚደነቁ እናቶች መካከል ይህቺ የሱነም ሴት አንደኛዋ ነች። ልጇንና ባሏንና ትዳሯን የምትወድ ሴት እንደነበረች አንጠራጠርም። በሴቷ ውስጥ የሚጠበቅ ትን የዕለት ተግባሯን ከመፈጸም በስተቀር ሌላ ሰው ዓይን የሚደነቅ ነገር ስታደርግ አናይም። ይሁን እንጂ የማይታየውን ማየት የሚችል ጌታ “ታላቅ” ሴት እንደነበረች ይመስከርላታል።

ባለሙያን ሴትና ሴቷንና ትዳሯን የምትወድ ሴት ዋጋዋ ታላቅ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል። “ባለሙያን ሚስት ማን ሲያገኛት ይችላል? እርሱዋ ከከበረ ዕንቁ ይልቅ ውድ ናት” (ምሳሌ 31+10) ይላታል። “ከከበረ ዕንቁ ይልቅ ውድ ናት” የተባለችው ሴት ምን ዓይነት ባህሪ እንዳላት ተግባሯ ምን ዓይነት እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይዘረዝራል (ምሳሌ 31+12-31)። እግዚአብሔር እኔና እናንተን ከሚለክሰት መስኪያው እንደኛው ስወሰነልን አገልግሎትና ባስቀመጠን ሥፍራ ታማኞች ሆን መገኘታችን ነው። “ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው፤ ከሁሉ በሚያንስም የሚያምጽ በብዙ ደግሞ አመፀኛ ነው” (ዮሴፉ. 16+10)። አንዳንድ ሴቶች “የአደባባይ አገልግሎት” በቀላሉ ሲሰባቸው ይታያሉ። እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጎሳፊነት ይኸውም ለሴታቸው ለልጆቻቸው አስፈላጊውን ጥንቃቄ በማድረግ ፈንታ “አገልግሎት አሰብኝ” ብለው ሴታቸውንና ትዳራቸውን ችላ ብለው በየሥፍራው ሲባክኑ ማየት

በዘመናችን አዲስ ነገር አይደለም። “በአገልግሎት ስም” መባከናቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ የሚያሰጣቸው ይመስላቸዋል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር መስኪያው ያ አይደለም። በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ስንቀርብ “ምን ያህል ሠራችሁ?” ብሎ አይጠይቀንም። የሚጠይቀን “ባሠማራኋችሁ (በስቀመጥኋችሁ) ሥፍራ በታማኝነት የተጠራችሁበትን ዓላማ ፈጽማችኋል?” ብሎ ነው። “ምን ያህል ታዋቂ ነበራችሁ? ምን ዓይነት የአገልግሎት ሥልጣን ነበራችሁ?” ብሎ አይጠይቀንም። በስዎች ዓይን “ታላቅ” መሰሰው የማይታዩ ጌታ ባስቀመጣቸው ሥፍራ ግን ታማኞች ሆነው የተገኘትን እግዚአብሔር በክብሩ ሙሳት በሚገለጽበት ቀን ያከብራቸዋል።

አንድ ጊዜ ዳዊትና ተከታዮቹ ወደ ጴቅላግ ሲመለሱ አማሌቃ ውያን መጥተው ጴቅላግን በእሳት እቃጥለዋት ደረሱ። ሚስቶቻቸውንና ልጆቻቸውን ተማርከው እንደሄዱ ተረዱ። የዳዊት ተከታዮች በሁኔታው በማዘን ለማልቀበ ገይላ እስኪያጡ ድረስ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ። የአዝቡ ልብ በጣም ተቆጥቶ ስሰነበረ ዳዊትን ለመውገር ፈልገው ነበር። ዳዊት ግን ልቡን በእግዚአብሔር ላይ እንዳበረታ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ዳዊትም የአቢሚሊክን ልጅና ካህኑን አብያታርን ጦርቶ የአማሌቃውያንን ሠራዊት ፍለጋ ልሂድን ብሎ ጠየቀው። ስድስት መቶ ሰዎች መርጦ ይዞ ሄደ። ሁለት መቶዎቹ በጣም ሰለደከማቸው ዕቃ እንዲጠብቁ ትተዋቸው የተቀሩት አራት መቶዎቹ ወደ ጦርነት ሄዱ። ጦርነቱን አሸንፈው በድል ሲመለሱ ሰውጊያ ከሄዱት ከአራት መቶዎቹ መሐል ጥቂቶቹ “ሁለት መቶዎቹ ከእኛ ጋር ምርክ መካፈል የሰጣቸውም” አሉ። ዳዊት ግን እንዲህ አላቸው “ወንድሞቼ ሆይ! የጠበቀን በእኛም ላይ የመጣውን ጭፍራ በእኛችን አሳልፎ የሰጠን እግዚአብሔር በስጠን ነገር እንዲህ አታድርጉ፤ ይህንን ነገር ማን ይለማችኋል? ነገር ግን የተዋጉትና ዕቃውን የጠበቁት ዕድል ፈንታ እኩል ይሆናል” (1. ሳሙ. 30+23-24)። ዳዊት እንደ እግዚአብሔር የሆነ ልብ ስለነበረው “የተዋጉትና ዕቃውን የጠበቁ” እኩል ይሆናሉ አሰ።

ዛሬ ሲሰብኩት ሲያስተምሩት ሲዘምሩት ሲያስተዳድሩ የማይታዩ “የአደባባይ አገልግሎት” የሌላቸው ብዙ ሴቶች አሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር በሰጣቸው ትዳር ላይ ሆነው በምሳሌ 31 ላይ ቁንጅናዋ እንደተዘረዘረው ባለሙያ ሚስት በታማኝነት የዕለት ተግባራቸውን ይፈጽማሉ። ከዚህ መካከል በአገልግሎታቸው በዓለም ዙሪያ የታወቁት የቢሊ ግራሃም ሚስት ናቸው። እኚህ ሴት ሌላው ቀርቶ ባላቸው ከሚሰብኩበት መድረክ

ላይ እንኳን ተቀምጠው የታዩ አይደሉም። በአገልግሎት ጦር ሜዳ አል ተሰለፉም። ይሁን እንጂ ተሳታፊ እንዳየነው ታሪክ፣ “ዕቃ ጠባቂ” እንደነበሩት እንደ ሁለት መቶዎቹ ስለሆኑት ከቢሊግራሃም ጋር ዕድል ፈንታቸው እኩል ይሆናል።

የዲ. ኤል. ሙዲ እናት የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ከተለያዩ አሜሪካ ግዛቶች የመጡ ታላላቅ ሰዎች ተገኝተው ነበር። ብዙዎች ተራ ስተራ እየተነሱ ስለ ዲ. ኤል. ሙዲ እናት የሚያውቁትን ተናገሩ። መጨረሻ ላይ ዲ. ኤል. ሙዲ “ጥቂት ቃል መናገር እፈልጋለሁ” ብለው ተነሱ። የሬሳ ሣጥን ውስጥ የነበረውን የእናታቸውን አስከሬን እያዩት “ውድ እናቴ! በዓለም ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ የበለጠ ነገር ያደረግሽልኝ አንቺ ነሽ! ብሉን ቀዥቃዣና የማረጋገጥ ልጅ በአገርኩበት ዘመኔ በእኔ ላይ ከፍተኛ እምነት ነበረሽ። በጌድኩበት ሥፍራ ሁሉ ተከተልሽኝ! ጸለይሽልኝ! ፍቅርሽን አሳየሽኝ። ውድ እናቴ! ከእንቺ ዕዳ በቀር የማንም ዕዳ የለብኝም” አሉ። አዎን! የሙዲ እናት እንደ ልጃቸው ለሚሊዮን ሰው አልሰበኩም። በዓለም ዙሪያ ለአገልግሎት አልዘፍንም። መጽሐፍ አልጻፋም። ነገር ግን በታማኝነት “የሙዲ እናት” ሆነው “የእናትነት ተግባራቸውን” ጥሩ አድርገው ፈጸሙ። የሙዲ እናት በመጨረሻው ቀን በእግዚአብሔር ክብር ፊት ሊቆሙት ባዶ እጃቸውን ሆነው ሳይሆን በዓለም ዙሪያ የታወቁትን በሚሊዮን ለሚቆጠሩት ሰዎች የሰበኩትን ልጃቸውን “ሙዲን” ይዘው ነው። “ይኸውልህ! ኮትኩቼ እንዳላድገው አደራ የሰጠሽኝን አገልጋይህን! አደራዬን ጠብቄአለሁ! የም ችለውን ያህል በታማኝነት የእናትነት ግዴታዬን ፈጽሜአለሁ” ይሉታል። በእግዚአብሔር ፊት ሙዲ ከሚያገኙት ክብር ያላነሰ ክብር እንደሚያገኙ አልጠራጠርም።

“የአደባባይ ሴት” እንድትሆኑ እግዚአብሔር መርጧችሁ እንደሆነ ከፋት የለውም! እግዚአብሔር ይመሰገን። እግዚአብሔር የሰጣችሁ ጎሳፊነት መልካም እናት መልካም ሚስት ሆናችሁ እንድትኖሩ ከሆነ ግን በም ታደርጉት ነገር ደስ ይበላችሁ እንጂ ትንሽ የሆናችሁ መስሎ አይለማ ችሁ። በየቀኑ ቢታችሁ ውስጥ የምታከፍውኑት ሥራ የሚያስጨበጥብላችሁት መዳሊያ የሚያስጣችሁት ዝነኛ የሚያደርጋችሁ ሥራ ሳይሆን ይችላል። ይህ ሥራ የልጆቻችሁን የሽንት ጨርቅ መቀየር መቀቀል የቤተሰባችሁን

ቆሻሻ ልብስ ማጠብ ይሆናል። በእግዚአብሔር ፊት ግን ትልቅ ቦታ የሚሰጠው ነው። ይህን የምታደርጉት ደስ ሊላችሁ ቢመቻችሁ ባሎቻ ችሁ ጥሩ ቢሆኑላችሁ ልጆቻችሁ ሊታዘዟችሁ በወር ወይንም በሁለት ወር እንድ ጊዜ ብቻ የምታደርጉት ሳይሆን ቀኑን ሳምንቱን ውሩን ዓመቱን በሙሉ ሊሆን ይገባል። “ታላቅነታችሁ” በእግዚአብሔር ፊት የሚ ለካው በተሰማችሁ ጎሳፊነት ሳትታክቱ እስከ መጨረሻው ያገለገላችሁ እንደ ሆነ ብቻ ነው። ዛሬ ብዙ እህቶቻችን ትዳር ልጆች ያላቸው ቤታቸውን ችላ ብለው “አገልግሎት እለኝ” በማለት ከእንዱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላው ቤተ ክርስቲያን እየዞሩ ትንቢት በመተንበይ የመገለጥ ስጦታ አለን በማለት አንዱን ተቀብተሃል። ሌላውን አልተቀባም በማለት ቤተ ክርስቲያንን ቢያምሱ ይገኛሉ። የሚያሳዝነው አብዛኞቹ ለባሎቻቸው የማይገዙ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች የማይታዘዙ በሥልጣናቸው ደስ የሚላቸውን ሁሉ የሚያደርጉ መሆናቸው ነው። ሥራችሁ በዓይኖችሁ ፊት ትንሽ መስሎ ቢታያችሁም የሚገባችሁን በታማኝነት ከፈጸማችሁ በጌታ ፊት “ታላቅ” ያለኛችኋል። “አገልግሎት” በአደባባይ ብቻ የሚፈጸም አይ ደለም። “በትንሽ ነገር የታመነ ሰው በትልቅ ነገርም የታመነ ይሆናል፤ በትንሹ ነገር የማይታመን ሰው ግን በትልቅ ነገርም አይታመንም” (ሉቃስ 16:10)።

የሕይወት ምሥክርነት..... ቁጥር 84

“አስቴር”- በሕይወታቸው የእግዚአብሔር ዕቅድ አልታዩ ላላቸው

“ንጉሡ ዘንድ እግባሁ፤ ይህን በማድረግ ብዎትም ልሙት።”
መጽሐፈ አስቴር 4፡16

① በዓለም ውስጥ ብዙ ደፋሮች አሉ

በዓለም ውስጥ ብዙ ደፋሮች ሰዎች መጥተው አልፈዋል። አንዳንዶቹ የእግር ፍቅር ያቃጠላቸው “አገሬን፣ ድንበሬን፣ ሚስቴን ልጆቼን በጠላት አሳስደኛለሁ” በማለት ሕይወታቸውን የሰው ናቸው። አንዳንዶቹ ደግሞ ለሚያምኑበት ፍልስፍና ወይም እምነት (conviction) ሲሉ ራሳቸውን ለሞት አሳልፈው የሰጡ ናቸው። ስለ ክርስቶስ ሲሉ ራሳቸውን መስዋዕት ያደረጉ ክርስቲያኖችም በዓለም ዙሪያ ቁጥራቸው ትንሽ አይደለም። “በጨለማው ዘመን” (Dark Age)፣ 50 ሚሊዮን ክርስቲያኖች በእምነታቸው ጸንተው

ስለ ቆሙ ብቻ የሞትን ጽዋ ቀምስዋል። ከሚኒስቶች ቻይናን ሲያዙበት ዘመን አንድ ሚሊዮን ክርስቲያኖች ሕይወታቸውን እንዳጡ፣ እንዲሁም ስፔይን ውስጥ በአንድ ጊዜ ብቻ ከ300 እስከ 400 ሺ ክርስቲያኖች በእምነታቸው ምክንያት እንደታረዱ ታሪክ ይመስክራል።

አገራችንም ኢትዮጵያ ብዙ ጀግኖች አፍርታለች። ዘመናዊ የጦር መሣሪያ በመጠቀም አገራቸውን ሊያጠፋ፣ ነጻነታቸውን ሊነጥቅ የመጣውን ጠላት ለመመለስ፣ ጋሻና ጦር ይዘው በድፍ

ረትና በቆራጥነት በመዋጋት ደግሞቸውን ያፈሰሱ፣ አጥንታቸውን የከሰከሱ፣ ሕይወታቸውን መስዋዕት አድርገው የሰጡ ብዙዎች እንደ ነበሩ ታሪክ ይመሰክራል። ዛሬ እኔና እናንተ ባለታሪክ የሆንንው በእነርሱ ደም የተጻፈ የሚያኮራ ታሪክ በላለን ነው። እነዚህ ጀግኖች ሕይወታቸውን ለሌሎች ሲሉ መስዋዕት በማድረጋቸው በአንዳንዶቻችን ዓይን ሲታዩ፣ ሞኞች፣ ወይም እብዶች ይመስሉ ይሆናል። የነጻነትን ዋጋ በሚያውቁት ሰዎች ዘንድ ግን፣ ሲደነቁ ይኖራሉ። ለምድራዊው ነገር፣ ለሚጠፋውና ለሚረሳው ነገር ሰዎች ይህን ያህል ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው መስጠት ከቻሉ፣ እኔና እናንተም ለሰማያዊው ነገር፣ ለሚወደንና ለምንወደው አምላካችን ስንል ምን ያህል በድፍረት ራሳችንን መስጠት ይኖርብን ይሆን?

ለሕዝባቸው ሲሉ ራሳቸውን መስዋዕት ለማድረግ ቆርጠው ከተነሱት ጀግኖች መካከል “አስቴር” አንደኛዋ ነች። “...ምንም እንኳ ያለ ሕግ ቢሆን ወደ ንጉሡ እግባሁ፤ ብጠፋም እጠፋለሁ” (አስቴር 4፡16) ያለችው ራሷን መስዋዕት አድርጋ ለመስጠት ቆርጣ ስትነሳ ያደረገችው ንግግር ነው። “መጽሐፈ አስቴር” “የእግርን ፍቅር” የሚገልጽ መጽሐፍ እንጂ፣ መንፈሳዊነት የለውም የሚሉ አሉ። እርግጥ ነው “መጽሐፈ አስቴር” ውስጥ “እምነት”፣ ወይም “እግዚአብሔር” የሚል ቋንቋ አንድ ሌሎቹ የብሉይ ኪዳን መጽሐፍት አይገኝበትም ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ ጥልቀት ያለው መንፈሳዊ መጽሐፍ እንደሆነ እርግጠኞች ነን። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ፣ እግዚአብሔር የራሱን ሕዝብ ለመጠበቅ ሁልጊዜ ከበስተኋላቸው እንደሚገኝ እናያለን። አስቴር “ቆንጆ” ሆኖ የምትታየው የንጉሡ ሚስት በመሆኗ በንጉሡ ነገሥቱ ዙፋን ላይ አምራና ደምቃ በመቀመጧ ብቻ ሳይሆን፣ በነበራት በመንፈሳዊ ቁንጅናዋ ጭምር ነው። እግዚአብሔር በአስቴር ሕይወት ውስጥ የተለየ ዓላማ ስለነበረው በከባድ ጊዜ፣ እስቸጋሪ የሆነውን ነገር ለሕዝቦቿ ማድረግ እንድትችል፣ ዙፋን ላይ ያስቀመጣት እግዚአብሔር ራሱ እንደሆነ ግልጽ ነው። ለአምላኳና ለሕዝቦቿ ያላት ታላቅ ፍቅርም አስቴርን “ብዎትም ልሙት” ብላ በድፍረት እስፈሪ የሆነውን እርምጃ መውሰድ አስቻላት።

② እግዚአብሔር ለክብሩ የተጠቀመባቸው ሰዎች፣ በዜምቹ ከጠቀተኛ ደረጃ የተነሱ ናቸው።

አስቴር ለመሆኑ “ከንግሥትነት ደረጃ እንዴት መድረስ ቻለች?” ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ከመሳፍንት ዘር የተወለደች እንዳልነበረች እናውቃለን። የአይሁድ ደም እንጂ የፋርስ ደም የነበራት ሴት እልነበረችም።

ከእሸናፊው ወገን ላይሆን ከተሸናፊው ወገን የተወለደችት እንዲያውም እናትና አባቷ የሞቱ ባትት የሙት ልጅ ነበረች። ልቡሙሉ በነበረው “መርዶክዮስ” እየተባለ ይጠራ በነበረው አጎቷ ሥር ያደገችት ከተራ ቤተሰብ ተወልዶ በአንድ ጊዜ “ንግሥት” ስሙ ሆነ የበቃች ሴት ነች። “ከቡቱቷምነት” በአንድ ቀን ወደ “ብልጽግና” የደረሰች ባትሆንም በአጭር ጊዜ ውስጥ በአገሩ ውስጥ ካለው ከፍተኛ ደረጃ ላይ መድረስ የቻለችት አይሁድ ሆና በፋርስ ዙፋን ላይ ንግሥት ሆና የተቀመጠች ሴት እንደሆነች እናውቃለን። አስቴር ንግሥት በሆነችበት ዘመን አርጤክስስ ከሕንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ በ127 አገሮች ላይ የነገሠ ታላቅ ሰው ነበር። በዘመኑ ተወዳዳሪ የሌለው የጦር ጎይልም ነበረው። አርጤክስስ ባለው ሥልጣንና ደረጃ “ታላቅ” ይሁን እንጂ በተፈጥሮ ባህሪው ግን ደካማና “ተራ” ሰው ነበር። “ተራ” ሰው መሆኑን የሚያስመሰክርበት ልዩ ልዩ ተግባሮችን ፈጽሟል። ለምሳሌ አንድ ጊዜ አንድ ዛፍ ከጎይለኛ የጸሀይ ሀረር ስለሸፈነው “ያ ዛፍ መሸለም አለበት” ብሎት ዛፉ በልዩ ልዩ አልማዝና ወርቅ እንዲያገኝ አስደረገ። በሌላ ጊዜ ደግሞ ጎርፍ ያሠራውን ድልድይ ስላፈረሰት ውሃው በጅራፍ እንዲገረፍ ትእዛዝ እንደሰጠት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የሆነ ታሪክ ይመሰክራል።

አርጤክስስ አንድ ቀን በቤተ መንግሥቱ ታላቅ ግብዣ አደረገ (አስቴር 1+3-9)። ንጉሡና ተጋባዦቹም በሉት ጠጡ፤ ደስም አላቸው። ብዙ የወይን ጠጅ በመጣጣት ሰከሩ። ንጉሡም በወይን ጠጅ ሲለከር ሚስቱ ንግሥት አስጢን፤ “በፋርስ ምድር ስቁንጅናዋ ተወዳዳሪ የማይገኝ ላት ሴት ናት” እያለ በመኳንንቱ ፊት ይፍክር ነበር። ያም በቂ መስሎ ስላልታየው ቁንጅናዋን በዓይኖቹው እንዲያዩ “የመንግሥቱን ዘውድ ጭነው ወደ ንጉሡ እንዲያመጧት” ትእዛዝ ሰጠ። ንግሥት አስጢን ግን ለንጉሡ ትዕዛዝ “አምቢ!” አሰች። “አምቢ” ያለችው ምናልባት በዚያን ወቅት እርሷም ለወይዛዝርቱ ግብዣ በማድረግ ላይ በመሆኗ ሊሆን ይችላል። ወይም አርሷም አንደ ንጉሡ ብዙ የወይን ጠጅ ጠጥታ ስክራ ይሆናል። ወይም ደግሞ “ለትዕይንት የምቀርብ ተራ ዕቃ አይደለሁም፤ ከብሬን አላስደፍርም” በማለት ይሆናል። ለምን “አምቢ” እንዳሰች በግልጽ ምክንያቱ አይታወቅም። ያም ሆነ ይህ የራሷ የሆነ አጥጋቢ ምክንያት ይኖራታል። ይሁን እንጂ “አምቢታዋ” ንጉሡን በጣም ስላስቆጣው

ከዙፋኗ እንድትወርድ የንግሥትነት ማዕረግን እንድታጣ አደረገ። አስጢን ንጉሡን “አምቢ!” በማለቷ “በፋርስ ያሉ ሴቶች ሁሉ ባሎቻቸውን መናቅ ይጀምራሉ” የሚል ፍርሃት ስለነበረት የንግሥትነት ዘውዷን በእስቸኳይ እንድትገልፍ የአርጤክስስ እማካሪዎች መከሩ። ንጉሥ አርጤክስስ አስጢንን ከደረሻዋ ከማውረድ በስተቀር ሌላ ምርጫ አልነበረውም። የእርሷ አመጽ የሴቶችን ርዕዮተ ዓለም ያበካል ተብሎ ይፈራ ነበር። ይሄ እንዳይሆን ቶሎ እርምጃ መውሰድ አስፈላጊ መሆኑን እማካሪዎቹ ለንጉሡ ገለጹ።

ለንጉሡ ሚስት እንድትሆን በንግሥት አስጢን ምትክ ሌላ ሴት እንድትመረጥ ዝግጅቱ ወዲያው ተጀመረ። በፋርስ ውስጥ ያሉት ቆንጆች ሁሉ “አገር አቀፍ” በሆነው የቁንጅና ውድድር ውስጥ ገብተው እንዲላ ተፋ ጥሪ ተደረገላቸው። በቁንጅና ውድድሩ አሸናፊ የምትሆን ሴት የንጉሥ አርጤክስስ ሚስት ሆና “የንግሥትነት ዘውድ” እንደምትደፋ ታወጀ። በፋርስ ምድር የነበሩት ቆንጆች ሁሉ በአንድ ላይ ተሰበሰቡ። መርዶክዮስ የተባለው አይሁዳዊም እንደ ልጁ አድርጎ የሚያሳድጋት የወገ ድሙ ልጅ አስቴር ብትወዳደር አሸናፊ እንደምትሆን ሙሉ እምነት ስለ ነበረው ውድድሩ ውስጥ አስገቡት። ውድድሩ ውስጥም ስትገባ “አይሁዳዊት” መሆኗን ለማንም እንዳትገልጽ አስጠንቅቋት ነበር። በቁንጅና ውድድሩም አስቴር አሸናፊ ሆና የፋርስ ንግሥት ሆና ዘውድ ደፋች።

አስቴር ዘውድ በደፋች በጥቂት ጊዜ ውስጥ ከፍተኛ ደረጃ ላይ የሚቀመጥ ሰው የሚኖረውን ከፍተኛ ጎላፊነት ማወቅ ቻለች። ትልቅ ሥልጣን ያለው ሰው በዚያው ልክ ጎላፊነቱና ተጠያቂነቱ ትልቅ እንደሆነ አወቀች። ብዙ ከተደረገለት ብዙ ይጠበቅበታል። አስቴር የተሰጣት ማዕረግ ለብቻዋ እንድትደሰትበት ባይሆን ሌሎችን አንድታገለግልበት ጭምር መሆኑን ማወቅ ነበረባት። አይሁዳውያን ወገኖቿን በታላቅ መከራ ውስጥ ያልፉ ነበር። አስቴር በተመቻች ኑሮ ውስጥ ብትኖርም የእነርሱ መከራ የእርሷም መከራ ስለ ነበረ ዝም ብላ መቀመጥ አልቻለችም። እርሷና እርሷን የመሳሰሉት ሁሉ መልካም ሁኔታ ውስጥ ስላሉ በመከራ ውስጥ ያሉትን የመርዳት ጎላፊነት ነበረባቸው። አንዳንዶቻችን የእግዚአብሔርን ምዕረትና ደግነትን የቀመስን በተመቻች ኑሮ ውስጥ የመኖር ዕድል አጋጥሞናል። እግዚአብሔር እኛን የባረከን አሁን ባለንበት ሥፍራ አመቻችቶ ያስቀመጠን ለራሳችን ብቻ ደስ ብሎን እንድንኖር ላይሆን ያልተባካ ሕይወት ያላቸውን እንድንጠቅምበት (እንድንረዳበት) መሆኑን ምን ጊዜም ቢሆን መዘንጋት የለብንም።

አንዳንዶቻችንን እግዚአብሔር ከዝቅተኛ ሥፍራ እንስቶ አሁን

ካለንበት ደረጃ እንዴት እንዳደረሰን እናውቃለን። የሚያሳዝነው ግን ሲመቸን፤ ሲደላን የመጣንበትን ወይም ያለፈውን ሕይወታችንን፤ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቸርነትና ደግነት ቶሎ እንረሳለን። ኑሮ ሲመቻችላቸው ታዋቂነትን ሲያገኙ፤ እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ውለታ ያልረሱ ብዙዎች እንዳሉ እናውቃለን። ያዕቆብ “ያልሸኝ እግዚአብሔር ሆይ! ለባሪያህ ከሠራሽው ከምሕረትህና ከእውነትህም ሁሉ ትንሽ በንኳን የማይገባኝ ነኝ፤ በትሬን ብቻ ይገሮ ይህን የርዳኛሰን ተሻግራ ነበርኛል፤ አሁን ግን የሁለት ከፍል ሠራዊት ሆንሁ” (ዘፍ. 32+10) ይላል። ዳዊትም እግዚአብሔር

ሰላደረገለት በጎ ነገር ሲያመለካት፤ “ልዑል እግዚአብሔር ሆይ! እኔ ይህን ሁሉ ነገር ታደርግልኝ ዘንድ የሚገባኝ ሰው አይደለሁም፤ ቤተሰቤም ለዚህ የበቃ አይደለም” (2ኛ ባሙ. 7+18) ይላል። ሠለሞንም እግዚአብሔር ንጉሥ እንዲሆን ሲመርጠው “አቤቱ አምላኬ ሆይ! እኔን ባሪያህን በእባቱ በዳዊት ፋንታ አንግሠሽኛል፤ እኔም መውጫንና መግቢያን የማላውቅ ታናሽ ብላቴና ነኝ” አለ (1ኛ ነገ. 3+7)።

ሁላችንም “ሙሴን፤ ኢያሱን፤ ዮሴፍን፤ ሳምሶንን፤ አስቴርን” አንሁን እንጂ፤ እግዚአብሔር ለሁላችንም ዓላማ እንዳለው አንጠራጠርም። እርሱ እንድንሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሰው ሆንን ተፈጥረናል። ስለዚህ ሌላውን ለመሆን፤ ወይም ለመምሰል ሳንሞክር፤ ራሳችንን በመሆን የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወታችን እንዲፈጸም፤ ሁሉን ማድረግ በሚችለው ጌታ እጅ በእምነት ራሳችንን እንሰጥ። እግዚአብሔር ለምን ዓላማ እንዳለ ነሳን አሁን ባይገባንም፤ ጊዜው ሲደርስ፤ በግልጽ ማየት እንችላለን። አስቴር ከህጻንነት ዕድሜዋ ጀምሮ “አንድ ቀን ንግሥት መሆኔ አይቀርም” እንዳላለች

እርግጠኞች ነን። ጊዜውና ሁኔታው ሲፈቅድ ግን፤ እግዚአብሔር እርሷን ለማክበር ባይሆን፤ ዓላማውን ለመፈጸም ሲል፤ አይሁዳዊ መሆኗ ባያግደው፤ በፋርስ ዙፋን ላይ አስቀመጣት።

③ ክፉዎች የእግዚአብሔርን ዕቅድ ማበላሸት አይችሉም

በዓለም ውስጥ ደጎች እንዳሉ ሁሉ፤ ክፉዎችም አሉ። ክፉዎች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለጊዜው ያስጨንቃሉ እንጂ፤ የእግዚአብሔርን ዕቅድ ማሰናከል ፈጽሞ አይችሉም። በአርጤክስስ ግዛት ውስጥ ራሱን ያሳደገ፤ የንጉሡን ልብ ወደ ራሱ የሳበ፤ ሐማ የተባለ አንድ ታላቅ የፖለቲካ ሰው ነበር። ሐማ በንጉሡ ዘንድ መወደድን ያተረፈ በመሆኑ፤ ንጉሡን በሚፈልገው አቅጣጫ እንዲሄድ መሳብ በመቻሉ፤ ሰው ሁሉ የሚፈራው፤ አላፊውና አግዳሚው ለጥብሎ የሚሰግድለት ሰው ነበር። “ለሐማ አልሰግድም” ያለ አይሁዳዊው መርዶክዮስ ብቻ ነበር። መርዶክዮስ እንዳልሰገደለት ሲያይ፤ ሐማ በንዴት ተሞላ። ሐማ የሳተው ነገር ቢኖር፤ ምንም ያህል ሥልጣን ቢይዝ፤ “ሰው ሁሉ ይወደኛል፤ ሰው ሁሉ ያከብረኛል” ብሎ ማሰቡ ነው። ሐማ ከብዙዎች የሚያገኘውን ክብር ተቀብሎ፤ ችላ ያሉትን ግን ችላ ብሎ መኖር አቃተው። ያገኘውንና የሆነለትን ማስብ ትቶ፤ ያሳገኘውንና ያልሆነለትን በማበብ መሰባጨት ጀመረ። በዚህ ምክንያት ልቡ ያዘነበት፤ በቁጣ የተሞላ፤ አሳዛኝና ተጨናቂ ሰው ሆነ።

ሐማ ሰው ሁሉ እንዲሰግድለት ለምን እንደፈለገ መጽሐፍ ቅዱስ ስለማይናገር ምክንያቱን እናውቅም። “ሁሉም ሰው ይሰገድልኝ” በማለቱ፤ ራሱን ከመጠን በላይ የሚወድ ሰው እንደነበረ ግን መገመት አያበቸግረንም። በሌላ በኩል ደግሞ “በራሱ እምነት ያጣ” ወይም “የዝቅተኛነት መንፈስ” የተጫነው ባይሆን አይቀርም ብለን እንገምታለን። አላፊው አግዳሚው ሰላምታ ካልሰጣቸው በቀላሉ የሚረበሹ በመንፈሳቸው ደካማ የሆኑ ሰዎች ናቸው። “በራሱ እምነት ያለው ሰው” ሌሎች ስለሚሰጡት ክብር አይ

ጨነትም። እውነትን አጥብቆ መያዙን ያወቀ ሰው፣ በሀሰተኛ ወሬ አይደናገጥም። ሀቀኛነቱን ያረጋገጠ በውጥ ሀሰተኛ ከላሾች በሚያወሩት ወሬ አይረበሽም። እኔና እናንተ ብዙ ጊዜ “ለምን ተነካሁ?” ብለን በንዴት የምንገነጥለው፣ የሚቆረቆረን በደል በውስጣችን ሲኖር ብቻ ነው። ሐማ ይህን ዓይነት ለው በመሆኑ ነው የመርዶክዮስ ሰላምታ አስመስጠት ከመጠን በላይ ያስቆጣው፣ መርዶክዮስን ብቻ ሳይሆን መላው የአይሁድንም ዘር ለማጥፋት የተነሳው።

ሐማ፣ በመርዶክዮስ ላይ መቆጣት ብቻ አልበቃውም። መርዶክዮስን ካልተበቀለ ቁጣው እንደማይበርድሉት ሰላወቀ፣ መርዶክዮስን የሚቀጣ በት መንገድ መፈለግ ጀመረ። ያስቆጣውን መርዶክዮስን ብቻ መጉዳት ቁጣውን ሊያስታግስሉት እንደማይችል ተበማው። መርዶክዮስ አይሁድ መሆኑን ሲያውቅ፣ አይሁዶችን በሙሉ ለማጥፋት ቆርጦ ተነሳ። በአንድ አይሁድ ላይ የነበረው ጥላቻ አድን፣ እይሁዶችን ሁሉ እንዲጠላ አደረገው። በዚህ ምክንያት አይሁዶችን በሙሉ ለማጥፋት ተንኮል ይሸርብ ጀመር። ለንጉሥ አርጤክስስ እንዲህ አለው “በንጉሠ ነገሥት መንግሥትህ ግዛት ውስጥ በየአገሩ ተባታሪና የሚኖር አንድ ሕዝብ አለ፤ ይህም ሕዝብ ከሌሎች አሕዛብ የተለየ ባሕርያትና ሥርዓት አለው፤ ከዚህም በላይ ለንጉሠ ነገሥቱ መንግሥት ሕግ ታዛዥ ሆኖ አልተገኘችም፤ ታዲያ ይህን ዐይነቱን ሕዝብ ዝም ብለህ ብትታገሥ ለአንተ አደገኛ ነገር ይሆንብሃል፤ ንጉሥ ሆይ! ይህ ሕዝብ በሞት የሚቀጣበትን ዐዋጅ ለማስተላለፍ መልካም ፈቃድህ ይሁን፤ ይህን ብታደርግ እኔ ለንጉሠ ነገሥት መንግሥትህ አስተዳደር መርሻ ይሆን ዘንድ ሦስት መቶ አርባ ሺ ኪሎ የሚመዝን ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት ገቢ እንደማደርግ ቃል አግባለሁ” (አስቴር 3፡8-9)። ሐማ አርጤክስስን አወናብዶና ጉቦ ስጥቶ መላ የአይሁድ ሕዝብ በስይፍ እንዲገደል የሚል አዋጅ አጽፎ አስፈረመው።

መርዶክዮስ የሐማን ተንኮል ሲሰማ፣ “በሀዘን ልብሉን ቀደደ፤ ከዚህም በኋላ ግቅ ለብሶና በፊት ላይ ዐመድ ነስንሶ ድምጹን ከፍ አድርጎ አየጮኸ በመረረ ሁኔታ በማልቀስ በከተማይቱ ውስጥ ይመላለስ ጀመር” (አስቴር 4፡1)። መርዶክዮስም ሐማ በአይሁድ ሕዝብ ላይ ለማድረግ ያቀደውን ሁሉ ለአስቴር እንዲነግሯትና ወደ ንጉሡ ዘንድ ገብታ ምህረት እንድትለምን መልዕክተኛ ላከባት። አስቴር ንጉሡ ዘንድ ገብታ ምህረት ለመለመን ማመንታቷን ስምቶ በአስቸኳይ በድጋሚ መልዕክተኛ እንዲህ ሲል ላከባት። “አንቺ በቤተ መንግሥት ለመኖር በመቻልሽ

ከሌሎች አይሁዳውያን የተሻለ የሰትና እንዳለሽ አይምስልሽ! እንደዚህ ባለ ጊዜ ችላ ብለሽ ዝም ብትይ፤ ለአይሁዳውያን ከሰማይ ዕርዳታ መምጣቱ አይቀርም፤ አክራሪም በእርግጥ ይድናለላ፤ አንቺ ግን ትሞቻለሽ፤ የአባትሽም የቤተሰብ ሐረግ ተቋርጦ ይቀራል፤ ነገር ግን አንቺ ንግሥት የሆንሽው በዚህ መከራ ጊዜ እኛን ለመታደግ እንደሆነ ግን ያውቃል?” (አስቴር 4፡13-14)። አስቴርም የመርዶክዮስ መልዕክት ሲደርሳት ችላ ብላ በመቀመጥ ፊንታ ለመርዶክዮስ እንዲህ ሰትል

“እውነትን አጥብቆ መያዙን ያወቀ ሰው፣ በሀሰተኛ ወሬ አይደናገጥም።”

መልዕክት ላከችበት። “ሂደህ በሱሳ የሚገኙትን አይሁዳውያን በአንድነት ስብሰብ፤ ጾም ዐውጃችሁም ለእኔ ጸልዩ፤ አስከ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ምንም ዓይነት ምግብ አትቅመቡ፤ እኔና ደንገጡርጅም በዚህ ዐይነት እንቆያለን፤ ከዚህም በኋላ በሕግ የተከለከለ ቢሆንም ደፍሬ ወደ ንጉሡ ዘንድ እገባለሁ፤ ይህን በማድረግ ብሞትም ልሙት” (አስቴር 4፡15-16)።

4 አስቴር ድፍረት ማማንት የቻለችበት ምክንያት...

(4ሀ) በተፈጥሮ “ደፋር” ሴት በመሆኗ ነው

አስቴር በተፈጥሮ ደፋር ትሁን እንጂ፣ ፍርሃት ጨርሶ የለባትም ነበር ማለት አይደለም። መጨረሻ ላይ “ብሞትም ልሙት” ብትልም፣ መጀመሪያ ላይ በጣም ፈርታና አመንትታ እንደነበረ አናውቃለን። ለብዙ ቀናት አስቴር ንጉሡ ዘንድ እንድትቀርብ አልተጠራችም ነበር። ሳትጠራ ብትገባ፣ ሞት እንደሚያስከትልባት የንጉሡ ነገሥቱን ሕግ በደንብ ታውቅ ነበር። ሁኔታው በእርግጥ አስጊና አስፈሪ ነበር። ይሁን እንጂ፣ ማድረግ ያለባትን ከማድረግ ግዴታዋን ከመፈጸም ወደ ኋላ አላሰችም። አስቴር የወሰደችውን ዓይነት አርምጃ ለመውበድ፣ ትልቅ ድፍረትን ይጠይቃል። በሚያስፈራ ሁኔታ ውስጥ ሆኖ የተሰጠውን ኅላፊነት የሚፈጽም ሰው

ሊደነቅ ይገባዋል። እስከፍ ፍርሃት ቢኖርባትም፣ ፍርሃቷ ማድረግ ያለባትን ነገር እንዳታደርግ ስላላገዳት፣ በድፍረቷ ልትደነቅ የሚገባት ሊት ነች።

“እስመፍራት” የእኛ የአማኞች ምርጫ ነው። መንገዳችን ቫካራ ሲሆን ብንት፣ ሁኔታዎች የተመቻቹ ሳይሆኑልን፣ ደመና ሲከበን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዳንፈጽም እንቅፋቶች በመንገዳችን ተዘርግተው ሰናይ፣ ሰጭንቀትና ለፍርሃት ራሳችንን አላልፈን እንድንስጥ እንፈተናለን። ይሁን እንጂ፣ እንደ እስከፍ “እጄን ለፍርሃትና ለጭንቀት አልስጥም” በማለት በእግዚአብሔር ከታመንን፣ ያኔ ልባችን በሰላም ይሞላል። ኢሳያስ “በአንተ ላይ ታምናለችና በአንተ ለምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃለህ” ይላል (ኢሳ. 26+3)። በጌታ ፈቃድ ሥር ስንሆን፣ በአካባቢያችን ምንም ዓይነት ሁከት ቢኖር፣ በእርሱ ጥበቃ ውስጥ መሆናችንን ስለምናውቅ፣ ልባችን በደስታ ይሞላል።

(4A) ድፍረት “በእምነት” ላይ የተመሠረተ በመሆኑ ነው

እስከፍ “ድፍረት” ያገኘችው፣ በእግዚአብሔርና በሕዝቧ ላይ ከፍተኛ እምነት ስለ ነበራት ነው። የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወቷ እንዲፈጸም የሕዝቡ ድጋፍ እንደሚያስፈልጋት ሰላወቀች፣ በጸምና በጸሎት እንዲተባበሯት ጠየቀች። “እስከፍም ለመርዳክቦስ እንዲህ ስትል መለሳችሁት፤ ሄደህ በሱላ የሚገኙትን አይሁዳውያን በአንድነት ሰብስብ፣ ጸም ዐውቃችሁም ለእኔ ጸልዩ፤ እስከ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ምንም ዓይነት ምግብ አትቅመሱ፤ እኔና ደንገጦርጄም በዚህ ዐይነት እንቆያለን፤ ከዚህም በኋላ በሕግ የተከለከለ ቢሆንም ደፍሬ ወደ ንጉሡ ዘንድ እገባለሁ፤ ይህን በማድረግ ብሞትም ልሙት” አለች (እስከፍ 4+15-16)። ለተነሳችበት ዓላማ ጸምና ጸሎት አስፈላጊ እንደሆነ አመነች። እኔና እናንተ እንዲህ ዓይነቱ የህብረት ጸምና ጸሎት ምን ያህል ጎይል እንዳለው መገመት አያቅተንም። ጳውሎስ ስለአብያተ ክርስቲያናት ደብዳቤ ሲጽፍ፣ እንደ ጊዜ ወደ ጌላ ተመልሰው ከነበሩት ከገላትያ ቤተ ክርስቲያን በስተቀር፣ ሁሉንም “በጸሎታችሁ አለሙኝ” ይላቸው እንደነበረ ከደብዳቤዎቹ መረዳት እንችላለን። ጸሎታቸው ስወንጌል ሥርጭት በሚያደርገው ትግል ላይ ወገቡን በጎይል እንደሚያስታጥቀው፣ ከንፈሩን በጸጋና በጎይል ሊሞላው እንደሚችል ጳውሎስ ያምን ነበር። የሌሎች አማኞች ጸሎት ልባችንን እንደሚያሞቀው፣ በልዩ ጎይል፣ ሰላምና ድፍረት እንደሚሞላን እናምናለን። ጳውሎስን የቅዱሳን ጸሎት ካስፈለገው፣ እኔና እናንተንም ምን ያህል ያስፈልገን ይሆን? እስከፍ ሕይወቷን ሲያሳጣት ወደሚችል ተግባር ውስጥ ሳትፈራ

ለመግባት የመረጠችው በወገኖቿ ጸሎትና እምነት ተነቃቅታ ነው። “...ከ እናንተ ሁለቱ በምድር ላይ ማናቸውንም ነገር ለመለመን በጸሎት ቢተባበሩ በሰማይ ያለው እገላ ይፈጽማቸዋል” ይላል (የማቴ. 18+19)።

(4-ሐ) ትልቅ ዓላማ ይዛ በመነሳቷ ነው

እስከፍ ይዛ የተነሳችው ዓላማ ምን ያህል ትልቅ እንደሆነ ታውቃለች። እላላጊዋ መርዳክቦስ “አንቺ ንግሥት የሆንሽው በዚህ መከራ ጊዜ እኛን ለመታደግ እንደሆነ ማን ያውቃል?” ያለው ንግሥት በውስጧ ይመላለሳል። ዋጋ ላለው ዓላማ ራሷን መስዋዕት ማድረግ፣ ትንሽም ቅር አላላትም። ስዚህ ነው “ብሞትም፣ ልሙት” ብላ የተነሳችው።

እኔና እናንተም በወቅቱ ያለንበት ሁኔታ ከባድ ቢሆን፣ በመንገዳችን ብዙ ዕንቅፋቶች ቢያጋጥሙንም፣ እንድናደርግ የተጠየቅነው ነገር ምንም ያህል አስፈሪ ቢሆን፣ የተሸከምነው ሸከም የራሳችን ሳይሆን የሌሎች ከሆነ፣ ሸከሙ ከባድ ቢሆንም፣ የተነሳነው ስራላችን ጥቅም ሳይሆን ሌሎችን ለመርዳት በመሆኑ፣ በፍርሃት ወደ ጌላ ልናፈገፍግ እይገባም። እግዚአብሔር ይህንን ዓይነት ኅላፊነት ለእኔና ለእናንተ ሲሰጠን፣ “በእኔ ላይ ከፍተኛ እምነት ቢኖረው ነው” ብለን ደስ ሊለን ይገባል። የሚፈልገውን ሥራ ጥሩ አድርገን እንድንገነዘብ እግዚአብሔር በእኛ ተማምና እንደላከን ተገንዝበን እገልግሎታችንን ደስ ብሎን መፈጸም ይገባናል። እግዚአብሔር ለሁላችንም አላማ እንዳለው ብናውቅም፣ እስከገጋሪ የሆነ ሁኔታ ሲገጥመን፣ የእግዚአብሔር ዓላማ በዚያ ውስጥ እንዳለ ብዙ ጊዜ እንገነዘብም። ጠባብ በሆነ ሕይወት ውስጥ ስንሆን፣ በክፉ ጊዜ፣ በእግዚአብሔር ፊት ቆመን፣ “እግዚአብሔር ሆይ! የፈጠርከኝ፣ ወደዚህ ዓለም ያመጣኸኝ፣ በአሁኑ ወቅት በፊቴ የዘረጋኸውን የእገልግሎት ድርሻ እንድፈጽም ነው” በማለት በድፍረት መናገር እንችል ይሆን? እስከፍ ልዩ የሆነ ድፍረት ያገኘችው፣ የወገኖቿ ሕይወት መጥፋትም ሆነ መዳን በእርሷ እጅ ላይ እንደሆነ ስላመነች ነበር። እኔና እናንተስ “የእኔ ጥያቄ ከተሟላ፣ እኔን ከተመቻች፣ እኔ ከዳንኩ ሌላው ባይመቻው፣ ሌላው ባይድገግድ የለኝም?” አንል ይሆን? እኔና እናንተ ስለእግዚአብሔር ዓላማ “እሺ!” ባንል እግዚአብሔር አይነዳም፤ በሌላ ሰው ዓላማውን ይፈጽማል። እኛ ግን በረከቱ ስለሚያመልጠን እንገዳለን።

(4) ተጨማሪ የሆነ እውነት ይዛ በመላክ ነው

አስቲር የሞት አደጋ ሊያመጣባት የሚችለውን ተግባር ስመፈጸም የተነሳችው አዕምሮዋን ስታተ በሰሜት ብቻ ተገፋፍታ እንዳልሆነ እርግጠኞች ነን። ለእግዚአብሔር ዓላማ ሳትታዘዝ ብትቀር “የእግዚአብሔር ዓላማና ዕቅድ ይበላሻል” በማለት ፈርታም አይደለም። የእግዚአብሔርን ዕቅድ የሰው ዕምቢታ ሊያበላሸው ፈጽሞ አይችልም። ይህ ቢሆን ኖሮ እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ የሚችል መሆኑ ብዙዎቻችንን ያጠራጥረን ነበር። የእግዚአብሔር አሠራር በሰው ንይልና ጉልበት አይበላሽም። እኛ ለዕቅዱ “እምቢ!” ብንል፣ እግዚአብሔር ሌላ ሰው ያስነሳል እንጂ፣ ሥራው አይጨናገፍም። መርዶክዮስ ይህንን ስለሚያውቅ ነው አስቲርን “እንደዚህ ባለ ጊዜ ችላ ብለሽ ዝም ብትይ፣ ለአይሁዳውያን ከሰማይ ዕርዳታ መምጣቱ አይቀርም፤ እነርሱም በእርግጥ ይድናሉ፤ እንቺ ግን ትሞቻለሽ” ያላት (አስቲር 4+14)። አንዳንድ ሰዎች ብቻ ላይሆኑ ለእግዚአብሔር ሁላችንም እናስፈልገዋለን። ነገር ግን “እምቢ” ብንል፣ ፈታችንን ብናዞርበት ወይም ወዳጆቹ በመሆን ፈንታ ጠላቶቹ መሆንን ብንመርጥ፣ ቤተ ክርስቲያንን ማፍረስ፣ እግዚአብሔርንም ማሸነፍ አንችልም። ማፍረስ የምንችለው የራሳችንን የግል ሕይወት ብቻ ነው። በአንድ ትውልድ ውስጥ ያለ ጠቅላላ ሕዝብ አንኳን በእግዚአብሔር ላይ ቢያምጽ፣ ዓላማውን ለመፈጸም እግዚአብሔር አዲስ ሕዝብ እንደሚያስነሳ እናውቃለን።

አስቲር ታላቁን ጥሪ “እምቢ!” ብትል፣ “እምቢታዋ” ዓለም አቀፍ የሆነ ጥፋት ባያደርስም፣ በወገኖቿና በግል ሕይወቷ ግን አደጋ ሊያስከትል እንደሚችል ተረድታለች። ጥሪውን ከመቀበሏ በፊት ሁኔታውን በውስጧ ስታስላስል፣ “ንጉሡ ዘንድ ፊት ለፊት ሳልጠራ ብሄድ፣ ሕይወቴን አግይሆናል። ይሁን እንጂ፣ በፊቱ ሞገስ አግኝቼ እኔም ላልሞት፣ ሕዝቤንም ማዳን እችላለሁ። ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ “አልሄድም” ብዬ እምቢ ብል፣ ከአደጋ ማምለጥ አልችልም። ለአይሁድ ሕዝብ ግን እግዚአብሔር ሌላ መንገድ ማዘጋጀቱ አይቀርም። ስለዚህ ለራሴም ሆነ ለሕዝቤ አንድ ዕድል ፋንታ መስጠት አለብኝ” ሳትል አትቀርም። እኔና እናንተ ምናልባት “የእምነት ኩራዛችን” ብርሃኑ ጭል ጭል እያለ ይሆናል። በእግዚአብሔር ላይ እምነታችንን መጣል ከብድብን ይሆናል። ይህም ቢሆን፣ በተስፋው ላይ ራሳችንን ማሳረፍ ይገባናል። የጠበቅነውን ዓይነት ውጤት ከእግዚአብሔር ባናገኝም፣ ከእግዚአብሔር ሽሽተን ከምናገኘው ውጤት ግን የተሻለ እንደሚሆን እርግጠኞች ነን።

5

የአስቲር “ደፋር” ውሳኔዋ ምን ውጤት አስገኘላት?

* በንጉሡ ዘንድ ሞገስ አገኘች

አስቲር ጾም በጀመረች በሦስተኛው ቀን ንጉሡ ወዳለበት ወደ ውስጠኛው የቤተ መንግሥት እደባባይ ገባች። ንጉሡም አስቲር መቆምዋን ሲያይ፣ “በፊቱ ሞገስን አግኝታ ስለነበር የወርቅ በትፋን ዘረጋላት፤ እርስዋም ቀረብ ብላ የወርቁን በትር ጫፍ ነሳች” (አስቲር 5+2)። በዚያን ወቅት አስቲርን ያስደስታት ከሞት መዳኗ ብቻ ይሆናል። ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር በንጉሡ እርጤክስስ ፊት ሞገስን እንድታገኝ ስላደረገ፣ “አስቲር ሆይ! ስለምን መጣሽ? ምን እንደምትፈልግ ንገሪኝ፤ የንጉሡ ነገሥት መንግሥቱን እኩሌታ እንኳ ቢሆን እስጥሻለሁ” አላት (አስቲር 5+3)። አስቲር እስተዋይ ሴት ስለነበረች፣ በዚያን ጊዜ ጥያቄዋን ማቅረብ ትከክል እንዳልሆነ ስለተሰማት፣ ለምን እንደመጣች አልነገረችውም። በምታዘጋጀው ግብዣ ላይ ንጉሡና ህግ እንዲገኙላት ብቻ ጠየቀች። ሐማ አስቲር ባዘጋጀችው ግብዣ ላይ እርሱ ብቻ በመጠራቱ፣ የተሰጠውን ዕድልና ክብር በማስብ ደስ አለው። ከዚያም ወጥቶ መርዶክዮስን ለመስቀል ሃያ ሁለት ሜትር ርዝመት ያለው እንጨት ማዘጋጀት ጀመረ።

በዚያን ዕለት ምሽት፣ ንጉሡ እንቅልፍ መተኛት ስላልቻለ፣ “በቤተ መንግሥቱ መዝገብ ላይ የሰፈሩትን የታሪክ ማስታወሻዎች አምጥተው ያንብቡት ዘንድ ትእዛዝ ሰጠ” (አስቲር 6+1)። እግዚአብሔር ንጉሡን እንቅልፍ እንዲያጣ ያደረገው ዓላማውን ለመፈጸም እስከ እንደሆነ አንጠራጠርም። የታሪክ ማስታወሻውም ሲነበብ፣ አንድ ጊዜ ሁለት ጃንደረባዎች ንጉሡን ለመግደል ሲያሥሩ መርዶክዮስ እንዴት እንደደረሰባቸው የሚገልጥ ታሪክ ተገኘ። ንጉሡም “ታዲያ ይህን በማድረግ ለመርዶክዮስ የሰጠኝው ሹመትና ሽልማት ምንድን ነው? ሲል ጠየቀ” (አስቲር 6+3)። ምንም እንኳልተደረገለት ሲሰማ፣ ትእዛዝ ለመስጠት በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ከባለ ሥልጣኖች መካከል ማን እንዳለ ሲጠይቅ፣ ሐማ መርዶክዮስን ባዘጋጀው እንጨት ላይ ለመስቀል የንጉሡን ፈቃድ ለመጠየቅ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ስለነበረ፣ “ሃማ እንተን ለማነጋገር እየጠየቁ ነው” አሉት። ሐማም አስጠርቶ “ታላቅ ክብር ልሰጠው የፈለግሁት አንድ ሰው አለ፤ ታዲያ ለዚህ ሰው ምን ሳደርግለት የሚገባ ይመስልሃል ሲል ጠየቀው” (አስቲር 6+6)። ሐማም ይህን ክብር ከእኔ በቀር ለማንም አይሰጥም ብሎ ስላስበ፣ ምን መደረግ እንዳለበት በዝርዝር ለንጉሡ ገለጸ።

ንጉሡም ሃማን “እሁን ከተናገርከው ነገር ምንም ሳታስቀር አይሁዳዊ ስሆኑው ለመርዶክዮስ አድርግሰት” ብሎ ትእዛዝ ሰጠው። ሐማም በንጉሡ ትእዛዝ መሠረት መደረግ ያለበትን ሁሉ ለመርዶክዮስ አደረገ።

ሐማም የደረሰበትን አሳፋሪ ነገር ሰወዳጆቹ ሲነግራቸው “እነሆ በገዛ እጅህ ሥልጣንህን ለመርዶክዮስ ልታስረክብ ተቃርበሃል፤ እርሱ አይሁዳዊ ስለሆነ ልትቋቋመው አትችልም፤ በእርግጥም እርሱ ያሽንፍሃል አሉት” (እስቴር 6+13)። ሐማና ወዳጆቹ ይሄ የሐማ የሸንፈቱ መጀመሪያና መጨረሻ እንደሆነ ተገነዘቡ። ገና የደረሰበትን አሳፋሪ ነገር ተናግሮ ሳይጨርስ ቋንቋዎቹ በድንገት መጥተው ወደ እስቴር ግብዣ ወስዱት። እስቴርም በግብዣው ላይ “እነሆ እኔና ወገኖቼ ለባርነት መሸጥ አንሶን ለመታረድ ቀርበናል፤ ለባርነት ከመሸጥ የከፋ ነገር ባይደርስብን ኖሮ ዝም ባልኩና አንተንም ለማስቸገር ባልደረሁ ክብር ነገር ግን እነሆ ልንጠፋና በምድር ገጽ ልንደመስስ ተፈርዶብናል፤” (እስቴር 7+4) ስትል ተናገረች። ንጉሡም እጅግ ተቆጥቶ “ሃማንን ወስዳችሁ በዚያ እንጨት ላይ ስቀሉት” ቢል ትእዛዝ ሰጠ። “ሐማ መርዶክዮስን ለመስቀል ባዘጋጀው እንጨት ላይ ተሰቀለ፤ ከዚያም በኋላ የንጉሡ ቁጣ በረደ” (እስቴር 7+10)።

ንጉሡ ቀደም ሲል የወጣውን አዋጅ መሻር ስለማይችል አዋጁ እንዲፈጸም አይሁዶች ግን ራሳቸውን እንዲከላከሉ ዕድል እንዲሰጣቸው አደረገ። አይሁዶችም ቆርጠው በመዋጋትና ራሳቸውን በመከላከል ከጥፋት ዳኑ። ይህ ታሪክ ሁላችንንም የሚነካ ትምህርት አለበት። በዘራው መጠን ያጨደ ሐማ ብቻ አይደለም። በዘመናችንም ብዙዎች የከፋ ሥራቸውን ዋጋ አግኝተዋል። “ጉድጓድን የሚምስ ይወድቅበታል፤ ቅጥርንም የሚያፈርስን እባብ ትነድፈዋለች፤ ድንጋይንም የሚፈነቅል ይታመምበታል፤ እንጨትንም የሚፈልጥ ይጎዳበታል” (መክብብ 10+8-9)። በዚህ ዓይነት ሁላችንም አንድ ቀን የዘራነውን መልስን እናጭዳለን። “ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ያጭዳልና በገዛ ሥጋው የሚዘራ ከሥጋ መበስበስን

ያጭዳልና፤ በመንፈስ ግን የሚዘራው ከመንፈስ የዘለዓለምን ሕይወት ያጭዳል” (ገላት. 6+7)።

እኔና እናንተ ልናሸንፈው የማንችለው አሰፈሪ ሁኔታ ሲያጋጥመን ወደ ኋላ በማፈግፈግ ፈንታ በድፍረት መቆም ስንችል ያልጠበቅነውን ዓይነት ታላቅ ድል እንቀዳጃለን። እግዚአብሔር ስሁላችንም ዓላማ እንዳለው አንዝንጋ። አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ስንገባ አልፈን የመጣንበትን ሁኔታ እናሰታውሰ። እሁን ካለንበት ሥፍራና ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔር ለምን እንዳኖረን እናስብ። “ማን ያውቃል? በሕይወቴ ጌታ ታላቅ ሥራ የሚሠራበት ጊዜ አሁን ይሆን ይሆናል” ብለን በተስፋ እንጠብቅ። እግዚአብሔር በወሰንልን ትግል ውስጥ ገብተን መታገል ሲገባን ምንም አለማድረግ የሸንፈት ሁሉ ሸንፈት እንደሆነ አንርሳ።

